

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku SYLABUS		
1.	Nazwa przedmiotu	Arteterapia
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Art therapy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.49.5.W P/POWTP.49.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia semestru/roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	dr Rafał Fudala mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	dr Rafał Fudala
13.	Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z Wprowadzenia do psychologii. Umiejętności komunikowania się i pracowania w grupie.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne wykłady 15 h ćwiczenia 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne wykład 1 ECTS ćwiczenia 2 ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Student zdobędzie wiedzę teoretyczną z zakresu arteterapii – jej podstaw, założeń, rodzajów. Będzie potrafił zastosować wiedzę teoretyczną w praktyce, jak również nabędzie umiejętności dokonywania selekcji metod arteterapii i zastosowania ich zgodnie z zaistniałą sytuacją. Będzie potrafił zdiagnozować problemy dziecka oraz dostosować do nich formy terapii. Nabędzie praktycznych umiejętności stosowania technik i metod arteterapii.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Teoretyczne podstawy terapii przez sztukę – modele arteterapii, podstawy teoretyczne, historia, rozwój idei. 2. Rodzaje arteterapii (wiedza teoretyczna i zajęcia praktyczne): a. muzykoterapia, b. choreoterapia, c. teatroterapia, d. ekspresja plastyczna – w tym: mandale, mapping, e. biblioterapia. 3. Wykorzystanie praktyczne arteterapii do pracy z dziećmi w normie oraz z różnymi typami zaburzeń (m.in. autyzm, specyficzne potrzeby edukacyjne). 4. Podstawy pracy z grupą terapeutyczną – metodyka pracy z grupą, proces grupowy, dynamika pracy z grupą, podstawy procesu terapeutycznego, czynniki leczące w arteterapii.

18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	- Student zna i rozumie podstawy pedagogiki korekcyjnej: pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; Student ma podstawową wiedzę z zakresu terapii przez sztukę: zna genezę, rodzaje, zadania i modele arteterapii. - Student posiada wiedzę o podstawowych metodach terapeutycznych stosowanych w arteterapii w celu pomagania w prawidłowym funkcjonowaniu na poziomie indywidualnym i grupowym; wie jak planować proces terapeutyczny z wykorzystaniem metod arteterapii. Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach zajęć z arteterapii (odbioru bodźców, przebiegu procesu terapeutycznego, terapeutycznym oddziaływaniu sztuki), ze szczególnym uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. - Student ma wiedzę na temat nowych metod pracy terapeutycznej oraz wykorzystywania nowoczesnej technologii w zajęciach z arteterapii.
		Umiejętności	- Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej: potrafi analizować i opracować podstawowe narzędzia diagnostyczne oraz projektować i prowadzić działania diagnostyczne (w tym formułować problemy, dokonać wyboru metody) w zakresie pracy arteterapeutycznej. - Student potrafi projektować i prowadzić zajęcia arteterapeutyczne, dobierając metody i formę swoich oddziaływań do indywidualnych/specjalnych potrzeb edukacyjnych jednostki/grupy. - Student potrafi zmotywować i zaktywizować ucznia w celu podjęcia działań twórczych w obszarze terapii przez sztukę, wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie. - Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostki lub grupy w pracy arteterapeutycznej, podejmując współpracę z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów.
		Kompetencje społeczne	- Student jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; poszukuje optymalnych rozwiązań, jest zdolny do refleksji nad własnymi działaniami arteterapeutycznymi; postępuje zgodnie z zasadami etyki. - Student jest zdolny do współpracy i współdziałania z innymi - specjalistami i niespecjalistami (zarówno podczas pracy indywidualnej jak i zespołowej procesu terapeutycznego) w zakresie pracy arteterapeutycznej.
	19. Metody dydaktyczne		Wykład: - wykład z elementami konwersatoryjnymi - wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: - ćwiczenia w grupach - projekt edukacyjny - praca w grupach

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma oceny: wykład: Z – zaliczenie bez oceny ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: Wykłady: • obecność na zajęciach • Zaliczenie kolokwium (z treści wykładów) z zakresu arteterapii; • Zaliczenie wykładu na podstawie zaliczenia kolokwium. • zaliczenie kolokwium pisemnego- powyżej 60%: Zaliczenie ćwiczeń następuje na podstawie : • obecności • aktywne uczestnictwo w zajęciach; • ocena za przygotowanie projektów i przedstawienie
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	1. Karolak W., Kaczorowska B. (2008). Arteterapia w medycynie i edukacji. Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno - Ekonomicznej w Łodzi, Łódź. 2. Hondford. O., Karolak W. Mandala w arteterapii. mat. własny prowadzącego 3. Karolak W. (2006) Mapping w twórczym samorozwoju i arteterapii AHE Łódź 4. Konieczna E. 2014) Arteterapia w teorii i praktyce, Impuls, Kraków 5. Czabała J. C. (2013) Czynniki leczące w psychoterapii PWN Warszawa 6. Szulc W. (2011) Arteterapia. Narodziny idei, ewolucja teorii, rozwój praktyki, Difin Warszawa 7. Rudowski T. (2014) Studia nad arteterapią w ujęciu aksjologiczno-psychologicznym Eneteia Wydawnictwo Psychologii i Kultury, Warszawa 8. Gładyszewska-Cylulko J. (2011) Wspomaganie rozwoju dzieci nieśmiałych poprzez wizualizację i inne techniki arteterapii, Impuls, Kraków 9. Rudowski T. (2013) Edukacja i terapia przez sztukę. Arteterapia w świetle teorii doznań transakcyjnych Eneteia Wydawnictwo Psychologii i Kultury, Warszawa

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
udział w wykładach	15 h	
przygotowanie do pisemnego zaliczenia wykładu (kolokwium)	10 h	
udział w ćwiczeniach, realizacja projektu zajęć z wybranej formy arteterapii	15 h	
przygotowanie do ćwiczeń (w tym: przygotowanie projektu zajęć z wybranej formy arteterapii;)	25 h	
praca z literaturą	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	wykład 25 h ćwiczenia 50 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	W: 0,6 C: 1	W: 0,4 C: 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				

E.1K.W1.	Student zna i rozumie podstawy pedagogiki korekcyjnej: pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; Student ma podstawową wiedzę z zakresu terapii przez sztukę: zna genezę, rodzaje, zadania i modele arteterapii.	wykład	kolokwium	KEU_W13
EP.W45Ba	Student posiada wiedzę o podstawowych metodach terapeutycznych stosowanych w arteterapii w celu pomagania w prawidłowym funkcjonowaniu na poziomie indywidualnym i grupowym; wie jak planować proces terapeutyczny z wykorzystaniem metod arteterapii. Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach zajęć z arteterapii (odbioru bodźców, przebiegu procesu terapeutycznego, terapeutycznym oddziaływaniu sztuki), ze szczególnym uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	wykład ćwiczenia	kolokwium przygotowanie pracy w ramach zajęć arteterapeutycznych	KEU_W16 KEU_W13
EP.W45Bb	Student ma wiedzę na temat nowych metod pracy terapeutycznej oraz wykorzystywania nowoczesnej technologii w zajęciach z arteterapii.	ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy arteterapii	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U1.	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej: potrafi analizować i opracować podstawowe narzędzia diagnostyczne oraz projektować i prowadzić działania diagnostyczne (w tym formułować problemy, dokonać wyboru metody) w zakresie pracy arteterapeutycznej.	wykład ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy arteterapii	KEU_U06
EP.U45Ba	Student potrafi projektować i prowadzić zajęcia arteterapeutyczne, dobierając metody i formę swoich oddziaływań do indywidualnych/specjalnych potrzeb edukacyjnych jednostki/grupy.	ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy arteterapii	KEU_U10
EP.U45Bb	Student potrafi zmotywować i zaktywizować ucznia w celu podjęcia działań twórczych w obszarze terapii przez sztukę, wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie.	ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy arteterapii	KEU_U11
EP.U45Bc	Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostki lub grupy w pracy arteterapeutycznej, podejmując współpracę z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów.	ćwiczenia	metoda działania praktycznego	KEU_U16
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K2.	Student jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; poszukuje optymalnych rozwiązań, jest zdolny do refleksji nad własnymi działaniami arteterapeutycznymi; postępuje zgodnie z zasadami etyki.	ćwiczenia	metoda praktycznego działania	KEU_K04 KEU_K05
EP.K45B	Student jest zdolny do współpracy i współdziałania z innymi - specjalistami i niespecjalistami (zarówno podczas pracy indywidualnej jak i zespołowej procesu terapeutycznego) w zakresie pracy arteterapeutycznej.	ćwiczenia	metoda praktycznego działania	KEU_K07

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Gry i zabawy w terapii
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Games and Fun in Therapy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.69.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	mgr Ewa Nosek
13.	Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z Wprowadzenia do psychologii. Podstawowa wiedza z zakresu rozwoju dziecka i procesów grupowych. Umiejętności komunikowania się i pracowania w grupie.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami terapii pedagogicznej oraz metodami aktywizującymi stosowanymi w pracy z dziećmi i młodzieżą. Rozwijanie kompetencji praktycznych w zakresie planowania i prowadzenia zajęć terapeutycznych z wykorzystaniem gier i zabaw. Kształtowanie umiejętności doboru odpowiednich form pracy w zależności od trudności emocjonalnych, społecznych i rozwojowych dzieci. Poznanie klasyfikacji i zastosowania gier oraz zabaw terapeutycznych w pracy z dziećmi: w sytuacjach stresowych, w zajęciach socjoterapeutycznych, w pracy metodą dramy, w integracji grupy, w przeciwdziałaniu agresji, w pracy z dziećmi nadpobudliwymi psychoruchowo, w trudnościach adaptacyjnych, w pracy z dziećmi z ADHD, w socjoterapii dzieci nieśmiałych, w zabawach interakcyjnych, w bajkoterapii i zabawach relaksacyjnych. Nabywanie umiejętności prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod aktywizujących i terapeutycznych. Konstruowanie konspektów zajęć terapeutycznych oraz ich praktyczne zastosowanie w pracy pedagogicznej. Zbudowanie własnej bazy gier i zabaw terapeutycznych jako narzędzia do przyszłej pracy zawodowej. Poznanie i wykorzystanie nowoczesnych narzędzi i technologii w pracy terapeutycznej, w tym gier komputerowych, VR

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Metody aktywizujące w pracy terapeutycznej – drama, socjoterapia, bajkoterapia, techniki narracyjne. Zasady konstruowania scenariuszy zajęć terapeutycznych – struktura konspektu, cele, dobór metod i form pracy. Zabawy redukujące stres i napięcie emocjonalne – techniki relaksacyjne, zabawy oddechowe, elementy mindfulness. Socjoterapia dzieci nieśmiałych i wycofanych – gry wspierające komunikację, budowanie poczucia bezpieczeństwa. Drama jako narzędzie terapeutyczne – ćwiczenia wyobraźni, ekspresji emocji, odgrywanie ról. Zabawy integrujące grupę – budowanie współpracy, zaufania, wspólnego celu. Zabawy przeciw agresji i impulsywności – techniki kontroli emocji, rozładowania napięcia, praca z ciałem. Zabawy dla dzieci z nadpobudliwością psychoruchową – ruch kontrolowany, rytm, struktura, zabawy sensoryczne. Zabawy wspierające adaptację w nowym środowisku – ćwiczenia orientacji społecznej, poznawania zasad i granic. Zabawy uspokajające i wyciszające – rytuały kończące zajęcia, techniki relaksacyjne. Gry i zabawy dla uczniów z ADHD – koncentracja uwagi, kontrola impulsów, struktura działania. Gry i zabawy interakcyjne – rozwijanie empatii, komunikacji, współdziałania. Bajki terapeutyczne i zabawy narracyjne – tworzenie opowieści, praca z metaforą, rozwiązywanie konfliktów. Wykorzystanie gier komputerowych i VR w terapii pedagogicznej – przegląd aplikacji, zasady bezpiecznego stosowania. Tworzenie własnej bazy gier i zabaw terapeutycznych – katalogowanie, klasyfikacja, dobór do potrzeb dziecka.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student zna strukturę i instytucjonalne uwarunkowania systemu edukacji w kontekście zajęć terapeutycznych z dziećmi i młodzieżą oraz podstawowe zasady prowadzenia dokumentacji diagnostycznej, uwzględniającej współpracę z rodzicami i specjalistami. Student zna klasyfikację i funkcje gier i zabaw terapeutycznych oraz ich zastosowanie w stymulowaniu rozwoju dzieci z różnymi trudnościami rozwojowymi, emocjonalnymi i społecznymi w kontekście zajęć terapeutycznych. Student zna i rozumie teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej oraz metody aktywizujące stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą, w tym dramę, socjoterapię, bajkoterapię i techniki narracyjne. Student zna zasady konstruowania scenariuszy i konspektów zajęć terapeutycznych, w tym cele, dobór metod i form pracy. Student posiada poszerzoną wiedzę w zakresie technologii informacyjnej i cyfrowej (gry komputerowe, VR) w pracy terapeutycznej, w tym zasady bezpiecznego stosowania oraz możliwości wykorzystania tych narzędzi do wspierania rozwoju dzieci i komunikacji z uczestnikami zajęć, rodzicami i specjalistami.

		Umiejętności	Student potrafi zaplanować i prowadzić zajęcia terapeutyczne z wykorzystaniem gier i zabaw, dobierając formy aktywności adekwatnie do potrzeb emocjonalnych i rozwojowych dzieci. Student potrafi tworzyć scenariusze i konspekty zajęć terapeutycznych oraz stosować metody aktywizujące i techniki relaksacyjne w praktyce pedagogicznej. Student potrafi animować grupę dzieci podczas gier i zabaw terapeutycznych, wspierając ich samodzielność, rozwój emocjonalny i społeczne kompetencje. Student potrafi zaplanować i zorganizować wsparcie grupy dzieci lub jednostek w ramach zajęć terapeutycznych, uwzględniając współpracę z innymi pedagogami, terapeutami oraz rodzicami uczestników. Student potrafi dobierać gry i zabawy terapeutyczne w oparciu o indywidualne potrzeby dzieci, przewidywać skutki planowanych działań i dostosowywać je w trakcie zajęć.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do współpracy i współdziałania z innymi specjalistami (pedagogami, nauczycielami, psychologami, rodzicami) w planowaniu i prowadzeniu zajęć terapeutycznych z wykorzystaniem gier i zabaw.
19.	Metody dydaktyczne		Ćwiczenia praktyczne, warsztaty grupowe/praca w grupach, dyskusja, analiza przypadków, projekty/scenariusze zajęć
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: Ćwiczenia – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu - aktywność na ćwiczeniach, - przygotowanie i prezentacja projektu (ocenianie ciągle) - obecność na zajęciach, - przygotowanie scenariuszy na zajęcia - prowadzenie - ocenianie ciągle - test zaliczenie na ocenę Sposób obliczenia oceny z testu pisemnego: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Obowiązkowa: 1.Klaus W. Vopel, Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży, Wyd. Jedność Kielce 2009. 2.Minge N, Minge K., Gry i zabawy wyciszające: ponad 100 zabaw rozładowujących złość, Damidos Warszawa 2015. 3.Molicka M., Bajkoterapia: o lękach dzieci i nowej metodzie terapii. Media rodzina. Poznań 2002. 4.Waleszkiewicz K., Bajki dla dyslektyków, bajki dla dzieci z trudnościami w nauce czytania i pisania, Impuls Kraków 2003 (materiał własny prowadzącego) Uzupełniająca: 1.Landreth G.L. Terapia zabawą, Wyd. UJ Kraków 2016. 2.Kozdroń A. Scenariusze zajęć i zabaw dla wychowawców, pedagogów, animatorów kultury i rodziców, Difin, Warszawa 2014. 3.Brudnik E., Muszyńska A., Owczarska B., Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących, Kielce 2000 (materiał własny prowadzącego)
-----	---	--

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
udział w ćwiczeniach	30 h	
przygotowanie do ćwiczeń (w tym: przygotowanie projektu zajęć z wybranych form gier i zabaw)	5 h	
praca z literaturą, przygotowanie się do testu	15 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 h	
Punkty ECTS za przedmiot – 2 pkt ECTS	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	1,2	0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.2K.W1	Student zna strukturę i instytucjonalne uwarunkowania systemu edukacji w kontekście zajęć terapeutycznych z dziećmi i młodzieżą oraz podstawowe zasady prowadzenia dokumentacji diagnostycznej, uwzględniającej współpracę z rodzicami i specjalistami.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne, dyskusja	KEU_W14
E.2K.W2	Student zna klasyfikację i funkcje gier i zabaw terapeutycznych oraz ich zastosowanie w stymulowaniu rozwoju dzieci z różnymi trudnościami rozwojowymi, emocjonalnymi i społecznymi w kontekście zajęć terapeutycznych.	ćwiczenia	Test pisemny, dyskusja	KEU_W15
E.2K.W2	Student zna i rozumie teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej oraz metody aktywizujące stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą, w tym dramę, socjoterapię, bajkoterapię i techniki narracyjne.	Ćwiczenia	Dyskusja, analiza przypadków	KEU_W16

E.2K.W2	Student zna zasady konstruowania scenariuszy i konspektów zajęć terapeutycznych, w tym cele, dobór metod i form pracy.	Ćwiczenia	dyskusja, analiza przypadków	KEU_W16
E.2K.W2	Student posiada poszerzoną wiedzę w zakresie technologii informacyjnej i cyfrowej (gry komputerowe, VR) w pracy terapeutycznej, w tym zasady bezpiecznego stosowania oraz możliwości wykorzystania tych narzędzi do wspierania rozwoju dzieci i komunikacji z uczestnikami zajęć, rodzicami i specjalistami.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne, prezentacja scenariuszy	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				
E.2K.U3	Student potrafi zaplanować i prowadzić zajęcia terapeutyczne z wykorzystaniem gier i zabaw, dobierając formy aktywności adekwatnie do potrzeb emocjonalnych i rozwojowych dzieci.	Ćwiczenia	Prowadzenie zajęć na podstawie przygotowanych scenariuszy, Ocenianie ciągłe	KEU_U10
E.2K.U2	Student potrafi tworzyć scenariusze i konspekty zajęć terapeutycznych oraz stosować metody aktywizujące i techniki relaksacyjne w praktyce pedagogicznej.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne, scenariusz/projekt zajęć	KEU_U10
E.2K.U3	Student potrafi animować grupę dzieci podczas gier i zabaw terapeutycznych, wspierając ich samodzielność, rozwój emocjonalny i społeczne kompetencje.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne, obserwacja	KEU_U11
E.2K.U2	Student potrafi zaplanować i zorganizować wsparcie grupy dzieci lub jednostek w ramach zajęć terapeutycznych, uwzględniając współpracę z innymi pedagogami, terapeutami oraz rodzicami uczestników.	Ćwiczenia	Tworzenie planu zajęć, prezentacja projektów	KEU_U16
E.2K.U3	Student potrafi dobierać gry i zabawy terapeutyczne w oparciu o indywidualne potrzeby dzieci, przewidywać skutki planowanych działań i dostosowywać je w trakcie zajęć.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne, obserwacja, dyskusja	KEU_U20
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.2K.K4	Student jest gotów do współpracy i współdziałania z innymi specjalistami (pedagogami, nauczycielami, psychologami, rodzicami) w planowaniu i prowadzeniu zajęć terapeutycznych z wykorzystaniem gier i zabaw.	Ćwiczenia	Autorefleksja, praca grupowa	KEU_K07

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Interwencja kryzysowa
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Crisis Intervention
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.27.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, 5 semestr
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Maria Kuzin
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-----
13.	Wymagania wstępne	Wiedza z przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Socjologii, Psychologii rozwoju i wychowania, Wybranych elementów patologii społecznej, Programów profilaktycznych oraz umiejętność analizowania sytuacji kryzysowych, łatwości komunikacji.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Ćwiczenia - 1 pkt ETCS (0,6+0,4)
16.	Założenia i cele zajęć	Założenia i cele zajęć: Przedmiot ma na celu przygotowanie studentów do profesjonalnego rozpoznawania i analizowania sytuacji kryzysowych w środowisku edukacyjnym oraz podejmowania adekwatnych działań interwencyjnych. Student poznaje podstawy prawne, modele i zasady interwencji kryzysowej, psychologiczne mechanizmy reakcji na kryzys oraz możliwości wsparcia oferowane przez system edukacji i instytucje pomocowe. W toku zajęć student uczy się stosować proste narzędzia diagnostyczne, planować i realizować działania interwencyjne, wychowawczo-profilaktyczne i wspierające, a także współpracować z uczniami, rodzicami, nauczycielami i specjalistami. Kształtowana jest postawa etyczna, empatia oraz odpowiedzialność w reagowaniu na sytuacje kryzysowe.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		Podstawy psychologii kryzysu i interwencji kryzysowej. Natura, dynamika i rodzaje kryzysu. Fazy reakcji kryzysowej według G. Caplana. Modele interwencji kryzysowej. Podstawowe umiejętności i procedury interwencyjne. Cechy i umiejętności pomagającego w interwencji kryzysowej. Kryzys młodzieży z niepełnosprawnością versus kryzysy rodziców. Interwencja wobec przemocy fizycznej, emocjonalnej i seksualnej w stosunku do dzieci. Interwencja kryzysowa w sytuacji przemocy rówieśniczej i przemocy w rodzinie, szczególnie w stosunku do kobiet. Interwencja wobec osoby w kryzysie presuicydalnym. Samobójstwo w kontekście śmierci. Interwencja w sytuacji utraty i żałoby. Znaczenie zasobów środowiska w procesie interwencji, praca z grupą. Funkcje systemu edukacji w przebiegu interwencji kryzysowej.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna podstawy terapii pedagogicznej pojęcie, cele, zadania, zasady oddziaływań terapeutycznych wobec uczniów w sytuacjach kryzysowych oraz struktury pomocowe systemu edukacji wspierających. Student zna podstawy prawne dotyczące interwencji kryzysowej w środowisku oświatowym, w tym procedury postępowania w przypadkach przemocy, zagrożenia życia, zaniedbania oraz wynikające z nich obowiązki instytucji edukacyjnych. Student zna podstawowe modele interwencji kryzysowej oraz ich zastosowanie w pracy z osobami doświadczającymi kryzysu w środowisku edukacyjnym, a także psychologiczne mechanizmy reakcji na sytuacje kryzysowe i ich znaczenie dla planowania adekwatnych działań pomocowych.
		Umiejętności	Student potrafi stosować proste narzędzia diagnostyczne (np. obserwacje, rozmowy) do rozpoznawania sytuacji kryzysowych uczniów oraz projektować działania wspierające ich rozwój i uczestnictwo w edukacji, wychowaniu i życiu społecznym. Student potrafi rozpoznawać i interpretować podstawowe psychologiczno-pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania uczniów w sytuacjach kryzysowych. Student potrafi definiować i analizować podstawowe elementy interwencji kryzysowej oraz dobierać adekwatne metody i formy działania do specyfiki problemu, a także projektować i realizować działania pomocowe uwzględniające zróżnicowane potrzeby osób w kryzysie. Student potrafi wspierać uczestników procesów pedagogicznych w rozwoju i samodzielnym radzeniu sobie w sytuacjach kryzysowych oraz inspirować ich do podejmowania działań wspierających własny rozwój i uczenie się przez całe życie. Student potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania osób w kryzysie, projektować i realizować wychowawczo-profilaktyczne działania wspierające uczniów, rodziców i nauczycieli w sytuacjach kryzysowych oraz planować adekwatną sieć wsparcia dla osób wymagających interwencji.

		Kompetencje społeczne Student potrafi budować relacje oparte na zaufaniu i współpracować z uczniami, rodzicami, nauczycielami oraz innymi specjalistami w procesie interwencji kryzysowej, angażując ich w działania wspierające edukację i bezpieczeństwo oraz jest przekonany o sensie podejmowanych działań. Student stosuje uniwersalne zasady etyczne w działaniach interwencyjnych, uwzględniając potrzeby i godność osób doświadczających różnych rodzajów kryzysów. Student jest gotów współpracować z nauczycielami, pedagogami, psychologami i instytucjami wspierającymi w działaniach interwencyjnych oraz w doskonaleniu własnych umiejętności i autorefleksji nad rozwojem zawodowym w zakresie interwencji kryzysowej Student potrafi analizować zdarzenia pedagogiczne z uwzględnieniem potrzeb uczniów doświadczających kryzysu, wykazuje empatię oraz refleksję nad etycznym wymiarem swoich działań i odpowiedzialnie reaguje na sytuacje wymagające wsparcia.
19.	Metody dydaktyczne	dyskusja, case study, referat, burza mózgów, symulacja
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: - obecność na zajęciach, - aktywność, - przygotowanie do zajęć, - przygotowanie referatu, - pisemne opracowanie procedury postępowania w sytuacji kryzysu na wybrany temat.
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: 1.Greenstone J., Interwencja kryzysowa, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2004. 2.Richard J., Strategie interwencji kryzysowej, Parpa, Warszawa 2008. 3.Michalska K., ABC przeciwdziałania przemocy w rodzinie – diagnoza, interwencja, pomoc, Wyd. Remedium Warszawa 2014. 4.Siejak A., Kocham, nie biję? Przemoc wobec dzieci w dyskursie publicznym, Rzecznik Praw Dziecka, Warszawa 2016. 5.Jarosz E., Międzynarodowe standardy przeciwdziałania krzywdzeniu dzieci, Wydaw. UŚ, Katowice 2008. 6. Kryzys. Szybkie reagowanie - poradnik dla pedagogów i psychologów szkolnych (materiały szkoleniowe), Cogito 2024. Literatura uzupełniająca: 1. James Richard K., Gilliland Burl E., Strategie interwencji kryzysowej, Wyd. Parpamedia Wydawnictwo Edukacyjne, Warszawa 2009. 2. Kubacka-Jasiecka D., K. Mudyń (red.), Kryzys, interwencja i pomoc psychologiczna. Nowe ujęcia i możliwości, Wydawnictwo AdamMarszałek, Toruń 2008. 3. Greenstone J. I. Leviton S., Interwencja kryzysowa, Wyd. Gdańskie, Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)

Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności
---	--

	Studia stacjonarne	
Udział w zajęciach	15 h	
Przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury - referat	5 h	
Przygotowanie procedury postępowania w sytuacji kryzysu	5 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	Ćwiczenia – 25 (15+10)	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 0,6	C: 0,4

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1.	Student zna podstawy terapii pedagogicznej pojęcie, cele, zadania, zasady oddziaływań terapeutycznych wobec uczniów w sytuacjach kryzysowych oraz struktury pomocowe systemu edukacji wspierających.	ćwiczenia	Case study, Dyskusja	KEU_W07 KEU_W14
EP.W52b	Student zna podstawy prawne dotyczące interwencji kryzysowej w środowisku oświatowym, w tym procedury postępowania w przypadkach przemocy, zagrożenia życia, zaniedbania oraz wynikające z nich obowiązki instytucji edukacyjnych.	ćwiczenia	Case study analiza literatury, dyskusja	KEU_W14
E.1K.W3.	Student zna podstawowe modele interwencji kryzysowej oraz ich zastosowanie w pracy z osobami doświadczającymi kryzysu w środowisku edukacyjnym, a także psychologiczne mechanizmy reakcji na sytuacje kryzysowe i ich znaczenie dla planowania adekwatnych działań pomocowych.	ćwiczenia	Case study, dyskusja	KEU_W14
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.W52a	Student potrafi stosować proste narzędzia diagnostyczne (np. obserwacje, rozmowy) do rozpoznawania sytuacji kryzysowych uczniów oraz projektować działania wspierające ich rozwój i uczestnictwo w edukacji, wychowaniu i życiu społecznym.	ćwiczenia	Case study, referat, dyskusja	KEU_U06
E.1K.U3	Student potrafi rozpoznawać i interpretować podstawowe psychologiczno-pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania uczniów w sytuacjach kryzysowych.	ćwiczenia	Case study, dyskusja	KEU_U06

E.1K.U1.	Student potrafi definiować i analizować podstawowe elementy interwencji kryzysowej oraz dobierać adekwatne metody i formy działania do specyfiki problemu, a także projektować i realizować działania pomocowe uwzględniające zróżnicowane potrzeby osób w kryzysie.	ćwiczenia	case study, opracowanie procedury, symulacja, aktywność	KEU_U10
EP.W52c	Student potrafi wspierać uczestników procesów pedagogicznych w rozwoju i samodzielnym radzeniu sobie w sytuacjach kryzysowych oraz inspirować ich do podejmowania działań wspierających własny rozwój i uczenie się przez całe życie.	ćwiczenia	Case study, aktywność, dyskusja, symulacja	KEU_U11
E.1K.U3.	Student potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania osób w kryzysie, projektować i realizować wychowawczo-profilaktyczne działania wspierające uczniów, rodziców i nauczycieli w sytuacjach kryzysowych oraz planować adekwatną sieć wsparcia dla osób wymagających interwencji.	ćwiczenia	dyskusja, symulacja, pisemne opracowanie procedury postępowania w sytuacji	KEU_U16
KOMPETENCJE SPOLECZNYCH				
EP.K52a	Student potrafi budować relacje oparte na zaufaniu i współpracować z uczniami, rodzicami, nauczycielami oraz innymi specjalistami w procesie interwencji kryzysowej, angażując ich w działania wspierające edukację i bezpieczeństwo oraz jest przekonany o sensie podejmowanych działań.	ćwiczenia	obserwacja udziału w ćwiczeniach i symulacjach, dyskusje	KEU_K03
EP.K52b	Student stosuje uniwersalne zasady etyczne w działaniach interwencyjnych, uwzględniając potrzeby i godność osób doświadczających różnych rodzajów kryzysów.	ćwiczenia	ocena działań studenta w ćwiczeniach praktycznych i symulacjach interwencji, dyskusja	KEU_K04, KEU_K05
E.1K.K1.	Student jest gotów współpracować z nauczycielami, pedagogami, psychologami i instytucjami wspierającymi w działaniach interwencyjnych oraz w doskonaleniu własnych umiejętności i autorefleksji nad rozwojem zawodowym w zakresie interwencji kryzysowej	ćwiczenia	Dyskusja, ćwiczenia symulacyjne	KEU_K07
E.1K.K2.	Student potrafi analizować zdarzenia pedagogiczne z uwzględnieniem potrzeb uczniów doświadczających kryzysu, wykazuje empatię oraz refleksję nad etycznym wymiarem swoich działań i odpowiedzialnie reaguje na sytuacje wymagające wsparcia.	ćwiczenia	Obserwacja aktywności studenta podczas zajęć praktycznych lub symulacji, autorefleksja studenta, dyskusja	KEU_K08, KEU_K04

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Język obcy
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Foreign language
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Studium Języków Obcych
6.	Kod zajęć	PED-LS>JANG-1-Cw PED-LS>JANG-2-Cw PED-LS>JANG-3-Cw JO.01.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	Język polski / język angielski
9.	Typ zajęć	obowiązkowe do zaliczenia semestru/roku studiów,
10.	Rok studiów, semestr	Rok I, semestr II, rok II semestr III i IV, rok III semestr V
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	mgr Edyta Michalak
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	mgr Edyta Michalak
13.	Wymagania wstępne	studenci powinni posiadać znajomość j. angielskiego na poziomie B1
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia II sem. – 30 h, III sem. – 30 h, IV sem. – 30 h, V sem. – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia 2 + 2 + 2 +2 = 8 pkt ECTS (za wszystkie semestry od II-V)
16.	Założenia i cele zajęć	Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie czterech podstawowych sprawności językowych: czytania, słuchania, mówienia i pisania. Osiągnięcie poziomu znajomości języka ogólnego B2+ wg ESOKJ, umożliwiającego swobodną komunikację w języku angielskim oraz przyswojenie słownictwa specjalistycznego z zakresu specjalności studiów dla samodzielnego czytania tekstów z dziedziny pedagogiki oraz porozumiewania się z obcokrajowcami na tematy zawodowe.

17.

**Treści merytoryczne przedmiotu
oraz sposób ich realizacji**

Semestr 2:

Podręcznik: Psychology, Career Paths

1. Psychologia
2. Centralny system nerwowy
3. Obwodowy układ nerwowy
4. Mózg cz.1
5. Mózg cz.2
6. Chemiczne przekazy
7. Powtórka materiału (rozdziały Psychologia - Chemiczne przekazy)
8. Test pisemny (rozdziały Psychologia - Chemiczne przekazy)
9. Percepcja i odczuwanie
10. Biologiczne rytmy
11. Świadomość
12. Pamięć cz.1
13. Pamięć cz.2
14. Powtórka materiału (rozdziały Percepcja i odczuwanie – Pamięć cz.2)
15. Test pisemny (rozdziały Percepcja i odczuwanie – Pamięć cz.2)

Semestr 3

1. Uczenie się
2. Inteligencja
3. Język
4. Osobowość
5. Emocje cz.1
6. Emocje cz.2
7. Powtórka materiału (Uczenie się – Emocje cz.2)
8. Test pisemny (Uczenie się – Emocje cz.2)
9. Motywacja
10. Radzenie sobie ze stresem
11. Strukturalizm
12. Funkcjonalizm
13. Behawioryzm
14. Powtórka materiału (Motywacja – Behawioryzm)
15. Test pisemny (Motywacja – Behawioryzm)

Semestr 4

1. Gestalt
2. Kognitywizm
3. Psychologia psychodynamiczna
4. Psychologia ewolucyjna
5. Genetyka behawioralna
6. Psychologia humanistyczna
7. Powtórka materiału (Gestalt – Psychologia humanistyczna)
8. Test pisemny (Gestalt – Psychologia humanistyczna)
9. Psychologia zdrowia
10. Metoda naukowa
11. Psychologia rozwoju cz.1
12. Psychologia rozwoju cz.2
13. Psychologia kulturowa
14. Powtórka materiału (Psychologia zdrowia – Psychologia kulturowa)
15. Test pisemny (Psychologia zdrowia – Psychologia kulturowa)

Semestr 5

1. Psychologia społeczna ver. jednostki
2. Psychologia społeczna ver. grupy
3. Badania i eksperymenty cz.1
4. Badania i eksperymenty cz.2
5. Badania i eksperymenty cz.3
6. Powtórka materiału (Psychologia społeczna ver. Jednostki- Badania i eksperymenty cz.3)
7. Zaburzenia mentalne cz.1
8. Zaburzenia mentalne cz.2
9. Zaburzenia mentalne cz.3
10. Zaburzenia mentalne cz.4
11. Leczenie
12. Zastosowanie
13. Opcje kariery
14. Powtórka materiału (Psychologia społeczna ver. Jednostki- Opcje kariery)
15. Test pisemny (Psychologia społeczna ver. Jednostki- Opcje kariery)

Semestr 6

Podręcznik: Psychology Vocabulary in Use

1. Mózg
2. Sen i sny
3. Percepcja i odczuwanie
4. Pamięć
5. Utrata pamięci
6. Uczenie się
7. Powtórka materiału (Mózg – Uczenie się)
8. Inteligencja
9. Mechanizmy obronne
10. Zaburzenia mentalne
11. Nałogi
12. Rozwój człowieka
13. Psychologia społeczna
14. Powtórka materiału (Inteligencja – Psychologia społeczna)
15. Test pisemny (Mózg – Psychologia społeczna)

Semestr 7 Podręcznik: Cambridge International AS and A level

1. Metody badawcze: case study
2. Metoda biologiczna: case study
3. Podejście kognitywne: case study
4. Podejście edukacyjne: core study 1
5. Podejście edukacyjne: core study 2
6. Podejście społeczne: core study 1
7. Podejście społeczne: core study 2
8. Psychologia, a zaburzenia: core study 1
9. Psychologia, a zaburzenia: core study 2
10. Psychologia, a zachowania konsumenckie: produkt
11. Psychologia, a zachowania konsumenckie: podejmowanie decyzji
12. Psychologia, a zdrowie: ból
13. Psychologia, a zdrowie: stres
14. Powtórka materiału (Metody badawcze – Psychologia, a zdrowie: stres)
15. Test pisemny w formie quizu

18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna struktury gramatyczne oraz słownictwo zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ w ESOKJ, ma szeroki zasób słownictwa z zakresu treści psychologicznych w danym semestrze studiów.
		Umiejętności	Student potrafi samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności psychologiczne z wykorzystaniem źródeł obcojęzycznych oraz technologii informacyjno-komunikacyjnej. Student potrafi posługiwać się językiem obcym wraz ze specjalistyczną terminologią psychologiczną na poziomie B2+ Europejskiego systemu w danym semestrze studiów.
		Kompetencje społeczne	Student posiada kompetencję społeczną i kulturową w obszarze języka obcego.
19.	Metody dydaktyczne		praca z tekstem, dyskusja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa, metoda sytuacyjna, metoda audiowizualna, metoda immersji, metoda komunikatywna
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: ćwiczenia (II sem.) 30h - zaliczenie z oceną (ZO) ćwiczenia (III sem.) 30h - zaliczenie z oceną (ZO) ćwiczenia (IV sem.) 30h - zaliczenie z oceną (ZO) ćwiczenia (V sem.) 30h – zaliczenie z oceną + Egzamin (E) Warunki zaliczenia semestru: • systematyczne i aktywne uczestnictwo w zajęciach. Dopuszczalna jedna nieobecność na zajęciach w ciągu jednego semestru. • uzyskanie pozytywnych ocen z pisemnych prac kontrolnych (2 testy w każdym semestrze, z wyjątkiem VII sem. – 1 test w semestrze). • Ocenę semestralną będzie obliczana jako średnia trzech elementów: - ocen z zaliczeń pisemnych (60% na ocenę 3.0, 75% na ocenę 4.0 i 90% na ocenę 5.0) - frekwencji - aktywności na zajęciach Warunki dopuszczenia do egzaminu: • uzyskanie pozytywnej oceny (min. 3.0) na koniec wszystkich sześciu semestrów obejmujących zajęcia z lektoratu • egzamin ma formę testu pisemnego (ocena 3.0 – 60% poprawnych odpowiedzi, 3.5 – 67%, 4.0 – 75%, 4.5 – 72%, 5.0 – 90%) obejmującego treści merytoryczne przewidziane w niniejszym sylabusie
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu		Podstawowa: 1. Psychology, Career Paths Wydawnictwo: Express Publishing Autor: Timothy Gilliland, Jenny Dooley 2. Psychology Vocabulary in use Wydawnictwo: Słowno Autor: Anna Treger, Bronisław Treger 3. Psychology, Cambridge International AS and A level Wydawnictwo: Cambridge University Press Autor: Julia Russel, Fiona Lintern, Jamie Davis, Lizzie Gauntlet Uzupełniająca: 1. The Resourceful Teacher Series: Psychology in Practice Wydawnictwo: Helbling Languages, Autor: Marion Williams, Herbert Puchta, Sarah Mercer 2. English Vocabulary in Use advanced Wydawnictwo: Cambridge University Press Autor: Michael McCarthy, Felicity O'Dell 3. English Grammar in Use Wydawnictwo: Cambridge Autor: Raymond Murphy

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
Udział w zajęciach	120 h	
Zapoznanie z literaturą przedmiotu, przygotowanie do zajęć	45 h	
Przygotowanie do zaliczenia	30 h	
Przygotowanie do egzaminu	15 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	210 h	
Punkty ECTS za przedmiot: 8 (za wszystkie semestry od II-V)	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	Ćwiczenia – 1.2 + 1.2 + 1.2 + 1 = 4,6	Ćwiczenia – 0.8 + 0.8 + 0.8 + 1 = 3,4

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W12	Student zna struktury gramatyczne oraz słownictwo zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ w ESOKJ, ma szeroki zasób słownictwa z zakresu treści psychologicznych w danym semestrze studiów.	Ćwiczenia	wypowiedzi ustne i pisemne, kolokwia, egzamin	KEU_W21
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U12a	Student potrafi samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności psychologiczne z wykorzystaniem źródeł obcojęzycznych oraz technologii informacyjno-komunikacyjnej.	Ćwiczenia	wypowiedzi ustne i pisemne, kolokwia, egzamin	KEU_U21
EP.W12b	Student potrafi posługiwać się językiem obcym wraz ze specjalistyczną terminologią psychologiczną na poziomie B2+ Europejskiego systemu w danym semestrze studiów.	Ćwiczenia	wypowiedzi ustne i pisemne, kolokwia, egzamin	KEU_U21
KOMPETENCJE SPOŁECZNE				
EP.K12	Student posiada kompetencję społeczną i kulturową w obszarze języka obcego.	Ćwiczenia	wypowiedzi ustne i pisemne	KEU_K01

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku SYLABUS		
1.	Nazwa przedmiotu	Komputerowe programy edukacyjne*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Educational Computer Programs
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.25.5.C
7.	Forma studiów	stacjonarny
8.	Język wykładowy	j. polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	-----
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-----
13.	Wymagania wstępne	Zaliczenie przedmiotów: technologia informacyjna, diagnostyka pedagogiczna, poradnictwo pedagogiczne
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	W wyniku realizacji przedmiotu student: 1. potrafi analizować własne działania pedagogiczne z zastosowaniem komputerowych programów edukacyjnych (dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze) i wskazywać obszary; 2. potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne dydaktyczne programy komputerowe i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) oraz wykorzystywać nowoczesne;
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Treści komputerowych programów edukacyjnych obejmują: 1. komputer w edukacji – aspekty socjologiczno-pedagogiczne (3 godz.); 2. potrzeba edukacji informatycznej w szkole (3 godz.); 3. przegląd oferty wydawniczej edukacyjnych programów komputerowych (3 godz.); 4. samodzielne tworzenie programów komputerowych dla edukacji językowej, matematycznej, przyrodniczej, plastycznej, technicznej (21 godz.).
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student ma zaawansowaną wiedzę o problemach i potrzebach uczestników korzystających z komputerowych programów edukacyjnych w działalności edukacyjnej i terapeutycznej. Student ma zaawansowaną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej z wykorzystaniem komputerowych programów edukacyjnych. Student rozumie konieczność ciągłego doskonalenia własnych kompetencji zawodowych poprzez zdobywanie wiedzy o zastosowaniach nowoczesnych technologii w programach edukacyjno-terapeutycznych. Student zna podstawy technologii informacyjnej stosowanej w edukacji i rozumie, jak narzędzia cyfrowe wspierają procesy poznawcze oraz komunikację uczniów, w tym uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.

		Umiejętności	Student analizuje własne działania pedagogiczne z zastosowaniem komputerowych programów edukacyjnych i wskazuje obszary wsparcia terapeutycznego dla uczniów z problemami rozwojowymi. Student potrafi samodzielnie rozwijać swoje kompetencje zawodowe w zakresie psychologiczno-pedagogicznych aspektów oddziaływań terapeutycznych, wykorzystując nowoczesne technologie (ICT) i różne źródła wiedzy. Student samodzielnie rozwija swoje działania pedagogiczne z zastosowaniem komputerowych programów edukacyjnych, eksperymentuje z innowacyjnymi rozwiązaniami cyfrowymi oraz prezentuje własne pomysły dotyczące zastosowania programów edukacyjnych, uzasadniając je odwołaniem do wybranych teorii pedagogicznych i wskazując praktyczne konsekwencje ich stosowania. Student dokonuje samooceny swoich umiejętności w zakresie wykorzystania nowych technologii w pracy pedagogicznej i potrafi ją modyfikować i dąży do samodzielnego pogłębiania wiedzy. Student samodzielnie tworzy programy komputerowe wspierające działania edukacyjno-terapeutyczne, uwzględniając zasady pedagogiki korekcyjnej oraz potrzeby uczniów. Student potrafi zaplanować proces edukacyjno-terapeutyczny z wykorzystaniem komputerowych programów edukacyjnych, dostosowując tempo i formy pracy do możliwości psychofizycznych ucznia z problemami rozwojowymi oraz zapewniając bezpieczeństwo i przestrzegając zasad higieny pracy.
		Kompetencje społeczne	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne z wykorzystaniem komputerowych programów edukacyjnych, analizując swoje działania i dokonując autorefleksji nad ich przebiegiem oraz etycznym wymiarem. Student jest przygotowany do współpracy z innymi nauczycielami i innymi specjalistami w poszukiwaniu optymalnych rozwiązań w procesie edukacyjno-terapeutycznym z wykorzystaniem różnorodnych komputerowych programów edukacyjnych do aktywizowania i motywowania ucznia z problemami rozwojowymi.
19.	Metody dydaktyczne		• ćwiczenia konwersatoryjne • dyskusja • projekty • case study
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma zaliczenia przedmiotu: ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: • ocenianie ciągłe – przygotowanie projektów środków dydaktycznych; • case study • dwa sprawdziany umiejętności praktycznych (pierwszy w połowie semestru, drugi na końcu). ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa (lektury obowiązkowe): - Siemieniecki B. (red.), Pedagogika medialna. Tom I i II, PWN, Warszawa 2007. - Walat W., Edukacyjne zastosowania hipermediów. Wyd. UR, Rzeszów 2007. - Siemieniecki B. Komputer w edukacji. Podstawowe problemy technologii informacyjnej. A. Marszałek 1999 Plebańska M. Kompetencje cyfrowe i ich cyfrowy rozwój, Difin, Warszawa 2021 (egzemplarz udostępniony przez prowadzącego do wykorzystania na zajęciach) - Plebańska M. Kompetencje cyfrowe i ich cyfrowy rozwój, Difin, Warszawa 2021 Plebańska M. Kompetencje cyfrowe i ich cyfrowy rozwój, Difin, Warszawa 2021 (egzemplarz udostępniony przez prowadzącego do wykorzystania na zajęciach)
-----	--	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)		Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności
Udział w ćwiczeniach		30h
Przygotowanie projektu		10h
Przygotowanie do zajęć		10h
Sumaryczne obciążenie pracą studenta		50h
Punkty ECTS za przedmiot		z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego
		samodzielna praca studenta
		C: 1,2
		C: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1.	Student ma zaawansowaną wiedzę o problemach i potrzebach uczestników korzystających z komputerowych programów edukacyjnych w działalności edukacyjnej i terapeutycznej.	ćwiczenia	kolokwium/ case study	KEU_W15
E.1K.W1.	Student ma zaawansowaną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej z wykorzystaniem komputerowych programów edukacyjnych.	ćwiczenia	kolokwium/ dyskusja	KEU_W16
E.1K.W1.	Student rozumie konieczność ciągłego doskonalenia własnych kompetencji zawodowych poprzez zdobywanie wiedzy o zastosowaniach nowoczesnych technologii w programach edukacyjno-terapeutycznych.	ćwiczenia	kolokwium/ dyskusja	KEU_W18
E.1K.W3.	Student zna podstawy technologii informacyjnej stosowanej w edukacji i rozumie, jak narzędzia cyfrowe wspierają procesy poznawcze oraz komunikację uczniów, w tym uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	ćwiczenia	kolokwium/ case study	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				

E.1K.U1.	Student analizuje własne działania pedagogiczne z zastosowaniem komputerowych programów edukacyjnych i wskazuje obszary oddziaływania terapeutycznego dla uczniów z problemami rozwojowymi.	ćwiczenia	case study	KEU_U04
E.1K.U3.	Student potrafi samodzielnie rozwijać swoje kompetencje zawodowe w zakresie psychologiczno-pedagogicznych aspektów oddziaływań terapeutycznych, wykorzystując nowoczesne technologie (ICT) i różne źródła wiedzy.	ćwiczenia	case study	KEU_U05
EP.U50Ba	Student samodzielnie rozwija swoje działania pedagogiczne z zastosowaniem komputerowych programów edukacyjnych, eksperymentuje z innowacyjnymi rozwiązaniami cyfrowymi oraz prezentuje własne pomysły dotyczące zastosowania programów edukacyjnych, uzasadniając je odwołaniem do wybranych teorii pedagogicznych i wskazując praktyczne konsekwencje ich stosowania.	ćwiczenia	Case study + prezentacja rozwiązania	KEU_U09
EP.U50Bb	Student dokonuje samooceny swoich umiejętności w zakresie wykorzystania nowych technologii w pracy pedagogicznej i potrafi ją modyfikować i dąży do samodzielnego pogłębiania wiedzy.	ćwiczenia	case study	KEU_U14
E.1K.U1.	Student samodzielnie tworzy programy komputerowe wspierające działania edukacyjno-terapeutyczne, uwzględniając zasady pedagogiki korekcyjnej oraz potrzeby uczniów.	ćwiczenia	case study / mini projekt	KEU_U22
E.1K.U3.	Student potrafi zaplanować proces edukacyjno-terapeutyczny z wykorzystaniem komputerowych programów edukacyjnych, dostosowując tempo i formy pracy do możliwości psychofizycznych ucznia z problemami rozwojowymi oraz zapewniając bezpieczeństwo i przestrzegając zasad higieny pracy.	ćwiczenia	case study	KEU_U23
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K2.	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne z wykorzystaniem komputerowych programów edukacyjnych, analizując swoje działania i dokonując autorefleksji nad ich przebiegiem oraz etycznym wymiarem.	ćwiczenia	case study / mini-projekt	KEU_K04
E.1K.K2.	Student jest przygotowany do współpracy z innymi nauczycielami i innymi specjalistami w poszukiwaniu optymalnych rozwiązań w procesie edukacyjno-terapeutycznym z wykorzystaniem różnorodnych komputerowych programów edukacyjnych do aktywizowania i motywowania ucznia z problemami rozwojowymi.	ćwiczenia	case study	KEU_K07

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Muzykoterapia*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Music therapy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.48.5.W P/POWTP.48.5.C
7.	Forma studiów	Studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	Język polski
9.	Typ zajęć	Do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	Rok III, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	-----
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-----
13.	Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z wprowadzenia do psychologii. Umiejętności komunikowania się i pracowania w grupie.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Wykłady – 15 h Ćwiczenia – 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Wykłady – 1 pkt ECTS Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Student zdobędzie wiedzę teoretyczną z zakresu muzykoterapii – jej podstaw, założeń, rodzajów. Będzie potrafił zastosować wiedzę teoretyczną w praktyce, jak również nabyte umiejętności dokonywania selekcji metod muzykoterapii i zastosowania ich zgodnie z zaistniałą sytuacją. Będzie potrafił zdiagnozować problemy dziecka oraz dostosować do nich formy terapii. Nabędzie praktycznych umiejętności stosowania technik i metod muzykoterapii.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Teoretyczne podstawy terapii przez muzykę – modele muzykoterapii, podstawy teoretyczne, historia, rozwój idei. 2. Rodzaje muzykoterapii: - muzykoterapia aktywna (gra na instrumentach perkusyjnych, śpiewanie, improwizacja muzyczna, tworzenie nowych utworów), - muzykoterapia receptywna (pasywna) - słuchanie muzyki, - muzykoterapia neurologiczna, - muzykoterapia analityczna (psychoterapeutyczna) 3. Wykorzystanie praktyczne muzykoterapii do pracy z dziećmi w normie oraz z różnymi typami zaburzeń (m.in. autyzm, nadpobudliwość, specyficzne potrzeby edukacyjne). 4. Podstawy pracy z grupą terapeutyczną – metodyka pracy z grupą, proces grupowy, dynamika pracy z grupą, podstawy procesu terapeutycznego, czynniki leczące w muzykoterapii.

18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna i rozumie podstawy muzykoterapii: pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; Student ma podstawową wiedzę z zakresu terapii przez muzykę: zna genezę, rodzaje muzykoterapii. Student posiada wiedzę o podstawowych metodach terapeutycznych stosowanych w muzykoterapii w celu pomagania w prawidłowym funkcjonowaniu na poziomie indywidualnym i grupowym; wie, jak planować proces terapeutyczny z wykorzystaniem metod muzykoterapii. Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach zajęć z muzykoterapii (odbioru bodźców, przebiegu procesu terapeutycznego, terapeutycznym oddziaływaniu sztuki), ze szczególnym uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Student ma wiedzę na temat nowych metod pracy terapeutycznej oraz wykorzystywania nowoczesnej technologii w zajęciach z muzykoterapii.
		Umiejętności	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej: potrafi analizować i opracować podstawowe narzędzia diagnostyczne oraz projektować i prowadzić działania diagnostyczne (w tym formułować problemy, dokonać wyboru metody) w zakresie muzykoterapii. Student potrafi projektować i prowadzić zajęcia z muzykoterapii, dobierając metody i formę swoich oddziaływań do indywidualnych/specjalnych potrzeb edukacyjnych jednostki/grupy. Student potrafi zmotywować i zaktywizować ucznia w celu podjęcia działań twórczych w obszarze terapii przez sztukę, wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie. Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostki lub grupy w pracy muzykoterapeutycznych, podejmując współpracę z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do refleksji nad rozwojem zawodowym, posiada wiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej. Student jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; poszukuje optymalnych rozwiązań, jest zdolny do refleksji nad własnymi działaniami muzykoterapeutycznymi; postępuje zgodnie z zasadami etyki. Student jest zdolny do współpracy i współdziałania z innymi - specjalistami i niespecjalistami (zarówno podczas pracy indywidualnej jak i zespołowej procesu terapeutycznego) w zakresie pracy muzykoterapeutycznej.
19.	Metody dydaktyczne		Wykład: - wykład z elementami konwersacyjnymi - wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: - ćwiczenia w grupach - projekt edukacyjny - praca w grupach

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: wykład: Z – zaliczenie bez oceny ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: - obecność na zajęciach (dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona i jedna usprawiedliwiona nieobecność). - aktywne uczestnictwo w zajęciach. - zaliczenie kolokwium (z treści wykładów) z zakresu muzykoterapii; - ocena z projektu zajęć z wybranej formy muzykoterapii; Zaliczenie wykładu na podstawie zaliczenia kolokwium
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: Nordoff P., Robbins C. <i>Terapia muzyką w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi</i>, Wyd. Impuls Kraków 2008. Konieczna- Nowak L. <i>Wprowadzenie do muzykoterapii</i>, Impuls Kraków 2017. Stachyra K. (red.) <i>Podstawy muzykoterapii</i> Lublin 2012. Szostak A. <i>Muzykoterapia w rehabilitacji i profilaktyce</i> Wyd. Lekarskie PZWL 2003. Literatura uzupełniająca: Bogdanowicz M. <i>Metoda Dobrego Startu</i> Wyd. Harmonia Gdańsk 2007.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
udział w wykładach	15 h	
przygotowanie do pisemnego zaliczenia wykładu (kolokwium)	10 h	
udział w ćwiczeniach, realizacja projektu zajęć z wybranej formy muzykoterapii	15 h	
przygotowanie do ćwiczeń (w tym: praca z literaturą, przygotowanie projektu zajęć z wybranej formy muzykoterapii)	25 h	
Konsultacje do ćwiczeń	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	Wykład: 25 h Ćwiczenia: 50 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	Wykład: 0,6 Ćwiczenia: 1	Wykład: 0,4 Ćwiczenia: 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1.	Student zna i rozumie podstawy muzykoterapii: pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka ze specjalnymi	wykład	kolokwium	KEU_W13

	potrzebami edukacyjnymi; Student ma podstawową wiedzę z zakresu terapii przez muzykę: zna genezę, rodzaje muzykoterapii.			
EP.W45Aa	Student posiada wiedzę o podstawowych metodach terapeutycznych stosowanych w muzykoterapii w celu pomagania w prawidłowym funkcjonowaniu na poziomie indywidualnym i grupowym; wie, jak planować proces terapeutyczny z wykorzystaniem metod muzykoterapii. Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach zajęć z muzykoterapii (odbioru bodźców, przebiegu procesu terapeutycznego, terapeutycznym oddziaływaniu sztuki), ze szczególnym uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	wykład ćwiczenia	kolokwium, przygotowanie projektu zajęć muzykoterapeutycznych	KEU_W16 KEU_W13
EP.W45Ab	Student ma wiedzę na temat nowych metod pracy terapeutycznej oraz wykorzystywania nowoczesnej technologii w zajęciach z muzykoterapii.	ćwiczenia	projekt zajęć muzykoterapeutycznych	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U1.	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej: potrafi analizować i opracować podstawowe narzędzia diagnostyczne oraz projektować i prowadzić działania diagnostyczne (w tym formułować problemy, dokonać wyboru metody) w zakresie muzykoterapii.	wykład ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy muzykoterapii	KEU_U06
EP.U45Aa	Student potrafi projektować i prowadzić zajęcia z muzykoterapii, dobierając metody i formę swoich oddziaływań do indywidualnych/specjalnych potrzeb edukacyjnych jednostki/grupy.	ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy muzykoterapii	KEU_U10
EP.U45Ab	Student potrafi zmotywować i zaktywizować ucznia w celu podjęcia działań twórczych w obszarze terapii przez sztukę, wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie.	ćwiczenia	projekt zajęć z wybranej formy muzykoterapii	KEU_U11
EP.U45Ac	Student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostki lub grupy w pracy muzykoterapeutycznych, podejmując współpracę z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów.	ćwiczenia	metoda działania praktycznego	KEU_U16
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K1.	Student jest gotów do refleksji nad rozwojem zawodowym, posiada wiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej.	ćwiczenia	metoda działania praktycznego	KEU_K01
E.1K.K2	Student jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; poszukuje optymalnych rozwiązań, jest zdolny do refleksji nad własnymi działaniami muzykoterapeutycznymi; postępuje zgodnie z zasadami etyki.	ćwiczenia	metoda praktycznego działania	KEU_K04 KEU_K05
EP.K91a.	Student jest zdolny do współpracy i współdziałania z innymi - specjalistami i	ćwiczenia		KEU_K07

	niespecjalistami (zarówno podczas pracy indywidualnej jak i zespołowej procesu terapeutycznego) w zakresie pracy muzykoterapeutycznej.		metoda praktycznego działania	
--	--	--	-------------------------------------	--

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Ochrona własności intelektualnej
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Intellectual property protection
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	OWI.04.5.W
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	j. polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	rok III, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	dr Anna Opar
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	brak
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Wykłady – 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Wykłady – 1 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Celem przedmiotu jest opanowanie przez studentów wiedzy dotyczącej zasad i norm etycznych oraz podstawowych regulacji prawnych w zakresie ochrony własności intelektualnej, w tym prawa autorskiego, praw pokrewnych. Studenci poznają zagadnienia związane z plagiatem, rzetelnością naukową oraz zasadami cytowania źródeł. Przedmiot pozwala również zrozumieć podstawy informacji patentowej i wzorów użytkowych w kontekście ogólnej orientacji. Szczególny nacisk kładziony jest na etyczne korzystanie z cudzych utworów i materiałów dydaktycznych oraz stosowanie prawa własności intelektualnej w pracy edukacyjnej i badawczej.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Zarys światowego systemu ochrony własności intelektualnej. Obieg informacji w światowym systemie własności intelektualnej. Definicje głównych rodzajów praw własności intelektualnej - prawo autorskie i prawa pokrewne; - własność przemysłowa. 2. Elementarne zasady prawa chroniącego własność intelektualną. Prawo autorskie – źródła prawa autorskiego. Prawo autorskie i prawa pokrewne: a) przesłanki udzielenia ochrony b) przedmiot ochrony - utwór c) podmiot uprawniony - twórca d) treść prawa autorskiego - autorskie prawa majątkowe; autorskie prawa osobiste f) dozwolony użytek chronionych utworów; czas trwania autorskich praw majątkowych g) prawa pokrewne - rodzaje, treść h) zasady ochrony utworów i przedmiotów praw pokrewnych. Ochrona baz danych. 3. Plagiat: pojęcie, istota, rodzaje, odpowiedzialność. Elementy prawa własności przemysłowej: źródła prawa (akty prawa międzynarodowego; akty prawa wspólnotowego; akty prawa polskiego). 4. Własność przemysłowa: a) własność przemysłowa a własność intelektualna b) ogólna charakterystyka c) powstanie praw własności przemysłowej. 5. Charakterystyka przedmiotów własności przemysłowej: a) patenty b) znaki towarowe c) wzory użytkowe d) wzory przemysłowe e) inne. Rejestry, wykazy, dokumenty prowadzone przez Urząd Patentowy RP. Ogłoszenia urzędowe.

2.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat zagadnień z zakresu ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego oraz praw pokrewnych, zna podstawowe przepisy i regulacje prawne dotyczące ochrony utworów i praw autorskich. Student rozumie znaczenie rzetelności naukowej i etyki w pracy dydaktycznej, edukacyjnej i badawczej, w tym prawidłowego cytowania źródeł, unikania plagiatu oraz zasad ochrony własności intelektualnej.
		Umiejętności	Student dostrzega etyczny wymiar działalności pedagogicznej w kontekście ochrony własności intelektualnej, w tym prawa autorskiego i praw pokrewnych. Potrafi rozwiązywać problemy etyczne w pracy dydaktycznej i badawczej, stosując zasady prawa autorskiego, przeciwdziałania plagiatowi oraz rzetelnego korzystania z cudzych utworów i materiałów naukowych.
		Kompetencje społeczne	Student jest świadomy problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą twórczą. Poszukuje optymalnych rozwiązań w zakresie przestrzegania prawa autorskiego i zasad etyki w pracy zawodowej.
3.	Metody dydaktyczne		wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, wykład problemowy
4.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma zaliczenia przedmiotu: wykład: Z – zaliczenie bez oceny Zaliczenie wykładu w formie wypowiedzi ustnej • Sprawdzenie umiejętności dokonywania klasyfikacji norm prawnych w zakresie prawa własności intelektualnej. • Sprawdzenie wystąpień z zastosowaniem cytowań • Bieżąca kontrola
5.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu		Literatura podstawowa 1. Barta J., Markiewicz R., Prawo autorskie i prawa pokrewne. Wyd. 5. Warszawa 2011. 2. Connolly T. Begg C., Systemy baz danych, Warszawa 2004. 3. Kostański P., Żelechowski Ł., Prawo własności przemysłowej, Warszawa 2020. 4. Michniewicz G., Ochrona własności intelektualnej. Wyd. 3. Warszawa 2016. Ustawy: ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych ustawa prawo własności przemysłowej ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Literatura uzupełniająca: Tytek E., Bezpieczeństwo i higiena pracy, ergonomia i ochrona własności intelektualnej, Poznań 2017.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w wykładach	15 h	
Przygotowanie do egzaminu	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	0,6	0,4

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W41a	Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat zagadnień z zakresu ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego oraz praw pokrewnych, zna podstawowe przepisy i regulacje prawne dotyczące ochrony utworów i praw autorskich.	wykłady	Wypowiedź ustna	KEU_W19
EP.W41b	Student rozumie znaczenie rzetelności naukowej i etyki w pracy dydaktycznej, edukacyjnej i badawczej, w tym prawidłowego cytowania źródeł, unikania plagiatu oraz zasad ochrony własności intelektualnej.	wykłady	Wypowiedź ustna	KEU__W22
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U41	Student dostrzega etyczny wymiar działalności pedagogicznej w kontekście ochrony własności intelektualnej, w tym prawa autorskiego i praw pokrewnych. Potrafi rozwiązywać problemy etyczne w pracy dydaktycznej i badawczej, stosując zasady prawa autorskiego, przeciwdziałania plagiatowi oraz rzetelnego korzystania z cudzych utworów i materiałów naukowych.	wykłady	Bieżące kontrola	KEU_U12
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K41	Student jest świadomy problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą twórczą. Poszukuje optymalnych rozwiązań w zakresie przestrzegania prawa autorskiego i zasad etyki w pracy zawodowej.	wykłady	Bieżąca kontrola	KEU__K05

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Pedagogika kultury
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Cultural Pedagogy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.73.5.W P/POWTP.73.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, 5 semestr
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Rafał Fudala Mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	Dr Rafał Fudala
13.	Wymagania wstępne	Student powinien: -posiadać podstawową wiedzę ogólnopedagogiczną -znać elementarne pojęcia z obszaru edukacji, wychowania i komunikacji społecznej; -być gotowym do refleksji nad znaczeniem kultury w życiu jednostki i społeczeństwa.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Wykłady – 15 h Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Wykłady – 1 pkt ECTS Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Przedmiot ma charakter interdyscyplinarny – łączy wiedzę z pedagogiki, antropologii, filozofii kultury i socjologii. Zajęcia prowadzone są z wykorzystaniem metod aktywizujących (analiza tekstów kultury, projekty animacyjne, dyskusje, działania warsztatowe). Umożliwia studentowi rozwijanie kompetencji praktycznych przydatnych w pracy edukacyjno-kulturalnej i społecznej. Akcentuje rolę kultury w budowaniu tożsamości, postaw obywatelskich i międzyludzkich relacji. Przedmiot uwrażliwia na różnorodność kulturową i potrzebę edukacji międzykulturowej w zróżnicowanym społeczeństwie.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		Wykłady 1. Pedagogika kultury jako subdyscyplina pedagogiki – geneza, przedmiot i cele 2. Kultura w ujęciu antropologicznym, socjologicznym i filozoficznym 3. Człowiek jako istota kulturowa – tożsamość, wartości, wychowanie 4. Instytucje kultury i ich funkcje wychowawcze 5. Różnice i podobieństwa kulturowe (analiza kultury tureckiej i islandzkiej na podstawie materiałów dydaktycznych wykorzystywanych w systemach szkolnictwa tych państw). 6. Edukacja kulturowa i międzykulturowa – cele, zadania, wyzwania 7. Kultura lokalna, regionalna i globalna w procesie edukacyjnym 8. Rola mediów i kultury popularnej w wychowaniu 9. Kultura w obliczu globalizacji i przemian społecznych Ćwiczenia 1. Analiza tekstów kultury z perspektywy wychowawczej 2. Rozpoznawanie funkcji kultury w środowisku lokalnym 3. Projektowanie działań animacyjnych i edukacyjnych w instytucjach kultury 4. Studium przypadku: dobre praktyki edukacji kulturalnej 5. Symulacje i scenariusze zajęć z zakresu pedagogiki kultury 6. Diagnoza potrzeb kulturowych wybranej grupy społecznej 7. Praca z materiałami audiowizualnymi (film, muzyka, media) jako narzędziami wychowania 8. Warsztat z komunikacji międzykulturowej i planowania działań integracyjnych
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student posiada poszerzoną wiedzę na temat pedagogiki kultury jako subdyscypliny pedagogiki, zna jej genezę, przedmiot i cele oraz miejsce w systemie nauk społecznych i humanistycznych. Zna podstawowe ujęcia kultury w perspektywie antropologicznej, socjologicznej i filozoficznej oraz rozumie związek kultury z procesem wychowania i kształtowaniem tożsamości jednostki.
		Umiejętności	Student potrafi pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z trudnościami adaptacyjnymi i doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych kulturowo oraz z ograniczoną znajomością języka polskiego, realizując działania edukacyjno-kulturalne w ramach pedagogiki kultury, przyjmując i wyznaczając zadania oraz wykazując podstawowe umiejętności organizacyjne. Student potrafi obserwować i analizować mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup w kontekście kulturowym, uwzględniając rolę jednostki w strukturach społecznych, a także identyfikować czynniki wpływające na integrację i współdziałanie w grupach.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do refleksji nad własnymi działaniami w obszarze edukacji kulturowej, rozumie znaczenie profesjonalizmu oraz odpowiedzialności etycznej w pracy animacyjnej i wychowawczej. Student dostrzega problemy moralne i dylematy etyczne w działalności edukacyjnej i animacyjnej w obszarze kultury, poszukuje rozwiązań zgodnych z zasadami etyki oraz okazuje szacunek dla różnorodności i godności każdego człowieka.
19.	Metody dydaktyczne		Wykład: wykład informacyjny z elementami problemowymi, wykład konwersatoryjny, analiza przykładów tekstów kultury i zjawisk kulturowych, dyskusja Ćwiczenia: analiza tekstów kultury, praca projektowa – przygotowanie i prezentacja działań animacyjnych i edukacyjnych, case study, symulacje i scenki edukacyjno-kulturowe, referat, dyskusja

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: wykład: E – egzamin ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia wykładów: Egzamin pisemny (warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń) Ocena z wykładu na podstawie oceny z opanowanej wiedzy według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy) Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę Podstawą oceny z ćwiczeń jest: - referat - aktywność - ocenianie ciągle - case study - obecność - kolokwium Ocena z kolokwium na podstawie oceny z opanowanej wiedzy według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy)
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: 1.Gajda J. Pedagogika kultury w zarysie Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2006 2.Pedagogika i kultura. Pomiędzy teorią a praktyką / Red. W. Bobrowicz, Oficyna Wydawnicza Verba, Lublin 2009 3.Szkola-Kultura-Tożsamość.Pedagogika społeczna wobec zmian przestrzeni życia społecznego / red. M. Sobecki, W. Danilewicz, T. Sosnowski., Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2013 4.Animation społeczno-kulturalna – współczesne wyzwania: młodzież i seniorzy jako odbiorcy kultury / M. Cichosz, M. Lewicka, A. Molesztak., Impuls, Kraków 2018 Literatura uzupełniająca: Paluch M. Człowiek w zmieniającym się społeczeństwie. Sanok 2007 Pedagogika Kultury, t. 5 red. Dariusz Kubinowski, Wyd. UMCS, Lublin 2009

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)	
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności

	Studia stacjonarne	
Udział w wykładach	15 h wykład	
Przygotowanie do egzaminu	10 h wykład	
Udział w ćwiczeniach (praca z tekstem, prezentacja referatu, dyskusja)	30 h ćwiczenia	
Przygotowanie do kolokwium	10 h ćwiczenia	
Przygotowanie referatu	10 h ćwiczenia	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 h (Wykład 25 + ćwiczenia 50)	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	W: 0,6 ECTS Ćw: 1,2 ECTS	W: 0,4 Ćw: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W46B	Student posiada poszerzoną wiedzę na temat pedagogiki kultury jako subdyscypliny pedagogiki, zna jej genezę, przedmiot i cele oraz miejsce w systemie nauk społecznych i humanistycznych. Zna podstawowe ujęcia kultury w perspektywie antropologicznej, socjologicznej i filozoficznej oraz rozumie związek kultury z procesem wychowania i kształtowaniem tożsamości jednostki.	wykłady	Egzamin, Dyskusja, Analiza tekstu kultury na ćwiczeniach, dyskusja problemowa	KEU_W02
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U46Ba	Student potrafi pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z trudnościami adaptacyjnymi i doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych kulturowo oraz z ograniczoną znajomością języka polskiego, realizując działania edukacyjno-kulturalne w ramach pedagogiki kultury, przyjmując i wyznaczając zadania oraz wykazując podstawowe umiejętności organizacyjne.	ćwiczenia	Projekt grupowy (scenariusz działań animacyjnych), prezentacja projektu, aktywność w dyskusji, kolokwium	KEU_U13
EP.U46Bb	Student potrafi obserwować i analizować mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup w kontekście kulturowym, uwzględniając rolę jednostki w strukturach społecznych, a także identyfikować czynniki wpływające na integrację i współdziałanie w grupach.	Wykłady ćwiczenia	Egzamin, case study (analiza sytuacji kulturowo-społecznej),	KEU_U18
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
	Student jest gotów do refleksji nad własnymi działaniami w obszarze edukacji kulturowej, rozumie znaczenie profesjonalizmu oraz	ćwiczenia	autorefleksja, ocenianie ciągle	KEU_K04

EP.K46Ba	odpowiedzialności etycznej w pracy animacyjnej i wychowawczej.		(postawa, zaangażowanie)	
EP.K46Bb	Student dostrzega problemy moralne i dylematy etyczne w działalności edukacyjnej i animacyjnej w obszarze kultury, poszukuje rozwiązań zgodnych z zasadami etyki oraz okazuje szacunek dla różnorodności i godności każdego człowieka.	ćwiczenia	Dyskusja, aktywność	KEU_K05

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Pedagogika społeczna*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Social Pedagogy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.65.5.W P/POWTP.65.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, 5 semestr
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	-----
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	Student przystępujący do przedmiotu powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii, wykazywać zainteresowanie problematyką społeczną, posiadać umiejętność analizy zjawisk społecznych oraz gotowość do współpracy w grupie.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Wykłady – 15 h Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Wykłady – 1 pkt ECTS Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Przedmiot ma charakter interdyscyplinarny, łącząc wiedzę z zakresu pedagogiki, socjologii, psychologii i nauk kulturowych. Kładzie nacisk na praktyczne zastosowanie wiedzy w pracy z różnorodnymi środowiskami społecznymi i grupami docelowymi. Uwzględnia kontekst całościowego uczenia się i rozwoju kompetencji społecznych oraz zawodowych. Celem zajęć jest: Zapoznanie studentów z teoriami i koncepcjami pedagogiki społecznej oraz jej miejscem w systemie nauk o wychowaniu i nauk społecznych. Rozwijanie umiejętności analizy zjawisk społecznych i edukacyjnych z perspektywy społeczno-pedagogicznej, w tym funkcji i roli edukacji w życiu społecznym. Kształtowanie kompetencji umożliwiających rozpoznawanie i wspieranie potrzeb rozwojowych jednostek i grup społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań kulturowych, socjologicznych i psychologicznych. Rozwijanie postawy refleksyjnej i odpowiedzialnej wobec wyzwań społecznych oraz umiejętności współpracy i komunikacji w pracy pedagogicznej.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Tematyka wykładów: Geneza i rozwój pedagogiki społecznej. Funkcje pedagogiki społecznej. Strategie badawcze i funkcje badań w pedagogice społecznej. Diagnostyka w pedagogice społecznej. Główne środowiska życia człowieka, ich funkcje, przemiany i zagrożenia. Wybrane dziedziny aktywności człowieka: kultura, czas wolny, rekreacja, aktywność społeczna i obywatelska, organizacje pozarządowe, wolontariat. Marginalizacja i wykluczanie – problemy pedagogiki społecznej. Pedagogika społeczna wobec bezrobocia. Pedagogika społeczna w obliczu patologicznych wymiarów życia społecznego. Dysfunkcjonalność instytucji i państwa. Tematyka ćwiczeń Główne nurty polskiej pedagogiki społecznej. Twórcy i prekursorzy pedagogiki społecznej Rodzina – jej znaczenie dla jednostki i społeczeństwa. Grupa rówieśnicza jako środowisko wychowawcze. Środowisko społeczno-wychowawcze szkoły. Zjawisko brutalizacji współczesnego życia jako problem społeczno-pedagogiczny. Nierówności społeczne na początku XXI wieku. Problem czasu wolnego w pedagogice społecznej. Starość jako problem i zagadnienie badań polskiej pedagogiki społecznej. Istota autorytetów w zmieniającym się społeczeństwie. Rola administracji państwowej i organizacji pozarządowych w rozwoju społeczeństwa. Funkcje organizacji i stowarzyszeń społecznych w środowisku lokalnym. Edukacja regionalna w pedagogice społecznej. Współczesne problemy edukacji ekologicznej.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student posiada wiedzę z zakresu pedagogiki społecznej, zna jej genezę, przedmiot i funkcje oraz miejsce w systemie nauk o wychowaniu i nauk społecznych. Rozumie rolę pedagogiki społecznej w analizie i kształtowaniu środowisk życia człowieka. Zna główne środowiska społeczne – rodzinę, grupę rówieśniczą i społeczność lokalną – ich funkcje, przemiany i zagrożenia oraz uwarunkowania procesów wychowawczych w tych kontekstach. Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat teorii i koncepcji pedagogiki społecznej, ukazujących rozwój człowieka i wychowanie w kontekście społecznym. Zna współczesne wyzwania tej subdyscypliny, w tym problemy marginalizacji, wykluczania i dysfunkcjonalności instytucji, oraz rozumie znaczenie działań pedagogicznych i społecznych wspierających rozwój obywatelski i integrację społeczną jednostek i grup.

		Umiejętności	Student potrafi projektować i realizować działania społeczno-wychowawcze wspierające rozwój jednostek i grup w różnych środowiskach społecznych (rodzina, szkoła, społeczność lokalna). Potrafi inspirować uczestników procesów edukacyjnych do podejmowania działań na rzecz własnego rozwoju, aktywności społecznej i całościowego uczenia się. Student potrafi obserwować i analizować zjawiska oraz sytuacje społeczne i wychowawcze z perspektywy pedagogiki społecznej. Umie wykorzystać wiedzę teoretyczną do rozpoznawania problemów w środowisku społecznym oraz proponowania adekwatnych działań o charakterze pomocowym, wychowawczym lub edukacyjnym.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do współpracy i dialogu z osobami pochodzącymi z różnych środowisk społecznych i kulturowych, rozumie znaczenie empatii, komunikacji i postawy otwartości w pracy pedagoga oraz jest gotów tworzyć atmosferę zaufania i współdziałania w grupie, podejmując działania służące wzmocnieniu więzi społecznych. Student jest gotów do odpowiedzialności za podejmowane działania pedagogiczne oraz do rozpoznawania specyfiki i potrzeb danego środowiska oraz angażowania się w inicjatywy i współpracę na rzecz jego rozwoju i integracji społecznej.
19.	Metody dydaktyczne		Wykład: Wykład informacyjny (tradycyjny i z prezentacją multimedialną), dyskusja kierowana Ćwiczenia: ćwiczenia praktyczne, analiza przypadków, dyskusja problemowa, autorefleksja, ocenianie ciągle, kolokwium, praca z literaturą i tekstami źródłowymi

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: wykład: E – egzamin ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Wykłady: Egzamin pisemny (warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń) Ocena z wykładu na podstawie oceny z opanowanej wiedzy według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy) Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę Mini-projekt działań środowiskowych Aktywność Ocenianie ciągle Obecność Kolokwium Ocena z kolokwium na podstawie oceny z opanowanej wiedzy według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy)
-----	--	--

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura obowiązkowa: 1.Kawula S., Pedagogika społeczna dzisiaj i jutro, Wydawnictwo Edukacyjne "Akapit", Toruń 2012 2.Cichosz M. Pedagogika społeczna: zarys problematyki, Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2014 3.Marynowicz-Hetka E. Pedagogika społeczna. Podręcznik akademicki. T. 1, PWN, Warszawa 2009 4.Pedagogika społeczna. Człowiek w zmieniającym się świecie / red. T. Pilch, I. Lepalczyk. - Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2003. 5.Pedagogika społeczna: dokonania, aktualności, perspektywy. Podręcznik akademicki dla pedagogów / koncepcja i red. nauk. S. Kawula, Wydawnictwo A. Marszałek, Toruń 2009. 6.Środowisko-zasoby-profesjonalizacja. Pedagogika społeczna wobec zmian przestrzeni życia społecznego / red. W. Danilewicz, M. Sobecki, T. Sosnowski., Wydawnictwo Żak: Warszawa 2013 7.Szkoła-Kultura-Tożsamość, Pedagogika społeczna wobec zmian przestrzeni życia społecznego / red. M. Sobecki, W. Danilewicz, T. Sosnowski. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Żak, 2013 Literatura uzupełniająca: Pedagogika społeczna i jej współczesne konteksty / red. nauk. G. Orzechowska, Wydawnictwo Edukacyjne Akapit, Toruń 2008 Radziewicz-Winnicki A. (red.), Pedagogika społeczna w obliczu realiów codzienności, Wyd. Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008. Pilch T., Lalak D., Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 1999. Orzechowska G. (red.), Pedagogika społeczna i jej współczesne konteksty, Wyd. Edukacyjne Akapit, Toruń 2008.
-----	---	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w wykładach	15 h wykład	
Przygotowanie do egzaminu	10 h wykład	
Udział w ćwiczeniach (praca z tekstem, analiza przypadków, prezentacja projektu, dyskusja)	30 h ćwiczenia	
Przygotowanie do kolokwium	10 h ćwiczenia	
Przygotowanie mini-projektu	10 h ćwiczenia	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 h (Wykład 25 + ćwiczenia 50)	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	W: 0,6 ECTS Ćw: 1,2 ECTS	W: 0,4 Ćw: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W46Aa	Student posiada wiedzę z zakresu pedagogiki społecznej, zna jej genezę, przedmiot i funkcje oraz miejsce w systemie nauk o wychowaniu i nauk społecznych. Rozumie rolę pedagogiki społecznej w analizie i kształtowaniu środowisk życia człowieka. Zna główne środowiska społeczne – rodzinę, grupę rówieśniczą i	Wykład	Egzamin pisemny, analiza przypadków	KEU_W01 KEU_W04

	społeczność lokalną – ich funkcje, przemiany i zagrożenia oraz uwarunkowania procesów wychowawczych w tych kontekstach.			
EP.W46Ab	Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat teorii i koncepcji pedagogiki społecznej, ukazujących rozwój człowieka i wychowanie w kontekście społecznym. Zna współczesne wyzwania tej subdyscypliny, w tym problemy marginalizacji, wykluczania i dysfunkcjonalności instytucji, oraz rozumie znaczenie działań pedagogicznych i społecznych wspierających rozwój obywatelski i integrację społeczną jednostek i grup.	Wykład, ćwiczenia	Egzamin, kolokwium, dyskusja	KEU_W03 KEU_W05 KEU_W11
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U46Aa	Student potrafi projektować i realizować działania społeczno-wychowawcze wspierające rozwój jednostek i grup w różnych środowiskach społecznych (rodzina, szkoła, społeczność lokalna). Potrafi inspirować uczestników procesów edukacyjnych do podejmowania działań na rzecz własnego rozwoju, aktywności społecznej i całościowego uczenia się.	wykład, ćwiczenia	analiza przypadków, mini-projekt działań środowiskowych, ocenianie ciągłe	KEU_U11
EP.U46Ab	Student potrafi obserwować i analizować zjawiska oraz sytuacje społeczne i wychowawcze z perspektywy pedagogiki społecznej. Umie wykorzystać wiedzę teoretyczną do rozpoznawania problemów w środowisku społecznym oraz proponowania adekwatnych działań o charakterze pomocowym, wychowawczym lub edukacyjnym.	ćwiczenia	analiza przypadków, dyskusja problemowa	KEU_U01, KEU_U02
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K46Aa	Student jest gotów do współpracy i dialogu z osobami pochodzącymi z różnych środowisk społecznych i kulturowych, rozumie znaczenie empatii, komunikacji i postawy otwartości w pracy pedagoga oraz jest gotów tworzyć atmosferę zaufania i współdziałania w grupie, podejmując działania służące wzmocnieniu więzi społecznych.	ćwiczenia	Obserwacja pracy w grupie, autorefleksja, ocena aktywności	KEU_K02
EP.K46Ab	Student jest gotów do odpowiedzialności za podejmowane działania pedagogiczne oraz do rozpoznawania specyfiki i potrzeb danego środowiska oraz angażowania się w inicjatywy i współpracę na rzecz jego rozwoju i integracji społecznej.	ćwiczenia	Aktywność, autorefleksja, ocenianie ciągłe, case study	KEU_K08

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Percepcja sztuki
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Art Perception
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.17.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Rafał Fudala
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-----
13.	Wymagania wstępne	Znajomość podstaw pedagogiki, w tym teorii wychowania oraz rozwoju psychospołecznego dziecka.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne ćwiczenia 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne ćwiczenia 1 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Rozwijanie wiedzy z zakresu percepcji sztuki oraz rozumienie jej roli w wspieraniu rozwoju poznawczego, emocjonalnego i społecznego uczniów, a także w kształtowaniu ich postaw wychowawczych. Kształtowanie umiejętności analizy i interpretacji dzieł sztuki w pracy z dziećmi oraz projektowania działań edukacyjnych i wychowawczych z wykorzystaniem sztuki, przy adekwatnym doborze metod i środków dydaktycznych uwzględniających zróżnicowane potrzeby uczniów. Rozwijanie świadomego i etycznego wykorzystania sztuki w praktyce pedagogicznej oraz wspieranie wartości kulturowych i artystycznych w środowisku edukacyjnym i lokalnym.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Percepcja sztuki – wprowadzenie. Pojęcie percepcji. Definicje i funkcje sztuki. Dziedziny sztuk wizualnych. 2. Wychowawcze wartości percepcji dzieł sztuki (malarstwo, rzeźba, muzyka, architektura). 3. Rozwijanie zainteresowań sztuką i tradycją regionalną. Zabytki, dzieła sztuki, obrzędy i zwyczaje lokalne. 4. Twórczość i kreatywność dzieci z wykorzystaniem sztuki. Fazy rozwoju dziecka w kontekście twórczości plastycznej, analiza rysunków, ćwiczenia rozwijające kreatywność. 5. Obserwacja, analiza i interpretacja dzieł sztuki. Podstawowe techniki percepcyjne i interpretacyjne, rozwijanie krytycznego myślenia wobec sztuki. 6. Rola sztuki w rozwoju emocjonalnym i społecznym oraz w dzieci. Znaczenie sztuki w przeciwdziałaniu wykluczeniu i wspieraniu integracji dzieci. Wpływ kontaktu ze sztuką na empatię, wyobraźnię i komunikację. Zastosowanie sztuki w pracy z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi lub wychowawczymi. 7. Metodyka prowadzenia zajęć z zakresu percepcji sztuki w pracy opiekuńczo-wychowawczej; projektowanie działań wychowawczych z wykorzystaniem sztuki.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu percepcji sztuki, zna funkcje sztuki oraz rozumie jej znaczenie w budowaniu więzi społecznych i wspieraniu działań wychowawczych, w tym poprzez kreowanie sytuacji dydaktycznych, moderowanie interakcji między uczniami. Zna rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy o sztuce. Student zna znaczenie percepcji sztuki w rozwoju osobistym i społeczno-emocjonalnym uczniów, w tym w kształtowaniu umiejętności współpracy, komunikacji, postaw etycznych oraz rozwijaniu wrażliwości estetycznej i nawyków kulturalnych. Student zna i rozumie metodykę organizowania zajęć z zakresu percepcji sztuki w pracy opiekuńczo-wychowawczej, w tym dobór metod, form i środków dydaktycznych oraz dostosowanie oddziaływań do zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych i wychowawczych uczniów. Student zna zasady wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnej oraz zasobów internetowych i multimedialnych w prowadzeniu zajęć z percepcji sztuki, a także różne formy pracy edukacyjnej i wychowawczej, w tym zajęcia praktyczne, wycieczki i zajęcia terenowe. Student zna sposoby konstruowania sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania umiejętności percepcyjnych uczniów.

		Umiejętności	Student potrafi adekwatnie dobierać metody pracy i środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i dostosowane do ich zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych oraz wychowawczych w kontekście zajęć z percepcji sztuki. Potrafi obserwować, analizować i interpretować dzieła sztuki w pracy z dziećmi, stosując podstawowe techniki percepcyjne i interpretacyjne. Konstruuje sprawdzian służący ocenie zdobytych umiejętności uczniów. Student potrafi projektować zajęcia z zakresu percepcji sztuki, tworząc sytuacje sprzyjające aktywności, rozwijaniu zainteresowań i kreatywności dzieci oraz wspierające ich samodzielność poznawczą i uczenie się przez całe życie.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów podejmować odpowiedzialność za swoje działania edukacyjne i wychowawcze z wykorzystaniem sztuki oraz wspierać rozwój uczniów, rozwijając ich postawy etyczne i promując wartości kulturowe i artystyczne w środowisku edukacyjnym i lokalnym.
19.	Metody dydaktyczne		• Ćwiczenia praktyczne • Dyskusja
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: ćwiczenia: ZO – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: • Obecność na zajęciach • Aktywność podczas zajęć – wykonywanie ćwiczeń praktycznych dot. interpretacji różnorodnych dzieł sztuki • Udział w dyskusji • pozytywna ocena z kolokwium pisemnego według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza); ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami); ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami); ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów); ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami); ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy).

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa 1. Arnheim R., (2022), <i>Sztuka i percepcja wzrokowa. Psychologia twórczego oka</i>, Łódź: Wyd. Oficyna (wybrane teksty). 2. Jędrzejowska E., (2014), <i>Twórczość plastyczna dzieci w wieku przedszkolnym – wybrane aspekty</i>, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego. 3. Nęcka E., Gruszka A., Orzechowski J., Szymura B., (2019), <i>Trening twórczości</i>, Sopot: Smak Słowa. 4. Sienkiewicz-Wilowska J.A., (2011), <i>Dziecko rysuje, maluje, rzeźbi: rozwój dzieci i młodzieży</i>, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 5. Szuman S., (1990), <i>Sztuka dziecka</i>, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne (wybrane teksty)
		Literatura uzupełniająca 1. Boguszewska A., Weiner A., (2010), <i>Edukacja plastyczno-muzyczna – 160 pomysłów na nauczanie zintegrowane w klasach I–III</i>, Kraków: Wydawnictwo Edukacyjne. 2. Kowalska D., (2020), <i>Znaczenie twórczości plastycznej w rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym</i>, [w:] „Pedagogika Przedszkolna i Wczesnoszkolna”, Vol. 8(2)/2020, s. 37–49. 3. Radziwiłłowicz W., (2004), <i>Rozwój poznawczy dzieci w młodszy wieku szkolnym</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 4. Szmidt K. J., (2013), <i>Trening kreatywności. Podręcznik dla pedagogów, psychologów i trenerów grupowych</i>, Gliwice: Wyd. Sensus. 5. Włodarczyk-Kulak A., Kulak M., (2010), <i>O sztuce nowej i najnowszej. Główne kierunki artystyczne w sztuce XX i XXI wieku</i>, Warszawa: Dom Wydawniczy PWN.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
udział w ćwiczeniach	15 h	
przygotowanie do ćwiczeń, w tym analiza literatury, przygotowanie do kolokwium	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	wykład 25 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	c: 0,6	c: 0,4

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
D.1/E.1.W4.	Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu percepcji sztuki, zna funkcje sztuki oraz rozumie jej znaczenie w budowaniu więzi społecznych i wspieraniu działań wychowawczych, w tym poprzez kreowanie sytuacji dydaktycznych, moderowanie interakcji między uczniami. Zna rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy o sztuce.	Ćwiczenia	Kolokwium dyskusja	KEU_W06

D.1/E.1.W13	Student zna znaczenie percepcji sztuki w rozwoju osobistym i społeczno-emocjonalnym uczniów, w tym w kształtowaniu umiejętności współpracy, komunikacji, postaw etycznych oraz rozwijaniu wrażliwości estetycznej i nawyków kulturalnych.	Ćwiczenia	Kolokwium, Dyskusja	KEU_W06
D.1/E.1.W6.	Student zna i rozumie metodykę organizowania zajęć z zakresu percepcji sztuki w pracy opiekuńczo-wychowawczej, w tym dobór metod, form i środków dydaktycznych oraz dostosowanie oddziaływań do zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych i wychowawczych uczniów.	Ćwiczenia	Dyskusja aktywność podczas zajęć	KEU_W16
D.1/E.1.W7.	Student zna zasady wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnej oraz zasobów internetowych i multimedialnych w prowadzeniu zajęć z percepcji sztuki, a także różne formy pracy edukacyjnej i wychowawczej, w tym zajęcia praktyczne, wycieczki i zajęcia terenowe.	Ćwiczenia	Dyskusja, aktywność	KEU_W20
D.1/E.1.W11.	Student zna sposoby konstruowania sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania umiejętności percepcyjnych uczniów.	Ćwiczenia	Kolokwium	KEU_W16
UMIEJĘTNOŚCI				
D.1/E.1.U7.	Student potrafi adekwatnie dobierać metody pracy i środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i dostosowane do ich zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych oraz wychowawczych w kontekście zajęć z percepcji sztuki.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne podczas zajęć (aktywność studenta)	KEU_U10
D.1/E.1.U9.	Potrafi obserwować, analizować i interpretować dzieła sztuki w pracy z dziećmi, stosując podstawowe techniki percepcyjne i interpretacyjne. Konstruuje sprawdzian służący ocenie zdobytych umiejętności uczniów.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne podczas zajęć (aktywność studenta)	KEU_U10
D.1/E.1.U5.	Student potrafi projektować zajęcia z zakresu percepcji sztuki, tworząc sytuacje sprzyjające aktywności, rozwijaniu zainteresowań i kreatywności dzieci oraz wspierające ich samodzielność poznawczą i uczenie się przez całe życie.	Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne podczas zajęć (aktywność studenta)	KEU_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
D.1/E.1.K6.	Student jest gotów podejmować odpowiedzialność za swoje działania edukacyjne i wychowawcze z wykorzystaniem sztuki oraz wspierać rozwój uczniów, rozwijając ich postawy	Ćwiczenia	Udział w dyskusji	KEU_K08

	etyczne i promując wartości kulturowe i artystyczne w środowisku edukacyjnym i lokalnym.			
--	--	--	--	--

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Praca z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Working with a Child with Special Educational Needs
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Społeczny Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.67.5.C
7.	Forma studiów	stacjonarny
8.	Język wykładowy	j. polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	-----
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-----
13.	Wymagania wstępne	Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej, psychologii rozwojowej
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia – 45 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 3 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Poszerzanie wiedzy dotyczącej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Zapoznanie studentów ze specyfiką metod pracy, organizacją otoczenia, form wsparcia i ich praktycznych zastosowań w pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Poznanie celów, metod i efektów pracy rewalidacyjnej z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz analiza jej wpływu na rozwój poznawczy, emocjonalny, społeczny i osobowościowy dziecka. Kształtowanie umiejętności planowania i wdrażania działań wspierających rozwój psychospołeczny dzieci z SPE. Kształtowanie umiejętności stosowania różnych form wspierania i wspomagania rozwoju dziecka i jego rodziny, rozpoznawania i diagnozowania indywidualnych potrzeb edukacyjno-terapeutycznych oraz umiejętności pracy z rodzicami dziecka o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Korzystania z nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu aktywizowania dzieci uczniów w procesie edukacyjno-terapeutycznym. Celem zajęć jest również przygotowanie studentów do podjęcia praktyki zawodowej.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		Treści merytoryczne ćwiczeń: 1. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi - wyjaśnienie podstawowych pojęć, zasady pracy, aktualne akty prawne dotyczące uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. 2. Przyczyny niepowodzeń szkolnych, opóźnień i dysharmonii rozwoju – dysfunkcje: intelektualne, globalne i parcjalne. 3. Organizacja pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych: diagnoza, edukacja, terapia. 4. Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w nauce. 5. Specyfika pracy z uczniami niepełnosprawnymi intelektualnie – aktualne akty prawne, rozporządzenia, zasady, cele i zadania, wybrane metody pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym, znacznym i głębokim. 6. Uczeń ze Spektrum Zaburzeń Autystycznych: zaburzenia sensoryczne, struktura w pracy z osobami z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, pomoce edukacyjne wykorzystywane w pracy z uczniami z ASD. 7. Komunikacja alternatywna i wspomagająca jako pomoc w porozumiewaniu się z uczniem z opóźnionym, zburzonym, zahamowanym rozwojem mowy. 8. Uczeń niedosłyszający i niesłyszający – konsekwencje uszkodzenia słuchu, praktyczne wskazówki jak porozumiewać się z osobą z uszkodzonym słuchem, wychowanie słuchowe, wybrane metody nauczania osób niesłyszających, pomoce dydaktyczne w pracy z jednostkami z uszkodzonym słuchem. 9. Uczeń niewidzący i niedowidzący – konsekwencje uszkodzenia wzroku, oprzyrządowanie i wyposażenie ucznia z zaburzeniami widzenia, ćwiczenia rehabilitacyjne, zmysł przeszkód. 10. Uczeń zagrożony niedostosowaniem społecznym. 11. Praca z uczniem wybitnie zdolnym. 12. Przygotowanie arkuszy diagnostycznych – zasady konstruowania. 13. Wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych w pracy z dziećmi i uczniami z SPE. Tworzenie własnej bazy materiałów TIK.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student posiada wiedzę na temat różnych koncepcji wychowania i edukacji raz współczesne tendencje w pedagogice specjalnej wpływające na konieczność dostosowania procesu kształcenia do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Student zna znaczenie diagnozy w planowaniu i organizacji pracy dydaktycznej z uczniami z SPE, uwzględniając różnorodne formy pracy w klasie i grupach. Student zna specyfikę metod pracy dydaktyczno- wychowawczej z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Student jest świadomy konieczności nieustannego wzbogacania warsztatu terapeutycznego. Student zna przykłady zastosowania technologii informacyjnej w diagnozie, edukacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
		Umiejętności	Student analizuje wyniki dokonanej diagnozy na podstawie wcześniej opracowanych przez siebie narzędzi diagnostycznych i opracowuje program pracy edukacyjno-terapeutycznej z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Student dokonuje właściwego wyboru metod postępowania edukacyjno-terapeutycznego dostosowanego do indywidualnych potrzeb psychofizycznych ucznia z SPE. Student angażując środowisko szkolne i rodzinne potrafi konstruować, projektować animować proces wsparcia dziecka lub ucznia z SPE, służący rozwijaniu aktywności i samodzielności w uczeniu się. Student przy współpracy z nauczycielami, rodzicami potrafi projektować działania w celu wspierania procesu dydaktyczno- wychowawczego. Student przy współpracy z instytucjami wspierającymi diagnozę, edukację i terapię dzieci z SPE prawidłowo konstruuje i realizuje działania profilaktyczne. Student konstruuje indywidualne i grupowe plany edukacyjno- terapeutyczne z uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania uczniów z SPE. Student potrafi zaprojektować materiały edukacyjno-terapeutyczne z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych.

		Kompetencje społeczne Student potrafi współdziałać i pracować w grupie, inicjując wspólne działania i uczestnicząc w grupowym rozwiązywaniu problemów wychowawczych i edukacyjnych. Docenia znaczenie wiedzy pedagogicznej dla budowania i utrzymywania prawidłowych relacji społecznych oraz odnosi zdobytą wiedzę teoretyczną do projektowania i realizacji działań zawodowych w środowisku edukacyjnym opiekuńczo-wychowawczym. Student systematycznie rozwija własną wiedzę i umiejętności, wykorzystując zróżnicowane źródła informacji, w tym zasoby cyfrowe. Jest zdolny do krytycznej refleksji nad własną praktyką zawodową, rozpoznaje potrzebę uczenia się przez całe życie i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego.
19.	Metody dydaktyczne	burza mózgów, zadania praktyczne/grupowe, prace pisemne, projekty, case study
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia ćwiczeń: Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: • aktywność, • przygotowanie prezentacji, • skonstruowanie arkusza diagnostycznego • przygotowanie programu do zajęć indywidualnych i zespołowych z dziećmi lub uczniami z SPE • przygotowanie scenariuszy zajęć i przeprowadzenie/zadania praktyczne • przygotowanie projektu z wykorzystaniem TIK • przygotowanie pomocy edukacyjnych • kolokwium: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa 1. Babiarz M. Z., Bidziński K., Giermakowska A. (red.), <i>Dzieci i młodzież ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w przestrzeni informacyjnej</i>, Kraków, Impuls, 2016. 2. Bednarek J., Andrzejewska A. (red.), <i>Rodzic, dziecko, nauczyciel w przestrzeni wirtualnej</i>, Tom 4, Kraków, Impuls, 2018. 3. Błęszyński J. (red.), <i>Alternatywne i wspomagające metody komunikacji</i>, Kraków, Impuls, 2006. 4. Chrzanowska I., <i>Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności</i>, Wyd. 2, Kraków, Impuls, 2018. 5. Cytowska B., Winczura B., Stawarski A. (red.), <i>Dzieci chore, niepełnosprawne i z trudnościami w rozwoju</i>, Kraków, Impuls, 2008. 6. Dyrda B., <i>Edukacyjne wspieranie rozwoju uczniów zdolnych. Studium społeczno-pedagogiczne</i>, Warszawa, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2012. 7. Głodkowska J. (red.), <i>Dydaktyka specjalna. Od systematyki do projektowania dydaktyk specjalistycznych</i>, Warszawa, PWN, 2017. 8. Kitlińska-Król M. (red.), <i>Dziecko ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w rzeczywistości pedagogicznej</i>, Dąbrowa Górnicza, Wydawnictwo Naukowe Wyższa Szkoła Biznesu, 2014. 9. Kohut D. (red.), <i>Dziecko o specjalnych potrzebach w kręgu interdyscyplinarnej terapii</i>, Kraków, Impuls, 2013. 10. Suchowierska M., Ostaszewski P., Bąbel P., <i>Terapia behawioralna dzieci z autyzmem: terapia, badania i praktyka stosowanej analizy zachowania</i>, Sopot, GWP, 2012. 11. Tomkiewicz-Bętkowska A., Krztoń A., <i>ABC pedagoga specjalnego. Poradnik dla nauczycieli ze specjalnym przygotowaniem pedagogicznym pracujących z dziećmi niepełnosprawnymi, dla studentów kierunków pedagogicznych oraz dla osób zainteresowanych kształceniem integracyjnym</i>, Wyd. 5, Kraków, Impuls, 2008.
-----	--	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
Udział studenta w zajęciach (ćwiczenia)	45	
Przygotowanie projektu	10	
Przygotowanie się do zajęć	15	
Przygotowanie do zaliczenia	5	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 1,8	C: 1,2

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
D.1/E.1.W4.	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat współczesnych koncepcji wychowania i edukacji wpływających na konieczność dostosowania procesu kształcenia do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach, Przygotowanie prezentacji, Praca w grupach, kolokwium	KEU_W09

D.1/E.1.W7.	Student zna znaczenie diagnozy w planowaniu i organizacji pracy dydaktycznej z uczniami z SPE, uwzględniając różnorodne formy pracy w klasie i grupach.	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach, Prezentacja, kolokwium	KEU_W15
D.1/E.1.W12.	Student zna specyfikę metod pracy dydaktyczno-wychowawczej z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach zadania praktyczne	KEU_W16
D.1/E.1.W14.	Student jest świadomy konieczności nieustannego wzbogacania warsztatu terapeutycznego.	ćwiczenia	Praca w grupach, zadania praktyczne	KEU_W18
D.1/E.1.W4.	Student zna przykłady zastosowania technologii informacyjnej w diagnozie, edukacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	ćwiczenia	praca w grupach zadania praktyczne	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				
D.1/E.1.U11.	Student potrafi przeprowadzić i zanalizować wyniki dokonanej diagnozy umiejętności ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na podstawie wcześniej opracowanych przez siebie narzędzi diagnostycznych i opracowuje program pracy edukacyjno- terapeutycznej.	ćwiczenia	case study zadania praktyczne	KEU_U06
D.1/E.1.U7.	Student dokonuje właściwego wyboru metod postępowania edukacyjno-terapeutycznego dostosowanego do indywidualnych potrzeb psychofizycznych ucznia z SPE.	ćwiczenia	przedstawienie przeprowadzenie zajęć wg przygotowanego scenariusza	KEU_U10
D.1/E.1.U5.	Student potrafi konstruować, projektować i animować proces wsparcia dziecka lub ucznia z SPE, służący rozwijaniu aktywności i samodzielności w uczeniu się.	ćwiczenia	Dyskusja zadania praktyczne	KEU_U11
D.1/E.1.U6.	Student przy współpracy z nauczycielami, rodzicami potrafi projektować działania w celu wspierania procesu dydaktyczno-wychowawczego.	ćwiczenia	Zadania praktyczne Przygotowanie scenariuszy	KEU_U13
D.1/E.1.U11.	Student przy współpracy z instytucjami wspierającymi diagnozę, edukację i terapię dzieci z SPE prawidłowo konstruuje i realizuje działania profilaktyczne.	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach prezentacja burza mózgów	KEU_U16
D.1/E.1.U2.	Student konstruuje indywidualne i grupowe plany edukacyjno-terapeutyczne z uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania uczniów z SPE.	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach Przygotowanie pomocy dydaktycznych	KEU_U18
D.1/E.1.U7.	Student potrafi zaprojektować materiały edukacyjno-terapeutyczne z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjnych	ćwiczenia	Przygotowanie Projektu z wykorzystaniem TIK	KEU_U22
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
D.1/E.1.K5.	Student potrafi współdziałać i pracować w grupie, inicjując wspólne działania i uczestnicząc w grupowym rozwiązywaniu problemów wychowawczych i edukacyjnych. Docenia znaczenie wiedzy pedagogicznej dla budowania i utrzymywania prawidłowych relacji społecznych oraz odnosi zdobytą wiedzę teoretyczną do projektowania i realizacji działań zawodowych w środowisku edukacyjnym opiekuńczo-wychowawczym.	ćwiczenia	burza mózgów case study zadania praktyczne/ grupowe	KEU_K02

D.1/E.1.K8.	Student systematycznie rozwija własną wiedzę i umiejętności, wykorzystując zróżnicowane źródła informacji, w tym zasoby cyfrowe. Jest zdolny/a do krytycznej refleksji nad własną praktyką zawodową, rozpoznaje potrzebę uczenia się przez całe życie i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego.	ćwiczenia	burza mózgów	KEU_K04
--------------------	---	-----------	--------------	---------

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Praca z dziećmi ze specyficznymi trudnościami edukacyjnymi
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Working with Children with Specific Learning Difficulties
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.66.5.C
7.	Forma studiów	stacjonarny
8.	Język wykładowy	j. polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	rok III, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	mgr Ewa Nosek
13.	Wymagania wstępne	wiedza z zakresu pedagogiki specjalnej
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia – 45 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Zapoznanie studentów z podstawową terminologią i teoretycznymi podstawami dotyczącymi specyficznych trudności edukacyjnych uczniów: Zapoznanie z klasyfikacjami specyficznych zaburzeń edukacyjnych Kształcenie praktycznych umiejętności diagnostycznych i terapeutycznych
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Znajomość teoretycznych podstaw prowadzenia diagnozy psychopedagogicznej oraz rozpoznawania objawów najczęstszych problemów edukacyjnych uczniów Klasyfikacje specyficznych trudności w uczeniu się: ICD 11, DSM-5, PTD Zasady i metody prowadzenia zajęć z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Rola nauczyciela we wspomaganiu rozwoju umysłowego dzieci w ramach zajęć terapeutycznych. Diagnozowanie środowiska wychowawczego dziecka ze specyficznymi trudnościami edukacyjnymi. Konstruowanie programów korekcyjno-kompensacyjnych, projektowanie pracy interwencyjno-profilaktycznej, terapeutycznej z wykorzystaniem różnych metod. Wykorzystanie nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych do projektowania planów i programów terapeutycznych. Przygotowanie scenariuszy zajęć dla określonej grupy trudności edukacyjnych.

18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Posiada wiedzę z zakresu postępowania diagnostycznego, rozpoznawania klinicznych oraz psychologicznych cech ucznia z specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Student zna zasady korekcji i kompensacji oraz metody stosowane w terapii dzieci z ryzykiem specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów z SPE, a także wybrane narzędzia diagnostyczne stosowane w diagnozie pedagogicznej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej. Student adekwatnie identyfikuje potrzeby uczniów z SPE oraz posiada wiedzę z zakresu działań profilaktycznych zapobiegających trudnościom w uczeniu się. Student posiada wiedzę na temat prawnych aspektów diagnozowania specyficznych trudności w uczeniu się oraz organizacji wsparcia psychologiczno-pedagogicznego w tym zakresie. Jest świadomy przepisów prawnych, które regulują wsparcie dla uczniów ze SPE, w tym obowiązków szkoły i nauczycieli z zakresu higieny pracy. Student posiada wiedzę na temat sposobu konstruowania i ewaluacji indywidualnych i grupowych planów dla dziecka z ryzyka dysleksji i ucznia z SPE. Student rozumie konieczność podejmowania działań profilaktycznych zapobiegających trudnościom w uczeniu się oraz zna zasady higieny pracy z uczniem z problemami rozwojowymi.
		Umiejętności	Student analizuje i interpretuje w oparciu o podstawy teoretyczne pedagogiki korekcyjnej problemy uczniów z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w celu właściwego dostosowania metod terapii w nauce czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej. Student potrafi zaprojektować proces wsparcia dzieci i uczniów z trudnościami w uczeniu się z uwzględnieniem etycznych aspektów pracy pedagogicznej. Student projektuje strategie postępowania z uczniami z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w oparciu o postępowanie diagnostyczne. Tworzy własne narzędzie diagnostyczne dla uczniów z trudnościami w uczeniu się. Student przy współpracy z innymi nauczycielami, specjalistami oraz rodzicami uczniów planuje i realizuje działania profilaktyczno-wychowawcze zapobiegające trudnościom w uczeniu się. Student konstruuje indywidualne i grupowe plany wspierania uczniów z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów z SPE, projektuje ich ewaluację w oparciu o prognozę skutków wcześniej zaplanowanych działań. Student potrafi wykorzystywać nowoczesne technologie wzbogacając warsztat terapeuty pedagogicznego w do projektowania programów terapeutycznych. Student potrafi planować i organizować pracę ucznia, uwzględniając jego indywidualne potrzeby oraz prawo do odpoczynku, stosując działania profilaktyczne zapobiegające trudnościom w nauce.
		Kompetencje społeczne	Student samodzielnie rozwija swoją wiedzę pedagogiczną, zachowując profesjonalizm w realizacji zadań terapeutycznych.
19.	Metody dydaktyczne		case study, zadania praktyczne, projekt

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia ćwiczeń: - aktywność na ćwiczeniach, - przygotowanie i prezentacja projektu w grupach, - obecność na zajęciach, - ocenianie ciągle - przeprowadzenie zajęć wg przygotowanego scenariusza - kolokwium pisemne Kryteria oceniania - kolokwium ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura obowiązkowa 1. Balejko A., Zińczuk M. (red.), <i>Terapia pedagogiczna w teorii i praktyce</i>, Uniwersytet w Białymstoku, Wydział Pedagogiki i Psychologii, Podyplomowe Studium Terapii Pedagogicznej, Białystok, Wyd. "Logopeda Radzi", 2006. 2. Franczyk A., Krajewska K., <i>Program psychostymulacji dzieci w wieku przedszkolnym z deficytami i zaburzeniami rozwoju</i>, Kraków, Impuls, 2017. 3. Franczyk A., Krajewska K., <i>Skarbiec nauczyciela terapeuty</i>, Kraków, Impuls, 2012. 4. Gruszczyk-Kolczyńska E., <i>Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno-wyrównawcze</i>, Wyd. 8, Warszawa, WSzIP sp. z o.o., 2012. 5. King G., przekł. Bartosik J., <i>Umiejętności terapeutyczne nauczyciela</i>, Gdańsk, GWP, 2004. 6. Osza U. (red.), <i>Wczesna diagnoza dziecięcych trudności w liczeniu - wybrane zagadnienia</i>, Kraków, Impuls, 2011. 7. Skorek E. M. (red.), <i>Terapia pedagogiczna. T. 1. Wybrane zagadnienia</i>, Kraków, Impuls, 2004. 8. Skorek E. M. (red.), <i>Terapia pedagogiczna. T. 2. Zagadnienia praktyczne i propozycje zajęć</i>, Kraków, Impuls, 2007. Literatura uzupełniająca 1. Bogdanowicz M., współaut. Kalka D., Krzykowski G., <i>Ryzyko specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu: dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II</i>, Gdańsk, Harmonia, 2011. 2. Gruszczyk-Kolczyńska E. (red.), <i>Wspomaganie rozwoju umysłowego oraz edukacja matematyczna dzieci w ostatnim roku wychowania przedszkolnego i w pierwszym roku szkolnej edukacji. Cele i treści kształcenia, podstawy psychologiczne i pedagogiczne oraz wskazówki do prowadzenia zajęć z dziećmi w domu, przedszkolu i szkole</i>, Warszawa, Edukacja Polska Sp. z o.o., 2009. 3. Jurek A., <i>Metody nauki czytania i pisania z perspektywy trudności uczniów</i>, Gdańsk, Harmonia, 2012.

Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
Udział studenta w zajęciach (ćwiczenia)	45 h	
Przygotowanie do zajęć	15 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	60 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	Ć: 1,5	Ć: 0,5

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.2K.W1.	Student posiada wiedzę z zakresu postępowania diagnostycznego, rozpoznawania klinicznych oraz psychologicznych cech ucznia z specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	ćwiczenia	praca pisemna/ kolokwium	KEU_W03
E.2K.W2.	Student zna zasady korekcji i kompensacji oraz metody stosowane w terapii dzieci z ryzykiem specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów z SPE, a także wybrane narzędzia diagnostyczne stosowane w diagnozie pedagogicznej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej.	ćwiczenia	praca pisemna/ kolokwium	KEU_W16
E.2K.W3.	Student adekwatnie identyfikuje potrzeby uczniów z SPE oraz posiada wiedzę z zakresu działań profilaktycznych zapobiegających trudnościom w uczeniu się.	ćwiczenia	praca pisemna/ kolokwium, case study	KEU_W15
E.2K.W1.	Student posiada wiedzę na temat prawnych aspektów diagnozowania specyficznych trudności w uczeniu się oraz organizacji wsparcia psychologiczno-pedagogicznego w tym zakresie. Jest świadomy przepisów prawnych, które regulują wsparcie dla uczniów ze SPE, w tym obowiązków szkoły i nauczycieli z zakresu higieny pracy.	ćwiczenia	praca pisemna/ kolokwium, dyskusja	KEU_W14
E.2K.W2.	Student posiada wiedzę na temat sposobu konstruowania i ewaluacji indywidualnych i grupowych planów dla dziecka z ryzyka dysleksji i ucznia z SPE.	ćwiczenia	praca pisemna/ kolokwium, dyskusja, tworzenie IPET	KEU_W16
E.2K.W3	Student rozumie konieczność podejmowania działań profilaktycznych zapobiegających trudnościom w uczeniu się oraz zna zasady higieny pracy z uczniem z problemami rozwojowymi.	ćwiczenia	praca pisemna/ kolokwium	KEU_W17
UMIĘTNOŚCI				
E.2K.U2.	Student analizuje i interpretuje w oparciu o podstawy teoretyczne pedagogiki korekcyjnej problemy uczniów z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w celu właściwego dostosowania metod terapii w nauce czytania i pisanie oraz edukacji matematycznej.	ćwiczenia	praca w grupach, case study	KEU_U04

E.2K.U2.	Student potrafi zaprojektować proces wsparcia dzieci i uczniów z trudnościami w uczeniu się z uwzględnieniem etycznych aspektów pracy pedagogicznej.	ćwiczenia	praca w grupach, case study, praca nad materiałami źródłowymi	KEU_U12
E.2K.U3.	Student projektuje strategie postępowania z uczniami z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w oparciu o postępowanie diagnostyczne. Tworzy własne narzędzie diagnostyczne dla uczniów z trudnościami w uczeniu się.	ćwiczenia	praca w grupach, projekt	KEU_U10
E.2K.U3.	Student przy współpracy z innymi nauczycielami, specjalistami oraz rodzicami uczniów planuje i realizuje działania profilaktyczno-wychowawcze zapobiegające trudnościom w uczeniu się.	ćwiczenia	praca w grupach, analiza case study	KEU_U16
E.2K.U3.	Student konstruuje indywidualne i grupowe plany wspierania uczniów z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów z SPE, projektuje ich ewaluację w oparciu o prognozę skutków wcześniej zaplanowanych działań.	ćwiczenia	praca w grupach, projektowanie planów i przedstawianie ich	KEU_U20
E.2K.U3.	Student potrafi wykorzystywać nowoczesne technologie wzbogacając warsztat terapeuty pedagogicznego w do projektowania programów terapeutycznych.	ćwiczenia	praca w grupach	KEU_U22
E.2K.U3.	Student potrafi planować i organizować pracę ucznia, uwzględniając jego indywidualne potrzeby oraz prawo do odpoczynku, stosując działania profilaktyczne zapobiegające trudnościom w nauce.	ćwiczenia	praca w grupach, projekt	KEU_U23
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.2K.K3	Student samodzielnie rozwija swoją wiedzę pedagogiczną, zachowując profesjonalizm w realizacji zadań terapeutycznych.	ćwiczenia	praca w grupach, dyskusja, praca nad materiałem źródłowym	KEU_K04

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis	
	Nazwa modułu/przedmiotu	Praktyka zawodowa (diagnostyczno-terapeutyczna)	
	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Professional practice (diagnostic and therapeutic)	
	Kierunek studiów	Pedagogika: Pedagogika opiekuńczo – wychowawcza i terapia pedagogiczna	
	Profil studiów	praktyczny	
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Nauk Społecznych	
	Kod przedmiotu	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		P/POWTP.62.5.PZ P/POWTP.62.6.PZ	-----
	Forma studiów	stacjonarna	
	Język wykładowy	Język polski	
	Typ przedmiotu	• obowiązkowy do zaliczenia semestru/roku studiów	
	Rok studiów, semestr	rok III, semestr V rok III, semestr VI	
	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot		
	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	dr Karolina Zoszak-Łoskot	
	Wymagania wstępne		
	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		Praktyka studencka: 70 h - rok III, semestr V 50 h - rok III, semestr VI	-----
	Liczba punktów ECTS przypisana modułowi/przedmiotowi	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		3,0 ECTS - rok III, semestr V 2,0 ECTS - rok III, semestr VI	-----
	Założenia i cele modułu/przedmiotu	Celem praktyki jest doskonalenie umiejętności diagnostycznych oraz terapeutycznych niezbędnych w pracy z dzieckiem z wykorzystaniem terapii pedagogicznej.	

	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		1. Spotkanie z opiekunem praktyk – zapoznanie studentów z organizacją i dokumentowaniem przebiegu praktyk 2. Zaplanowanie wraz z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę studencką przebiegu praktyki z uwzględnieniem specyfiki placówki. 3. Poznanie organizacji pracy placówki, w której student odbywa praktykę, organizacji pracy poszczególnych podmiotów, sposobów funkcjonowania oraz prowadzoną dokumentacją, 4. Zapoznanie się z zasadami zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom w placówce i poza nią, 5. Zapoznanie się z metodami diagnostycznymi zaburzeń rozwoju dziecka, dokumentacji pracy diagnostycznej i terapeutycznej – w tym, np. dzienniczki obserwacji, scenariusze rozmów, 6. Zaangażowanie w opracowanie oraz wdrażanie IPET, poznanie procedury diagnostycznej oraz terapeutycznej, 7. Zapoznanie się ze specyfiką form i metod pracy terapeutycznej ze szczególnym uwzględnieniem aktywnych metod pracy edukacyjnej; 8. Obserwowanie procesu diagnostycznego, zajęć terapeutycznych, wyrównawczych, profilaktycznych, 9. Hospitowanie zajęć prowadzonych przez nauczyciela terapeutę, wyciąganie wniosków dotyczących mocnych, słabych stron, stosowanych przez nauczyciela form i metod pracy, organizowania procesu diagnostyczno-terapeutycznego, 10. Podejmowanie, w uzgodnieniu z kierownictwem instytucji przyjmującej na praktyki, samodzielnych działań terapeutyczno-profilaktycznych, 11. Indywidualna praca z uczniami, w tym z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, z wykorzystaniem metod i form terapii pedagogicznej 12. Konsultacje z patronem praktyk celem omówienia zaobserwowanych sytuacji, 13. Omówienie zgromadzonej wiedzy oraz doświadczeń w grupie studentów, 14. Dokonanie samooceny, analiza swoich mocnych i słabych stron w toku realizowanych zadań opiekuńczo – wychowawczych, 15. Ocena przebiegu praktyki oraz realizacji zamierzony celów.
	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Zna i rozumie: - zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; - organizację, statut i plan pracy przedszkola lub szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny; - zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

		Umiejętności	Potrafi: - wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; - wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli; - wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; - zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; - analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
		Kompetencje społeczne	Jest gotów do: - skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy; - dokonuje samooceny, analizy swoich mocnych i słabych stron w toku realizowanych zadań opiekuńczo – wychowawczych,
	Metody dydaktyczne		Mini wykład, wyjaśnienie, dyskusja.
	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu		Warunkiem zaliczenia praktyk jest: • wywiązanie się z zadań i programu praktyki dla kierunku Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, • uzyskanie pozytywnej oceny i opinii od patrona praktyk, • złożenie dokumentacji praktyki opiekunowi praktyk
	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu		Dąbrowski Z., (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie, Wydawnictwo UWM Olsztyn Gajewska G. (2006). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki, Zielona Góra, Literatura wskazana przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Obciążenie studenta [h]	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: m.in. obserwowanie	60 h – semestr V	-

procesu diagnostycznego, zajęć terapeutycznych, wyrównawczych, profilaktycznych rozmowa z pracownikami, realizacja zadań zleconych przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę				
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: przeprowadzenie zajęć z uczniami	10 h – semestr V			
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: m.in. obserwowanie procesu diagnostycznego, zajęć terapeutycznych, wyrównawczych, profilaktycznych rozmowa z pracownikami, realizacja zadań zleconych przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę	40 h – semestr VI			
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: przeprowadzenie zajęć z uczniami	10 h – semestr VI			
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	70 h - rok III, semestr V 50 h - rok III, semestr VI	-		
Punkty ECTS za modul/przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	2,3 – semestr V 1,7 – semestr VI	0,7 – semestr V 0,3 – semestr VI	-	-

Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA				
E.3K.W1.	Zna i rozumie zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	zaświadczenie o odbyciu praktyki; rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_W14
E.3K.W2.	zna i rozumie organizację, statut i plan pracy przedszkola lub szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	zaświadczenie o odbyciu praktyki; rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_W07

E.3K.W3.	zna zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	zaświadczenie o odbyciu praktyki; rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_W17
----------	---	--------------------------------------	--	---------

UMIEJĘTNOŚCI

E.3K.U1.	potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	Karta obserwacji lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_U01 KEU_U02
E.3K.U2.	potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	Karta obserwacji lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_U06
E.3K.U3.	potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	Karta obserwacji lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_U06
E.3K.U4.	potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	scenariusze z przeprowadzonych lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę; zaświadczenie o odbyciu praktyki;	KEU_U10 KEU_U16

E.3K.U5.	potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę; zaświadczenie o odbyciu praktyki;	KEU_U04 KEU_U13
----------	---	--------------------------------------	--	--------------------

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

E.3K.K1.	jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy, dokonuje samooceny, analizy swoich mocnych i słabych stron w toku realizowanych zadań opiekuńczo – wychowawczych	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę; zaświadczenie o odbyciu praktyki;	KEU_K07 KEU_K04 KEU_K08
----------	--	--------------------------------------	--	-----------------------------------

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku SYLABUS		
1.	Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Clinical Psychology of Children and Adolescents
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.51.5.W P/POWTP.51.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	ks. dr Piotr Hreciński
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	ks. dr Piotr Hreciński
13.	Wymagania wstępne	Zaliczenie przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Wykłady – 15 h Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Wykłady – 1 pkt ECTS Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Celem przedmiotu jest wyposażenie studenta w podstawową i specjalistyczną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży – modeli wyjaśniających mechanizmy powstawania zaburzeń, kryteriów diagnostycznych, obrazu klinicznego, metod pracy z dzieckiem i jego rodziną. Student nabędzie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk społecznych, biologicznych, psychologicznych leżących u podstaw zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Studenci nabędą umiejętności wskazywania uwarunkowań zaburzeń i określania ich patomechanizmów. Uczestnicy zajęć zostaną uwrażliwieni na potrzeby dzieci chorych, zaburzonych, konieczność niesienia im pomocy, współpracy z ich rodzinami.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		WYKŁAD 1. Wprowadzenie – charakterystyka i obszar dziedziny, historia psychologii klinicznej dziecka w Polsce, podstawowe pojęcia. Pojęcie normy. Modele klasyfikacji zaburzeń – omówienie wybranych klasyfikacji. Podstawowe paradygmaty psychologii klinicznej. 2. Wybrane modele w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. 3. Wybrane aspekty neuropsychologii w praktyce klinicznej. 4. Diagnoza w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży- proces diagnozy, techniki diagnostyczne. 5. Fazy rozwoju dziecka z perspektywy psychologii klinicznej. 6. Psychologiczne i biospołeczne koncepcje zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży. 7. Podstawy psychologiczne diagnozy klinicznej dzieci i młodzieży. 8. Metody stosowane w psychologicznej diagnostyce klinicznej dzieci i młodzieży. ĆWICZENIA 1. Zaburzenia okresu wczesnodziecięcego – wczesna separacja/indywidualizacja, deprywacja uczuciowa. 2. Zaburzenia identyfikacji płciowej okresu dzieciństwa. 3. Zaburzenia okresu wczesnodziecięcego – zaburzenia autystyczne. 4. Zaburzenia okresu przedszkolnego i szkolnego – mutyzm wybiórczy, tiki, jękanie. 5. Zaburzenia okresu przedszkolnego i szkolnego – upośledzenie umysłowe. 6. Kryteria diagnostyczne, sposoby diagnozowania, etiologia zjawiska. 7. Zaburzenia okresu przedszkolnego i szkolnego – upośledzenie umysłowe. 8. Wybór systemu edukacji, praca z uczniem. 9. Zaburzenia okresu przedszkolnego i szkolnego – zaburzenia umiejętności szkolnych. 10. Zaburzenia okresu przedszkolnego i szkolnego – zespół hiperkinetyczny (ADHD). 11. Choroba przewlekła w życiu dziecka. 12. Profilaktyka zaburzeń zachowania, efektywność terapii. 13. Psychologia nerwic. 14. Psychologia zaburzeń osobowości. 15. Pomoc psychologiczna dziecku i jego rodzinie.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student: – ma wiedzę na temat psychospołecznych uwarunkowań zaburzeń występujących u dzieci i młodzieży, – ma wiedzę na temat możliwych zaburzeń rozwoju psychicznego dzieci i młodzieży, – ma wiedzę na temat wpływu wychowania na występowanie różnego rodzaju zaburzeń oraz trudności w uczeniu się, – ma wiedzę dotyczącą zaburzeń psychicznych, zmian jakie zachodzą w obszarze ich diagnozowania oraz ich wpływu na proces rozwoju i występowania trudności w kształceniu elementarnym, – ma wiedzę odnośnie metod diagnozowania trudności w uczeniu się.
		Umiejętności	Student: – potrafi dokonywać obserwacji zachowań dzieci i analizować je w kontekście normy i patologii oraz dostrzega mechanizmy odpowiedzialne za funkcjonowanie jednostek, – posiada umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracowywanie wyników obserwacji i formułowanie wniosków, – potrafi dokonać trafnej obserwacji zachowań uczniów, uwzględniając ich motywację działań, – potrafi wybrać metody i formy działania biorąc pod uwagę ich adekwatność do problemów, posługując się wiedzą teoretyczną, – posiada umiejętności z zakresu planowania zajęć z uwzględnieniem posiadanych przez uczniów trudności w uczeniu się oraz wspierania ich w samodzielnym zdobywaniu wiedzy, – ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań zmierzających na poprawę funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zaburzeniami psychicznymi.

		Kompetencje społeczne	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu psychologii klinicznej oraz możliwości jej wykorzystania w trakcie realizowania działań pedagogicznych.
19.	Metody dydaktyczne		Wykład: informacyjny, konwersatoryjny Ćwiczenia: pogadanka, dyskusja, metody aktywizujące: burza mózgów, metoda przypadków, praca w grupach, praca z książką.
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma zaliczenia przedmiotu: wykład: E – egzamin ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia wykładów: 1: Uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu. Ocena końcowa z wykładu na podstawie oceny z egzaminu pisemnego – test wiedzy według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy) Zasady dopuszczenia do egzaminu: otrzymanie pozytywnej oceny z ćwiczeń. 2: Obecność na zajęciach. Ćwiczenia: Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: • kolokwium pisemnego: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy) • oceny z aktywności na zajęciach (zaangażowanie, wykonywanie ćwiczeń, analizowanie tekstów źródłowych), • case study, • przygotowanie projektu grupowego na zadany temat, • udział w dyskusjach.

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Borkowska, A.R., Domańska, Ł. (red.). (2006). Neuropsychologia kliniczna dziecka Grzegorzewska, I., Cierpiałkowska, L., Borkowska A.R. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN Janas – Kozik, M. Wolańczyk, T. (2021). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie Kendall, P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Pilecka W., Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży Perspektywa kliniczna Wolański, T., Komender, J. (red.). (2005). Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci
-----	---	--

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Uczestnictwo w zajęciach	15 h wykład 30 h ćwiczenia	
Przygotowanie projektu grupowego na zadany temat	10 h ćwiczenia	
Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	10 h ćwiczenia	
Analiza literatury	10 h ćwiczenia	
przygotowanie do egzaminu	15 h wykład	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	Wykład 30 h Ćwiczenia 60 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	Wykład: 0,5 Ćwiczenia: 1	Wykład: 0,5 Ćwiczenia: 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W2 E.1K.W3	Student ma wiedzę na temat psychospołecznych uwarunkowań zaburzeń występujących u dzieci i młodzieży, w tym podstawy neuropsychologiczne.	Wykład, ćwiczenia	Egzamin pisemny kolokwium case study	KEU_W03
E.1K.W1	Student ma wiedzę na temat zaburzeń rozwoju psychicznego dzieci i młodzieży, obrazie klinicznym i psychologicznym.	Wykład	Egzamin pisemny	KEU_W05

E.1K.W2.	Student ma wiedzę na temat wpływu wychowania na występowanie różnego rodzaju zaburzeń oraz trudności w uczeniu się.	Wykład, ćwiczenia	Egzamin pisemny kolokwium case study	KEU_W09
E.1K.W1.	Student ma wiedzę dotyczącą zaburzeń psychicznych, zmian jakie zachodzą w obszarze ich diagnozowania oraz ich wpływu na proces rozwoju i występowania trudności w kształceniu elementarnym.	Wykład, ćwiczenia	Egzamin pisemny kolokwium case study udział w dyskusji	KEU_W11
E.1K.W3.	Student ma wiedzę odnośnie metod diagnozowania trudności w uczeniu się.	Wykład, ćwiczenia	Egzamin pisemny kolokwium case study udział w dyskusji projekt grupowy	KEU_W12
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U1.	Student potrafi dokonywać obserwacji zachowań dzieci i analizować je w kontekście normy i patologii oraz dostrzega mechanizmy odpowiedzialne za funkcjonowanie jednostek.	ćwiczenia	Zadania wykonane w grupie – analiza przypadku Udział w dyskusji projekt grupowy	KEU_U01 KEU_U18
E.1K.U1.	Student posiada umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracowywanie wyników obserwacji i formułowanie wniosków.	ćwiczenia	analiza przypadku Udział w dyskusji projekt grupowy	KEU_U02 KEU_U06
EP.U48	Student potrafi dokonać trafnej obserwacji zachowań uczniów, uwzględniając ich motywacje działań.	ćwiczenia	analiza przypadku Udział w dyskusji projekt grupowy	KEU_U03
E.1K.U3.	Student potrafi wybrać metody i formy działania biorąc pod uwagę ich adekwatność do problemów, posługując się wiedzą teoretyczną.	wykład ćwiczenia	Egzamin pisemny kolokwium case study	KEU_U04 KEU_U06 KEU_U10
E.1K.U1.	Student posiada umiejętności z zakresu planowania zajęć z uwzględnieniem posiadanych przez uczniów trudności w uczeniu się oraz wspierania ich w samodzielnym zdobywaniu wiedzy.	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach projekt grupowy	KEU_U11
E.1K.U1.	Student ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań zmierzających na poprawę funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zaburzeniami psychicznymi.	Wykład, ćwiczenia	Aktywność na zajęciach projekt grupowy	KEU_U13
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K1. E.1K.K2.	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu psychologii klinicznej oraz możliwości jej wykorzystania w trakcie	ćwiczenia	Aktywność na zajęciach	KEU_K02

	realizowania działań pedagogicznych.			
--	--------------------------------------	--	--	--

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Seminarium dyplomowe
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Diploma seminar
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P.18.5.S
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Katarzyna Serwatko
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	Dr Katarzyna Serwatko
13.	Wymagania wstępne	Wymagania wstępne: - poszerzona wiedza o zasadach pisania prac naukowych, - umiejętność krytycznej analizy literatury, - podstawowa znajomość metodologii badań pedagogicznych, - umiejętność korzystania z Word i Excel oraz narzędzi ICT
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Seminarium 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Seminarium – 1 pkt ECTS

16.	Założenia i cele zajęć	Założenia zajęć: • zapoznanie studentów z procesem badania naukowego i strategiami badań empirycznych (ilościowych i jakościowych). • rozwijanie umiejętności projektowania badań oraz konstruowania narzędzi badawczych. • rozwijanie umiejętności krytycznej analizy literatury przedmiotu; • kształtowanie kompetencji etycznych i odpowiedzialności w całym procesie badawczym, w tym przestrzegania praw autorskich i ochrony własności intelektualnej. • przygotowanie studentów do opracowania spójnej i poprawnej metodologicznie części pracy licencjackiej. Cele seminarium Seminarium przygotowuje studentów do samodzielnego projektowania i realizacji badań pedagogicznych oraz opracowania części metodologicznej pracy licencjackiej. W trakcie zajęć student nabywa umiejętności: - projektowania badań i doboru metod, technik oraz narzędzi badawczych; - formułowania problemów badawczych, pytań i hipotez; - krytycznej analizy literatury naukowej; - operacjonalizacji zmiennych i wskaźników; - tworzenia narzędzi badawczych; - wstępnej analizy i interpretacji wyników; - stosowania zasad etyki badań naukowych. Student kończy semestr z opracowanym rozdziałem metodologicznym oraz przygotowanymi narzędziami badawczymi, gotowymi do rozpoczęcia badań empirycznych.
-----	------------------------	---

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		Semestr 5, III rok studiów - Proces badawczy w pedagogice - etapy badań i główne paradygmaty badawcze; znaczenie metodologii w projektowaniu badań. - Strategie badań empirycznych - metody ilościowe i jakościowe: różnice i możliwości, ograniczenia; dobór strategii do problemu badawczego. - Projektowanie badań - formułowanie przedmiotu i celu badań; - konstruowanie problemów, pytań badawczych; - pojęcia zmiennych, wskaźników i operacjonalizacji. - Metody, techniki i narzędzia badawcze - dobór metod i technik zbierania danych - zasady konstruowania narzędzi badawczych, przygotowanie własnych narzędzi - Praca z literaturą naukową - krytyczna analiza literatury polskiej i obcojęzycznej; - wykorzystanie źródeł w projektowaniu badań; - Etyczne aspekty prowadzenia badań - standardy etyczne w badaniach; - identyfikacja dylematów etycznych; - zasady i normy etyczne obowiązujące w badaniach naukowych, w tym ochrona własności intelektualnej i praw autorskich. - Wprowadzenie do analizy danych - podstawy analizy danych w badaniach ilościowych i jakościowych; wstępna interpretacja wyników - Realizacja projektu badawczego - opracowanie własnego projektu badawczego; - przygotowanie narzędzi badawczych i planu badań; - rozpoczęcie badań empirycznych - Opracowanie części metodologicznej pracy - struktura rozdziału metodologicznego; wymagania redakcyjne; - konsultacje i redakcja projektu badawczego
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student wie w jaki sposób wykorzystać literaturę obcojęzyczną adekwatną do tematu pracy licencjackiej związanej z kierunkiem studiów pedagogika. Student posiada uporządkowaną i zaawansowaną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań pedagogicznych, obejmującą: formułowanie problemów badawczych, dobór metod, technik i narzędzi badawczych, operacjonalizację zmiennych i wskaźników, zasady tworzenia narzędzi badawczych, przebieg badań empirycznych oraz standardy etyczne dotyczące badań z udziałem uczestników.
		Umiejętności	Student potrafi samodzielnie rozwijać warsztat badawczy poprzez wyszukiwanie, selekcjonowanie i krytyczną analizę literatury oraz danych z różnych źródeł (w języku polskim i obcym). Wykorzystuje technologie ICT do organizowania informacji, projektowania badań oraz przygotowania części metodologicznej pracy. Umie opracować spójną i poprawną metodologicznie koncepcję badań empirycznych, w tym przygotować rozdział metodologiczny pracy licencjackiej. Student potrafi adekwatnie dobierać metody, techniki i narzędzia badawcze do problematyki pracy dyplomowej, tworzyć własne narzędzia badawcze, zaplanować przeprowadzenie badań empirycznych zgodnie z zasadami etycznymi.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do refleksji nad etycznym wymiarem własnych działań badawczych, identyfikacji dylematów etycznych i poszukiwania rozwiązań zgodnych z zasadami etyki zawodowej i badawczej. Student potrafi stosować zasady etyki badań naukowych w procesie formułowania problemów, doborze metod oraz realizacji badań.

19.	Metody dydaktyczne	wykład informacyjny, dyskusja, analiza i interpretacja literatury naukowej, praca w grupach, projekt badań, konsultacje indywidualne
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma oceny: Seminarium: Zaliczenie z oceną. Warunki zaliczenia seminarium w 5 semestrze: - przygotowanie części metodologicznej pracy licencjackiej i projektu badawczego wraz z narzędziami badawczymi; - aktywny udział w zajęciach i konsultacjach; - ocenianie postępów pracy w trakcie semestru.
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura obowiązkowa Łobocki M. (2011), Metody i techniki badań pedagogicznych, Kraków. Pilch T. (2001), Zasady badań pedagogicznych: strategie ilościowe i jakościowe, Warszawa. Zenderowski R. (2007/2008), Praca magisterska. Jak pisać i obronić. Wskazówki metodologiczne, Warszawa. Żegnałek K. (2010), Metodologia badań dla autorów prac licencjackich i magisterskich z pedagogiki, Warszawa. Literatura uzupełniająca: Kwaśniewska, K. (2010). Jak pisać prace dyplomowe? (wskazówki praktyczne), Bydgoszcz. Maszke A. (2004), Metodologiczne podstawy badań pedagogicznych. Rzeszów.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
udział w seminarium	15 h	
przygotowanie do zaliczenia seminarium - opracowanie części metodologicznej pracy licencjackiej, praca nad projektem badawczym	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	S: 0,6	S: 0,4

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W42a	Student wie w jaki sposób wykorzystać literaturę obcojęzyczną adekwatną do tematu pracy licencjackiej związanej z kierunkiem studiów pedagogika.	Seminarium	Analiza literatury naukowej, udział w dyskusjach seminaryjnych	KEU_W21
EP.W42b	Student posiada uporządkowaną i zaawansowaną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań pedagogicznych, obejmującą: formułowanie problemów badawczych, dobór metod, technik i narzędzi badawczych, operacjonalizację zmiennych i wskaźników, zasady tworzenia narzędzi badawczych, przebieg badań empirycznych oraz standardy etyczne dotyczące badań z udziałem uczestników.	Seminarium	Ocenianie poprawności formułowania problemów oraz doboru metod i narzędzi badawczych	KEU_W22
UMIĘJĘTNOŚCI				

EP.U42a	Student potrafi samodzielnie rozwijać warsztat badawczy poprzez wyszukiwanie, selekcjonowanie i krytyczną analizę literatury oraz danych z różnych źródeł (w języku polskim i obcym). Wykorzystuje technologie ICT do organizowania informacji, projektowania badań oraz przygotowania części metodologicznej pracy. Umie opracować spójną i poprawną metodologicznie koncepcję badań empirycznych, w tym przygotować rozdział metodologiczny pracy licencjackiej.	Seminarium	Ocena postępów w przygotowaniu pracy dyplomowej, obejmująca rozwój warsztatu badawczego oraz przygotowanie części metodologicznej pracy	KEU_U05, KEU_U22
EP.U42b	Student potrafi adekwatnie dobierać metody, techniki i narzędzia badawcze do problematyki pracy dyplomowej, tworzyć własne narzędzia badawcze, zaplanować przeprowadzenie badań empirycznych zgodnie z zasadami etycznymi.	Seminarium	Ocena postępów w przygotowaniu pracy dyplomowej	KEU_U19
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K42a	Student jest gotów do refleksji nad etycznym wymiarem własnych działań badawczych, identyfikacji dylematów etycznych i poszukiwania rozwiązań zgodnych z zasadami etyki zawodowej i badawczej.	Seminarium	Obserwacja udziału w dyskusjach i refleksji nad etyką	KEU_K04
EP.K42b	Student potrafi stosować zasady etyki badań naukowych w procesie formułowania problemów, doborze metod oraz realizacji badań.	Seminarium	Obserwacja stosowania zasad etyki badań naukowych	KEU_K06

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Technologie informacyjne w terapii pedagogicznej
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Information Technologies in Pedagogical Therapy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.24.5.C
7.	Forma studiów	stacjonarne
8.	Język wykładowy	j. polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	umiejętności z zakresu przedmiotów: technologia informacyjna, diagnoza pedagogiczna
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Poznanie znaczenia technologii informacyjnych w pracy terapeuty i pedagoga. Rozwijanie umiejętności praktycznego wykorzystania TIK w diagnozie, terapii i pracy opiekuńczo-wychowawczej. Nabywanie kompetencji w zakresie projektowania cyfrowych materiałów edukacyjnych i terapeutycznych. Kształtowanie umiejętności analizy i doskonalenia własnych działań pedagogicznych z wykorzystaniem TIK. Uświadomienie aspektów prawnych, etycznych i bezpieczeństwa w pracy z technologią. Rozwijanie postawy refleksyjnej, innowacyjnej i gotowej do ustawicznego rozwoju zawodowego.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Treści: 1. Technologie informacyjne w pracy pedagoga-terapeuty: znaczenie TIK w edukacji, terapii i wychowaniu; psychologiczne i poznawcze uwarunkowania korzystania z mediów cyfrowych. 2. Narzędzia i oprogramowanie w diagnozie i terapii: przegląd aplikacji i programów wspierających terapię pedagogiczną; kryteria doboru narzędzi cyfrowych do pracy z uczniem o specjalnych potrzebach. 3. Projektowanie cyfrowych materiałów terapeutycznych: zasady tworzenia interaktywnych ćwiczeń i gier edukacyjnych; wizualizacja, różnorodność i ludyczność w projektowaniu materiałów. 4. TIK w planowaniu i organizacji wsparcia ucznia: współpraca online z nauczycielami, specjalistami i rodzicami.; cyfrowe środowiska pracy zespołowej i komunikacji. 5. Etyka, prawo i bezpieczeństwo cyfrowe: ochrona danych, prawo autorskie, higiena pracy z komputerem. 6. Rozwój zawodowy pedagoga w obszarze TIK: samokształcenie, innowacje, refleksja nad własną praktyką.

18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna obraz kliniczny i psychologiczny uczestników korzystających z technologii informacyjnych w działalności wychowawczej, opiekuńczej i pomocowej; Student jest świadomy celowości dostosowania metod pracy z wykorzystaniem technologii informacyjnych do psychologicznych uwarunkowań procesów poznawczych; Student zna znaczenie ustawicznego doskonalenia kompetencji z zakresu technologii informacyjnych w pracy terapeuty-pedagoga oraz rozumie potrzebę planowania własnego rozwoju zawodowego w kontekście wspierania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Student zna zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz sposoby wykorzystania technologii informacyjnych w tym procesie, z poszanowaniem praw autorskich i ochrony danych.
		Umiejętności	Student dokonuje właściwego wyboru oprogramowań użytkowych i aplikacji do analizowania, interpretowania, projektowania oddziaływań terapii pedagogicznej. Student potrafi analizować własne działania pedagogiczne z wykorzystaniem TIK i wskazywać obszary wymagające modyfikacji, potrafi eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne, uwzględniając zaburzenia funkcjonowania układu nerwowego uczniów z trudnościami w uczeniu się. Student potrafi zaplanować cyfrową sieć wsparcia dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, dobierając odpowiednie narzędzia technologii informacyjnych oraz określając formy współpracy z nauczycielami, specjalistami i rodzicami. Student potrafi wykorzystać technologie informacyjne do rozwiązywania problemów pedagogicznych oraz przewidywać skutki zastosowanych rozwiązań w pracy z uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Student projektuje i tworzy cyfrowe ćwiczenia oraz materiały wspierające diagnozę i terapię pedagogiczną z wykorzystaniem technologii informacyjnych, zgodnie z zasadami projektowania narzędzi edukacyjnych (wizualizacja, różnorodność, ludyczność itd.). Student potrafi dostosować pracę terapeutyczną z zastosowaniem nowoczesnych technologii do prawnych aspektów organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań oraz do autorefleksji nad swoim rozwojem zawodowym jako nauczyciela wykorzystującego TI. Student ma świadomość konieczności wykorzystywania zdobytej wiedzy wspartej przez TI do rozwiązywania problemów pedagogicznych przy współpracy z innymi nauczycielami, specjalistami.
19.	Metody dydaktyczne		• ćwiczenia konwersatoryjne • projekty • case study

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia ćwiczeń: Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: • ocenianie ciągłe – przygotowanie projektów środków dydaktycznych; • case study • dwa sprawdziany umiejętności praktycznych (pierwszy w połowie semestru, drugi na końcu). ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura obowiązkowa: 1. Siemieniecki B. (red.) (2007). Pedagogika medialna. Tom I i II. Warszawa: PWN. 2. Walat W. (2007). Edukacyjne zastosowania hipermediów. Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego. 3. Lewowicki T., Siemieniecki B. (red.) (2012). Nowe media w edukacji. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. 4. Siemienicka D. (red.) (2009). Współczesne konteksty edukacyjne technologii informacyjnej. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
Uczestnictwo w ćwiczeniach	30 h	
Przygotowanie projektów	10 h	
Przygotowanie do zajęć	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 1,2	C: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1.	Student zna obraz kliniczny i psychologiczny uczestników korzystających z technologii informacyjnych w działalności wychowawczej, opiekuńczej i pomocowej;	ćwiczenia	kolokwium/ analiza przypadków	KEU_W15
E.1K.W3.	Student jest świadomy celowości dostosowania metod pracy z wykorzystaniem technologii informacyjnych do psychologicznych uwarunkowań procesów poznawczych;	ćwiczenia	kolokwium/ analiza przypadków	KEU_W16

E.1K.W1.	Student zna znaczenie ustawicznego doskonalenia kompetencji z zakresu technologii informacyjnych w pracy terapeuty-pedagoga oraz rozumie potrzebę planowania własnego rozwoju zawodowego w kontekście wspierania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	ćwiczenia	kolokwium/ dyskusja	KEU_W18
E.1K.W4.	Student zna zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz sposoby wykorzystania technologii informacyjnych w tym procesie, z poszanowaniem praw autorskich i ochrony danych.	ćwiczenia	kolokwium/ analiza przypadków	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U1.	Student dokonuje właściwego wyboru oprogramowań użytkowych i aplikacji do analizowania, interpretowania, projektowania oddziaływań terapii pedagogicznej.	ćwiczenia	analiza przypadków	KEU_U04
E.1K.U2.	Student potrafi analizować własne działania pedagogiczne z wykorzystaniem TIK i wskazywać obszary wymagające modyfikacji, potrafi eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne, uwzględniając zaburzenia funkcjonowania układu nerwowego uczniów z trudnościami w uczeniu się.	ćwiczenia	analiza przypadków	KEU_U10
E.1K.U1.	Student potrafi zaplanować cyfrową sieć wsparcia dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, dobierając odpowiednie narzędzia technologii informacyjnych oraz określając formy współpracy z nauczycielami, specjalistami i rodzicami.	ćwiczenia	analiza przypadków	KEU_U16
E.1K.U1.	Student potrafi wykorzystać technologie informacyjne do rozwiązywania problemów pedagogicznych oraz przewidywać skutki zastosowanych rozwiązań w pracy z uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	ćwiczenia	analiza przypadku + omówienie rozwiązań	KEU_U20
E.1K.U1.	Student projektuje i tworzy cyfrowe ćwiczenia oraz materiały wspierające diagnozę i terapię pedagogiczną z wykorzystaniem technologii informacyjnych, zgodnie z zasadami projektowania narzędzi edukacyjnych (wizualizacja, różnorodność, ludyczność itd.).	ćwiczenia	analiza przypadków	KEU_U22
E.1K.U4.	Student potrafi dostosować pracę terapeutyczną z zastosowaniem nowoczesnych technologii do prawnych aspektów organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.	ćwiczenia	analiza przypadków	KEU_U23
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K1.	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań oraz do autorefleksji nad swoim rozwojem zawodowym jako nauczyciela wykorzystującego TI.	ćwiczenia	analiza przypadków/ mini-projekt	KEU_K04
E.1K.K2.	Student ma świadomość konieczności wykorzystywania zdobytej wiedzy wspartej przez TI do rozwiązywania problemów pedagogicznych przy współpracy z innymi nauczycielami, specjalistami	ćwiczenia	analiza przypadków/ mini-projekt	KEU_K07

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do logopedii
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Introduction to Speech Therapy
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.26.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Maria Kuzin
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-
13.	Wymagania wstępne	Student powinien posiadać wiedzę z zakresu przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Psychologia rozwoju i wychowania, Biomedyczne podstawy rozwoju człowieka. Powinien znać przebieg rozwoju procesów poznawczych. Powinien mieć świadomość wpływu rodziny, przedszkola i szkoły na rozwój psychomotoryczny dziecka, w tym na rozwój mowy.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	W ramach realizacji przedmiotu zakłada się, że student pozna podstawowe pojęcia, zakres działań i metodologię logopedii, zrozumie znaczenie logopedii w kontekście wspomagania rozwoju dziecka oraz jej rolę w pracy pedagogiczno-terapeutycznej; zdobędzie wiedzę o psychologicznych, neurologicznych i społecznych uwarunkowaniach trudności w komunikacji i uczeniu się, a także nauczy się analizować podstawy prawne diagnozy i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej, w tym logopedycznej.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Termin „logopedia” i jego znaczenie. Interdyscyplinarny charakter logopedii i jej miejsce w systemie nauk. Kalendarium polskiej logopedii. Opieka logopedyczna w Polsce w świetle prawa. 2. Zadania logopedy w szkole i przedszkolu. Prawne i etyczne aspekty zawodu logopedy. 3. Kompetencja komunikacyjna i kompetencja językowa. 4. Błędy wymowy, błędy językowe, gwary – przykłady. 5. Periodyzacja rozwoju mowy dziecka (film). 6. Pojęcie zaburzeń mowy w logopedii. Wady wymowy spotykane u dzieci. 7. Klasyfikacja zaburzeń mowy. 8. Diagnoza logopedyczna i terapia. Przykłady planów terapii, analizowanie przypadków. 9. Rodzaje ćwiczeń wstępnych w praktyce logopedycznej – konstruowanie przykładowych. Rola ćwiczeń ortofonicznych w usprawnianiu artykulacji i sprawności językowej u dzieci. Profilaktyka logopedyczna.

2.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna podstawy logopedii, jej cele i zasady, rozumie jej miejsce w naukach społecznych i humanistycznych, zna metodologię i powiązania z innymi dziedzinami wspierającymi rozwój dziecka z zaburzeniami komunikacji. Student posiada wiedzę na temat logopedycznych aspektów trudności w uczeniu się oraz zna psychologiczne, neurologiczne i społeczne uwarunkowania trudności w komunikacji, niezbędne do planowania działań wspierających uczniów z trudnościami w mowie i nauce. Student zna zasady bezpieczeństwa i higieny w instytucjach edukacyjnych w kontekście pracy logopedycznej oraz podstawowe zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej, uwzględniające potrzeby rozwojowe i komunikacyjne dzieci.
		Umiejętności	Student umie w sposób przejrzysty i zrozumiały komunikować się werbalnie (w mowie i piśmie), adekwatnie do sytuacji edukacyjno-terapeutycznej. Student umie pracować w zespole diagnostyczno-terapeutycznym, przyjmując różne role. Analizuje prawne aspekty funkcjonowania ucznia z trudnościami komunikacyjnymi oraz potrafi zaplanować działania wspierające w placówkach edukacyjnych. Student potrafi ocenić i wyjaśnić przepisy prawne dotyczące diagnozowania komunikacji werbalnej oraz zasad organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Umie zaprojektować strukturę wsparcia dla dziecka lub grupy, uwzględniając współpracę z nauczycielami, specjalistami i rodzicami w ramach działań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych. Potrafi posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami prawidłowej emisji głosu, analizować podstawy neurologiczne trudności w uczeniu się oraz rozpoznawać przyczyny zaburzeń komunikacji werbalnej. Student potrafi określić logopedyczne aspekty trudności w uczeniu się i uwzględnia funkcjonowanie dzieci i grup w planowaniu działań pedagogicznych i terapeutycznych.
		Kompetencje społeczne	Student ceni profesjonalizm w działaniach pedagogicznych, dostrzega etyczny wymiar własnych decyzji i postępowania. Potrafi poddać refleksji własną praktykę oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę do analizy i interpretacji sytuacji pedagogicznych i terapeutycznych.
19.	Metody dydaktyczne	case study, dyskusja, projekcja filmu, prezentacja multimedialna, zadania praktyczne, czytanie literatury	
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia ćwiczeń: - aktywność, - dyskusja, - prezentowanie ćwiczeń bieżących, - pisemne opracowywanie ćwiczeń logopedycznych i prezentacja na forum grupy.	

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: 1. Grabia S., Kurkowski M., Logopedia. Teoria zaburzeń mowy. Podręcznik akademicki, Wyd. UMCS, Lublin, 2014. 2. Grabias S. Standardy postępowania logopedycznego. Podręcznik akademicki, 2014. Wyd. UMCS, Lublin. 3. Lichota E., Terapia logopedyczna, Wyd. Difin, 2015. 4. Węsierska, K., Opieka logopedyczna w przedszkolu. Profilaktyka - diagnoza-terapia, Wyd. Edukacyjne "Akapit", Toruń 2013. 5. Góral-Pórtrola J., Będę mówić poprawnie: ćwiczenia do terapii głosek: sz, ż, cz, dż, s,z,c, dz, ś, ź, ć, dź (3 cz.), Wyd. Mac, 2004. 6. Lichota J., Profilaktyka jąkania i nie płynności mówienia, Wyd. Harmonia, Gdańsk 2008. Literatura uzupełniająca: 1. Kielin J., Profil osiągnięć ucznia, GWP, Gdańsk 2009. 2. Styczek I., Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego, WSiP, Warszawa 1982. 3. Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna, Wyd. Edukacyjne, Kraków 2008.
-----	---	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Aktywny udział w ćwiczeniach	30 h	
Analiza literatury	5 h	
Przygotowanie ćwiczeń logopedycznych	5 h	
Przygotowanie do zajęć	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 1,2	C: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1.	Student zna podstawy logopedii, jej cele i zasady, rozumie jej miejsce w naukach społecznych i humanistycznych, zna metodologię i powiązania logopedii z innymi dziedzinami wspierającymi rozwój dziecka z zaburzeniami komunikacji.	ćwiczenia	Prezentacja multimedialna, film, dyskusja	KEU_W02

E.1K.W3.	Student posiada wiedzę na temat logopedycznych aspektów trudności w uczeniu się oraz zna psychologiczne, neurologiczne i społeczne uwarunkowania trudności w komunikacji, niezbędne do planowania działań wspierających uczniów z trudnościami w mowie i nauce.	ćwiczenia	Case study, analiza literatury/artykułów, dyskusja	KEU_W04
EP.W51	Student zna zasady bezpieczeństwa i higieny w instytucjach edukacyjnych w kontekście pracy logopedycznej oraz podstawowe zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej, uwzględniające potrzeby rozwojowe i komunikacyjne dzieci.	ćwiczenia	Case study, dyskusja, artykuł	KEU_W17
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U1.	Student umie w sposób przejrzysty i zrozumiały komunikować się werbalnie (w mowie i piśmie), adekwatnie do sytuacji edukacyjno-terapeutycznej.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne	KEU_U07, KEU_U08
E.1K.U4.	Student umie pracować w zespole diagnostyczno-terapeutycznym, przyjmując różne role. Analizuje prawne aspekty funkcjonowania ucznia z trudnościami komunikacyjnymi oraz potrafi zaplanować działania wspierające w placówkach edukacyjnych.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne, dyskusja	KEU_U13
E.1K.U4.	Student potrafi ocenić i wyjaśnić przepisy prawne dotyczące diagnozowania komunikacji werbalnej oraz zasad organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Umie zaprojektować strukturę wsparcia dla dziecka lub grupy, uwzględniając współpracę z nauczycielami, specjalistami i rodzicami w ramach działań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych.	ćwiczenia	Prezentacja ćwiczeń logopedycznych na forum grupy	KEU_U16
E.1K.U2.	Student potrafi posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami prawidłowej emisji głosu, analizować podstawy neurologiczne trudności w uczeniu się oraz rozpoznawać przyczyny zaburzeń komunikacji werbalnej.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne, prezentacja ćwiczeń logopedycznych na forum grupy	KEU_U17
E.1K.U3.	Student potrafi określić logopedyczne aspekty trudności w uczeniu się i uwzględnia funkcjonowanie dzieci i grup w planowaniu działań pedagogicznych i terapeutycznych.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne, case study	KEU_U18
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K2.	Student ceni profesjonalizm w działaniach pedagogicznych, dostrzega etyczny wymiar własnych decyzji i postępowania. Potrafi poddać refleksji własną praktykę oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę do analizy i interpretacji sytuacji pedagogicznych i terapeutycznych.	ćwiczenia	Dyskusja, film	KEU_K04

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Wspomaganie rozwoju dziecka*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Supporting child development
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.68.5.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, 5 semestr
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-
13.	Wymagania wstępne	Opanowanie wiedzy z następujących przedmiotów: Biomedyczne podstawy rozwoju człowieka, Psychologia rozwoju i wychowania, Diagnostyka pedagogiczna; umiejętność współpracy i komunikowania się w grupie a także zainteresowania problemami i potrzebami małego dziecka.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 45 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne ćwiczenia – 3 ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Celem i założeniem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi koncepcjami edukacji, terapii i wychowania oraz formami wspomagania rozwoju dziecka, w tym rozwojem poznawczym, społecznym i emocjonalnym, a także rozwijanie umiejętności rozpoznawania potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka. Przedmiot przygotowuje do planowania i realizacji działań wspomagających rozwój dzieci, z uwzględnieniem zasad inkluzji, różnorodnych stylów uczenia się, współpracy z rodziną, specjalistami oraz środowiskiem pozaszkolnym. Założeniem przedmiotu jest również nabycie umiejętności trafnego doboru metod, form i środków dydaktycznych wspierających rozwój dzieci o różnorodnych potrzebach i możliwościach, w tym z wykorzystaniem zasobów multimedialnych i technologii informacyjno-komunikacyjnej.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		1. Teoretyczne i prawne podstawy wczesnego wspomagania rozwoju dziecka (rozp. MEN z 24 VII 2017 r.). 2. Znaczenie diagnozy rozwojowej w ocenie sytuacji i potrzeb rozwoju psychomotorycznego dziecka. Współpraca ze specjalistami, placówkami i rodzicami w zakresie diagnozy, terapii i wspierania dziecka w rozwoju. 3. Rozwój manipulacji oraz dotyku w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym – diagnoza, terapia, pomoce. Integracja sensoryczna (IS). 4. Rozwój spostrzegania wzrokowego i słuchowego w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym – diagnoza i terapia, pomoce. Ćwiczenia koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej. 5. Rozwój mowy dziecka – diagnoza i terapia, pomoce. 6. Rozwój motoryczny i manualny dziecka w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym, diagnoza, terapia, pomoce. Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. 7. Rozwój emocjonalno-społeczny, diagnoza, terapia, pomoce. 8. Rozwój procesów poznawczych – myślenie, pamięć, uwaga – diagnoza, terapia, pomoce. 9. Analiza przypadku. Zasady konstruowania programów terapeutycznych. 10. Projektowanie zajęć dotyczących pracy nad daną sferą.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna koncepcje edukacji, terapii i wychowania oraz rozumie potrzebę rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych dziecka w kontekście wspomagania rozwoju. Student zna teorie pedagogiczne – terminologię i metodykę związaną z prowadzeniem zajęć ukierunkowanych na wspomaganie rozwoju poznawczego dziecka. Student zna potrzeby rozwojowe dziecka oraz zasady ich uwzględniania w edukacji inkluzyjnej. Rozumie znaczenie rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, kształtowania logicznego i krytycznego myślenia, pozytywnego stosunku do nauki oraz przygotowania dziecka do uczenia się przez całe życie. Student posiada zaawansowaną wiedzę merytoryczną i metodyczną niezbędną do realizacji wspomagania rozwoju, dostosowaną do potrzeb i możliwości dzieci i uczniów o różnym potencjale i stylu uczenia się. Rozumie kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze oraz potrzebę zawodowego rozwoju nauczyciela realizującego działania wspomagające rozwój dziecka ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi. Student posiada wiedzę z podstaw technologii informacyjnej oraz rozumie potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów dostosowanych do wspomaganiu rozwoju dziecka. Student zna i rozumie zasadność stosowania myślenia komputacyjnego w rozwiązywaniu problemów w zakresie prowadzonych zajęć.
		Umiejętności	Wykorzystując poznane podstawy teorii psychologiczno-pedagogicznej, student potrafi dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów w kontekście planowanych działań wspierających rozwój dziecka. Student potrafi przeprowadzić wstępną diagnozę potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia, wykorzystując aktualną wiedzę z zakresu rozwoju dziecka, oraz potrafi ocenić skuteczność zastosowanych działań wspierających jego rozwój. Student potrafi trafnie dobierać metody pracy oraz formy i środki dydaktyczne, w tym z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, uwzględniając zróżnicowane potrzeby dzieci i wspomagając ich rozwój. Student potrafi tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne sprzyjające aktywności i rozwojowi dziecka, motywujące je do uczenia się i pracy nad sobą, oraz potrafi oceniać ich skuteczność. Student potrafi skutecznie współpracować w zespole, pełniąc różne role w kontekście wspomagania rozwoju dziecka. Student potrafi analizować mechanizmy funkcjonowania dziecka z zaburzonym rozwojem w celu podejmowania działań edukacyjnych rozwijających kompetencje kluczowe.

		Kompetencje społeczne Student ceni profesjonalizm i etykę działań pedagogicznych, refleksyjnie ocenia własną praktykę i dostrzega potrzebę ciągłego rozwoju zawodowego oraz jest gotów do rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej. Student jest przygotowany do współpracy z rodzicami, opiekunami, pracownikami placówki i środowiskiem pozaszkolnym w działaniach edukacyjnych i terapeutycznych wspierających rozwój dziecka oraz do wspierania uczniów w rozwijaniu umiejętności współpracy. Student jest gotów do stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie, rozwijając ich samodzielność oraz umiejętność współpracy z innymi w procesie edukacyjnym. Student jest przygotowany do wspierania wszechstronnego rozwoju uczniów poprzez zachęcanie ich do podejmowania działań badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej, sprzyjając rozwijaniu kompetencji poznawczych, motorycznych oraz umiejętności współpracy.
19.	Metody dydaktyczne	zajęcia praktyczne, analiza literatury, dyskusja, symulacje, case study, burza mózgów
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma oceny: ćwiczenia – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: Podstawą oceny zajęć jest: - obecność na zajęciach, - aktywność, - zaprojektowanie i przeprowadzenie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka.
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: 1. Cieszyńska J., M. Korendo, Wczesna interwencja terapeutyczna: stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6 r. ż., Wyd. Edukacyjne, Kraków 2023. 2. Cytowska B., Winczura B., Staworski A.(red.), Dzieci chore, niepełnosprawne z trudnościami w rozwoju, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2008. 3. Tomczak J., Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej, Wyd. Oficyna Wydawnicza, Kraków 2021. 4. Jennifer R., Abbe M.G., Terapia zaburzeń obsesyjno-kompulsyjnego małego dziecka 5-8 lat. Podręcznik terapeuty, Wyd. Psychologiczne, Sopot, Gdańsk 2018. 5. Kielin J., Profil osiągnięć ucznia, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2022. Literatura uzupełniająca: 1. Eliot L. Co tam się dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych latach życia, Poznań, Media Rodzina, 2011. 2. Borkowska M., Dziecko z niepełnosprawnością ruchową, Wyd. Lekarskie, Warszawa 2015. 3. Naprawa R., Tonajewska K., Szczepańska K., Uwierz w siebie. Program terapeutyczny dla uczniów o specyficznych i specjalnych potrzebach edukacyjnych, Wyd. Lekarskie, Of. Wyd. Impuls, Gdańsk 2010. 4. Kaczmarek A. Wojciechowska A., Autyzm i AAC, Kraków 2008. 5. Psychologia dziecka / Rudolph H. Schaffer, Przekł. Aleksander Wojciechowski Red. nauk. Anna Brzezińska. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2009. 6. Bętkowska A., Krztoń A., ABC pedagoga specjalnego: Poradnik dla nauczycieli ze specjalnym przygotowaniem pedagogicznym pracujących z dziećmi niepełnosprawnymi, dla studentów kierunków pedagogicznych oraz dla osób zainteresowanych kształceniem integracyjnym, Oficyna Wydawnicza "Impuls", 2008.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)

Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności
---	---

	Studia stacjonarne	
udział w zajęciach	45 h	
przygotowanie do zajęć, praca z literaturą	15 h	
zaprojektowanie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka	15 h	
Summaryczne obciążenie pracą studenta	Ćwiczenia 75 (45+30)	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 1,8	C: 1,2

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
D.1/E.1.W13.	Student zna koncepcje edukacji, terapii i wychowania oraz rozumie potrzebę rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych dziecka w kontekście wspomagania rozwoju.	ćwiczenia	Case study, burza mózgów, analiza literatury	KEU_W09
D.1/E.1.W12.	Student zna teorie pedagogiczne – terminologię i metodykę związaną z prowadzeniem zajęć ukierunkowanych na wspomaganie rozwoju poznawczego dziecka.	ćwiczenia	Case study, burza mózgów, analiza literatury	KEU_W13
D.1/E.1.W15.	Student zna potrzeby rozwojowe dziecka oraz zasady ich uwzględniania w edukacji inkluzyjnej. Rozumie znaczenie rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, kształtowania logicznego i krytycznego myślenia, pozytywnego stosunku do nauki oraz przygotowania dziecka do uczenia się przez całe życie.	ćwiczenia	Case study, analiza literatury dyskusja	KEU_W15
D.1/E.1.W6.	Student posiada zaawansowaną wiedzę merytoryczną i metodyczną niezbędną do realizacji wspomagania rozwoju, dostosowaną do potrzeb i możliwości dzieci i uczniów o różnym potencjale i stylu uczenia się.	ćwiczenia	Aktywność, analiza literatury	KEU_W16
D.1/E.1.W4.	Rozumie kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze oraz potrzebę zawodowego rozwoju nauczyciela realizującego działania wspomagające rozwój dziecka ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi.	ćwiczenia	Dyskusja, aktywność, analiza literatury	KEU_W18

D.1/E.1.W8.	Student posiada wiedzę z podstaw technologii informacyjnej oraz rozumie potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów dostosowanych do wspomaganiu rozwoju dziecka.	ćwiczenia	Analiza literatury, dyskusja, ćwiczenia praktyczne	KEU_W20
D.1/E.1.W8.	Student zna i rozumie zasadność stosowania myślenia komputacyjnego w rozwiązywaniu problemów w zakresie prowadzonych zajęć.	ćwiczenia	ćwiczenia praktyczne, dyskusja	KEU_W15
UMIEJĘTNOŚCI				
D.1/E.1.U4.	Wykorzystując poznane podstawy teorii psychologiczno-pedagogicznej, student potrafi dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów w kontekście planowanych działań wspierających rozwój dziecka.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne-przeprowadzenie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka	KEU_U04
D.1/E.1.U11	Student potrafi przeprowadzić wstępną diagnozę potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia, wykorzystując aktualną wiedzę z zakresu rozwoju dziecka, oraz potrafi ocenić skuteczność zastosowanych działań wspierających jego rozwój.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne-przeprowadzenie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka	KEU_U06
D.1/E.1.U7	Student potrafi trafnie dobierać metody pracy oraz formy i środki dydaktyczne, w tym z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, uwzględniając zróżnicowane potrzeby dzieci i wspomagając ich rozwój.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne, przeprowadzenie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka, dyskusja	KEU_U10
D.1/E.1.U5	Student potrafi tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne sprzyjające aktywności i rozwojowi dziecka, motywujące je do uczenia się i pracy nad sobą, oraz potrafi oceniać ich skuteczność.	ćwiczenia	przeprowadzenie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka, dyskusja	KEU_U11
D.1/E.1.U6	Student potrafi skutecznie współpracować w zespole, pełniąc różne role w kontekście wspomagania rozwoju dziecka.	ćwiczenia	Case study, dyskusja	KEU_U13
D.1/E.1.U1	Student potrafi analizować mechanizmy funkcjonowania dziecka z zaburzonym rozwojem w celu podejmowania działań edukacyjnych rozwijających kompetencje kluczowe.	ćwiczenia	Zajęcia praktyczne, dyskusja	KEU_U18
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
D.1/E.1.K7.	Student ceni profesjonalizm i etykę działań pedagogicznych, refleksyjnie ocenia własną praktykę i dostrzega potrzebę ciągłego rozwoju zawodowego oraz jest gotów do rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej.	ćwiczenia	Przeprowadzenie zajęć wspomagających określoną sferę funkcjonowania dziecka, dyskusja	KEU_K04

D.1/E.1.K5.	Student jest przygotowany do współpracy z rodzicami, opiekunami, pracownikami placówki i środowiskiem pozaszkolnym w działaniach edukacyjnych i terapeutycznych wspierających rozwój dziecka oraz do wspierania uczniów w rozwijaniu umiejętności współpracy.	ćwiczenia	Aktywność	KEU_K07
D.1/E.1.K9.	Student jest gotów do stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie, rozwijając ich samodzielność oraz umiejętność współpracy z innymi w procesie edukacyjnym.	ćwiczenia	dyskusja	KEU_K07
D.1/E.1.K3.	Student jest przygotowany do wspierania wszechstronnego rozwoju uczniów poprzez zachęcanie ich do podejmowania działań badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej, sprzyjając rozwijaniu kompetencji poznawczych, motorycznych oraz umiejętności współpracy.	ćwiczenia	Dyskusja, aktywność	KEU_K07

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Współczesne systemy edukacji
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Contemporary Education Systems
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.16.5.W
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 5 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 5
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Marta Jasiczek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	---
13.	Wymagania wstępne	Wiedza z przedmiotów: wprowadzenie od pedagogiki, socjologia, historia myśli pedagogicznej, teoretyczne podstawy wychowania. Ogólna wiedza o społeczeństwie, umiejętności analizy zjawisk pedagogicznych na tle przemian społeczno-kulturowych i ekonomicznych.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne wykład – 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne wykład – 1 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Celem zajęć jest wprowadzenie studentów w problematykę współczesnych systemów edukacji oraz ukazanie znaczenia pedagogiki porównawczej i analiz międzynarodowych w doskonaleniu praktyki edukacyjnej. Zajęcia mają na celu: • przedstawienie podstawowych pojęć, funkcji, etapów rozwoju i metod badawczych pedagogiki porównawczej, a także zapoznanie studentów ze źródłami wiedzy o systemach oświatowych (Eurydice) i źródłami danych i raportów międzynarodowych (OECD, UNESCO, IEA). • omówienie struktury i zasad funkcjonowania wybranych systemów edukacji (europejskich i pozaeuropejskich) • rozwijanie umiejętności analizy i porównywania wybranych elementów systemów edukacji w różnych krajach oraz interpretowania ich znaczenia. • wskazanie współczesnych wyzwań edukacyjnych (cyfryzacja, edukacja włączająca, migracje, różnorodność kulturowa, rozwój kompetencji kluczowych, polityka UE oraz wpływ sztucznej inteligencji na procesy uczenia się) i omówienie ich znaczenia dla jakości edukacji. • kształtowanie postawy refleksyjnej, gotowości do uczenia się przez całe życie oraz podejmowania działań sprzyjających rozwojowi szkoły lub innych instytucji edukacyjnych.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		1. Przedmiot badań pedagogiki porównawczej (definicje, funkcje, etapy rozwoju historycznego) i podstawowe metody badawcze stosowane w pedagogice porównawczej. Międzynarodowe źródła informacji o systemach oświatowych (Eurydice) i źródła danych i raportów międzynarodowych (OECD, UNESCO, IEA). Znaczenie porównań międzynarodowych w doskonaleniu edukacji. 2. Europejskie systemy edukacji: struktura systemu oświaty, administracja i nadzór, finansowanie szkoły, nauczyciele, programy nauczania, egzaminy, ocena skuteczności szkoły, reformy oświatowe, problemy do rozwiązania na przyszłość (Polska, Anglia, Francja, Niemcy, Finlandia, Włochy, Ukraina). 3. Pozaeuropejskie systemy edukacji: struktura systemu oświaty, administracja i nadzór, finansowanie szkoły, nauczyciele, programy nauczania, egzaminy, reformy oświatowe, problemy do rozwiązania na przyszłość (Brazylia, Chiny, Egipt, Indie, Iran, Japonia, USA). 4. Ogólna analiza komparatystyczna systemów edukacji: cele oświaty, progi szkolne, wiek uczniów na progach szkolnych, obowiązek szkolny, rola i znaczenie egzaminów, skale ocen szkolnych, kontrola i nadzór, finansowanie systemu oraz status nauczycieli). 5. Kierunki polityki edukacyjnej UE. Wyzwania globalne w edukacji: digitalizacja i transformacja cyfrowa szkół, edukacja włączająca, różnorodność kulturowa związana z migracjami, rozwój kompetencji kluczowych, w tym kreatywności, krytycznego myślenia i współpracy, podnoszenie kwalifikacji nauczycieli, przeciwdziałanie nierównościom społecznym, wpływ sztucznej inteligencji – skutki i konsekwencje AI dla procesu uczenia się.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia, funkcje, etapy rozwoju oraz metody badawcze pedagogiki porównawczej, a także znaczenie analiz międzynarodowych w doskonaleniu systemów edukacji. Zna kluczowe źródła informacji o systemach oświatowych (Eurydice) oraz źródła danych i raportów międzynarodowych (OECD, UNESCO, IEA). Student posiada wiedzę na temat struktury i funkcjonowania systemów edukacji w wybranych krajach świata oraz ogólnych kierunków zmian zachodzących w tych systemach. Student rozumie wpływ społeczno-kulturowe uwarunkowań funkcjonowania przedszkola i szkoły w wybranych krajach świata na rozwój społeczny dzieci i współczesne wyzwania pracy wychowawczej i edukacyjnej. Student zna tradycję oraz współczesne kierunki przemian funkcjonowania szkoły jako organizacji w wybranych krajach, w tym zmiany wynikające z polityki UE, cyfryzacji edukacji, edukacji włączającej i rozwoju kompetencji kluczowych, oraz rozumie ich znaczenie dla jakości i dostępności edukacji.
		Umiejętności	Student potrafi analizować i porównywać wybrane elementy systemów edukacji oraz interpretować ich znaczenie, wykorzystując dostępne źródła krajowe i międzynarodowe. Student potrafi samodzielnie rozwijać swoją wiedzę i umiejętności w zakresie poszukiwania i selekcjonowania informacji o systemach edukacji, wykorzystując różne źródła, w tym obcojęzyczne, oraz technologie cyfrowe.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do rozwijania własnych kompetencji zawodowych i podejmowania działań sprzyjających rozwojowi szkoły lub innych instytucji edukacyjnych, wykorzystując wiedzę o systemach edukacji.

19.	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, konwersatoryjny, dyskusja
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma oceny: Wykład: Z – Zaliczenie bez oceny Warunki zaliczenia przedmiotu: - Zaliczenie kolokwium pisemnego z treści wykładów (wynik min. 60%) Ocena z kolokwium według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza); ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami); ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami); ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów); ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami); ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy). - Aktywne uczestnictwo w zajęciach (w tym udział w dyskusji)

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: - Potulicka E., Hildebrandt-Wypych D., Czech-Włodarczyk C. (red.), (2013), <i>Systemy edukacji w krajach europejskich</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza "Impuls". - Prucha J., (2004), <i>Pedagogika porównawcza. Podręcznik akademicki</i>, tłum. J. Politowicz, Warszawa: PWN. - Vanova M., (2006), <i>Pedagogika porównawcza</i> [w:] <i>Pedagogika</i>, red. B. Śliwerski, tom 2, Gdańsk: GWP. Literatura uzupełniająca: - Jasiczek M. (2023). <i>Spotkanie z Innym – wymuszona lekcja tolerancji</i>. W: P. Frączek, M. Krawczyk (red.), <i>Na pograniczach. Refleksje o kulturze i edukacji</i>, tom XIX. Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku / Towarzystwo Wydawnicze „Historia Iagellonica”. - Kwiatkowski S. M., (2020), <i>Prognozy globalnego rozwoju społeczno-gospodarczego i ich edukacyjne implikacje</i>, [w:] K. Wrońska (red.), <i>Dobra edukacji i ich pedagogiczna eksploracja</i>, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 191-202. (Artykuł dostępny również online w wersji rozszerzonej pt. <i>Prognozowanie rozwoju systemu edukacji w kontekście wyzwań natury globalnej</i>). - Szymański M. J., (2024), <i>Przyszłość edukacji. Szkoła przyszłości</i>, Warszawa: Difin. Źródła internetowe: - Eurydice (https://eurydice.org.pl) - European Education Area (Edukacja w UE): https://education.ec.europa.eu - OECD Education (http://www.oecd.org/education/) - UNESCO Institute for Statistics (http://uis.unesco.org/) - UNESCO Futures of Education: https://en.unesco.org/futuresofeducation - Oficjalne strony ministerstw edukacji państw analizowanych w programie
-----	--	--

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w wykładach	15 h	
Przygotowanie do zaliczenia wykładu – kolokwium pisemnego	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	wykład 25 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	W: 0,6	W: 0,4

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				

EP.W43a	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia, funkcje, etapy rozwoju oraz metody badawcze pedagogiki porównawczej, a także znaczenie analiz międzynarodowych w doskonaleniu systemów edukacji. Zna kluczowe źródła informacji o systemach oświatowych (Eurydice) oraz źródła danych i raportów międzynarodowych (OECD, UNESCO, IEA).	wykład	Kolokwium pisemne (test z pytaniami otwartymi i zamkniętymi)	KEU_W02
EP.W43b	Student posiada wiedzę na temat struktury i funkcjonowania systemów edukacji w wybranych krajach świata oraz ogólnych kierunków zmian zachodzących w tych systemach.	Wykład	Aktywne uczestnictwo w dyskusji, kolokwium pisemne jw.	KEU_W07, KEU_W14
EP.W43c	Student rozumie wpływ społeczno-kulturowe uwarunkowań funkcjonowania przedszkola i szkoły w wybranych krajach świata na rozwój społeczny dzieci i współczesne wyzwania pracy wychowawczej i edukacyjnej.	Wykład	Aktywne uczestnictwo w dyskusji	KEU_W03, KEU_W05
EP.W43d	Student zna tradycję oraz współczesne kierunki przemian funkcjonowania szkoły jako organizacji w wybranych krajach, w tym zmiany wynikające z polityki UE, cyfryzacji edukacji, edukacji włączającej i rozwoju kompetencji kluczowych, oraz rozumie ich znaczenie dla jakości i dostępności edukacji.	Wykład	Kolokwium pisemne (test z pytaniami otwartymi i zamkniętymi), aktywne uczestnictwo w dyskusji	KEU_W11

UMIEJĘTNOŚCI

EP.U43a	Student potrafi analizować i porównywać wybrane elementy systemów edukacji oraz interpretować ich znaczenie, wykorzystując dostępne źródła krajowe i międzynarodowe.	Wykład	krótka analiza porównawcza systemów edukacji	KEU_U09
EP.U43b	Student potrafi samodzielnie rozwijać swoją wiedzę i umiejętności w zakresie poszukiwania i selekcjonowania informacji o systemach edukacji, wykorzystując różne źródła, w tym obcojęzyczne,	Wykład	Dyskusja moderowana	KEU_U05, KEU_U14

	oraz technologie cyfrowe.			
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K43	Student jest gotów do rozwijania własnych kompetencji zawodowych i podejmowania działań sprzyjających rozwojowi szkoły lub innych instytucji edukacyjnych, wykorzystując wiedzę o systemach edukacji.	Wykład	Dyskusja	KEU_K01

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

	Nazwa przedmiotu	Bajkoterapia
	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Fairy tale therapy
	Kierunek studiów	Pedagogika
	Profil studiów	praktyczny
	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.57.6.C
	Forma studiów	Stacjonarna
	Język wykładowy	Język polski
	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ 3 roku studiów
	Rok studiów, semestr	Rok III, semestr 6
	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Mgr Patrycja Longawa
	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
	Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z psychologii
	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 30 h – ZO
	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
	Założenia i cele zajęć	Zasadniczym celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z bajkoterapią jako metodą terapeutyczną w redukcji lęków. Zaznajomienie studentów z genezą, objawami i formami występowania lęków, zaburzeniami nerwicowymi, potencjalnymi przyczynami lęków, rodzajami bajki terapeutycznej oraz zastosowaniem bajkoterapii w konkretnych sytuacjach trudnych.
	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Lęki (tematyka ćwiczeń): • geneza, objawy i formy, • zaburzenia nerwicowe jako patologiczne style radzenia sobie, • psychologiczne skutki traumy, • objaw nerwicowy w radzeniu sobie, • genetyczne uwarunkowania gotowości do reagowania lękiem, • rodzina a podatność do reagowania lękiem, • potencjalne przyczyny lęku, • niektóre lęki wieku przedszkolnego Baśnie i bajki terapeutyczne w redukcji lęków • bajki terapeutyczne: bajka relaksacyjna, bajka psychoedukacyjna, bajka psychoterapeutyczna Zastosowanie bajkoterapii w konkretnych sytuacjach: • rozwód rodziców • śmierć kogoś bliskiego • pobyt w szpitalu • nowe rodzeństwo • nieśmiałość • dzieci z rodzin patologicznych (przemoc w rodzinie, uzależnienia), itp.

18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student: - Zna psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych oraz rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów/wychowanków w zakresie wspierania ich rozwoju; Student zna zasady odpowiedniego doboru literatury do stymulowania rozwoju dziecka oraz rolę inicjacji czytelnicej. - Zna zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka/wychowanka z grupy ryzyka. Zna zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych z wykorzystaniem biblioterapii, zna zasady rozpoznawania potrzeb (w tym redukcji lęku u dzieci/wychowanków), możliwości i uzdolnień dziecka lub wychowanka. - Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych w prowadzeniu zajęć z bajkoterapii.
		Umiejętności	- Potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych podczas zajęć z bajkoterapii. - Umie wskazywać obszary wymagające modyfikacji i wdrażania działań innowacyjnych z wykorzystaniem różnych źródeł i technologii oraz zastosować je w biblioterapii. - Student potrafi wybrać odpowiedni temat bajki terapeutycznej w celu rozpoznania sytuacji problemowej w grupie, umie zaproponować własne pomysły. - Potrafi wspierać samodzielność wychowanków w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować ich w doborze odpowiedniej bajki relaksacyjnej, psychoedukacyjnej. - Potrafi wykorzystywać nowoczesne technologie do prób tworzenia własnych bajek relaksacyjnych. - Student stosuje się do zasad odpowiedniego organizowania czasu zajęć.
		Kompetencje społeczne	Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych oraz budowania wzajemnego zaufania pomiędzy wychowawcą a wychowankiem. W tym celu wykorzystuje zdobytą wiedzę do analizowania trudności wychowawczych.
19.	Metody dydaktyczne		Pogadanka, dyskusja, metody aktywizujące: burza mózgów, metoda przypadków, praca w grupach, praca z książką.
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest: • obecność na zajęciach (dozwolona jest jedna nieobecność – każda następna nieobecność powoduje konieczność zaliczenia treści z wszystkich opuszczonych), • aktywność, • przygotowanie prezentacji z wybranego rozdziału z książki M. Molickiej zaprezentowanie i omówienie na forum grupy wybranej bajki terapeutycznej
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu		Podstawowa: Bajki, które leczą. Cz. 1 / Doris Brett; przekł. Małgorzata Trzebiatowska. Wyd. 2 w jęz. polskim. - Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2006. Bajki, które leczą. Cz. 2 / Doris Brett ; przekł. [z ang.] Hanna Dankiewicz. Wyd. 2 w jęz. polskim. - Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2005. Bajki terapeutyczne. Cz. 2 / Maria Molicka. - Poznań: "Media Rodzina", 2003 Bajki terapeutyczne dla dzieci / Maria Molicka. - Wyd. 2 popr. - Poznań: "Media Rodzina", cop. 1999. Bajkoterapia: o lękach dzieci i nowej metodzie terapii / Maria Molicka. - Poznań: "Media Rodzina", cop. 2002. Bajkoterapia, czyli bajki-pomagajki dla małych i dużych; praca zbiorowa; Nasza Księgarnia, 2015

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w zajęciach (ćwiczenia)	30 h	
Przygotowanie na zajęcia: prezentacja	10 h	
Przygotowanie wybranego tekstu bajki	10 h	
Czytanie literatury przedmiotu	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	60 h	
Punkty ECTS za przedmiot: 2	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	Ćwiczenia – 1	Ćwiczenia – 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowe go efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWY EFEKT UCZENIA (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA				
E.1K.W3.	Student zna psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych oraz rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów/wychowanków w zakresie wspierania ich rozwoju; Student zna zasady odpowiedniego doboru literatury do stymulowania rozwoju dziecka oraz rolę inicjacji czytelniczej.	ćwiczenia	Przygotowanie prezentacji na temat wybrany z tematyki ćwiczeń	KEU_W06
E.1K.W1.	Student zna zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka/wychowanka z grupy ryzyka. Zna zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych z wykorzystaniem biblioterapii, zna zasady rozpoznawania potrzeb (w tym redukcji lęku u dzieci/wychowanków), możliwości i uzdolnień dziecka lub wychowanka.	ćwiczenia	Przygotowanie prezentacji – ocena uczestnictwa w dyskusji	KEU_W12
EP.W62	Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych w prowadzeniu zajęć z bajkoterapii.	ćwiczenia	Dyskusja podczas ćwiczeń	KEU_W19
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U3.	Student potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych podczas zajęć z bajkoterapii.	ćwiczenia	Dyskusja- rozwiązanie problemu, redukcja lęku	KEU_U04
EP.U62a	Student umie wskazywać obszary wymagające modyfikacji i wdrażania działań innowacyjnych z wykorzystaniem różnych źródeł i technologii oraz zastosować je w biblioterapii.	ćwiczenia	Przygotowanie prezentacji – ocena uczestnictwa w dyskusji	KEU_U05 KEU_U10
EP.U62b	Student potrafi wybrać odpowiedni temat bajki terapeutycznej w celu rozpoznania sytuacji problemowej w grupie, umie zaproponować własne pomysły.	ćwiczenia	Dyskusja- rozwiązanie problemu (analiza zaproponowanego przypadku, redukcja lęku)	KEU_U09
EP.U62c	Student potrafi wspierać samodzielność wychowanków w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować ich w doborze odpowiedniej bajki relaksacyjnej, psychoedukacyjnej.	ćwiczenia	Prezentacja, dyskusja w grupie po zapoznaniu się z wybraną bajką terapeutyczną	KEU_U11 KEU_U14
EP.U62d	Student potrafi wykorzystywać nowoczesne technologie do zajęć z bajkoterapii	ćwiczenia	Opracowanie prezentacji	KEU_U22
EP.U62e	Student stosuje się do zasad odpowiedniego organizowania czasu zajęć.	ćwiczenia	Opracowanie prezentacji	KEU_U23
KOMPETENCJE SPOŁECZNE				
E.1K.K2.	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych oraz budowania wzajemnego zaufania pomiędzy wychowawcą a wychowankiem. W tym celu wykorzystuje zdobytą wiedzę do analizowania trudności wychowawczych.	ćwiczenia	Zadania wykonane w grupie – analiza przypadku w celu redukcji lęku u dzieci/wychowanków.	KEU_K03

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Drama
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Drama
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.58.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Mgr Patrycja Longawa
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej. Umiejętności komunikowania się i pracowania w grupie. Chęć rozwijania kompetencji w pracy z dziećmi i młodzieżą.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Ćwiczenia 2 ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z założeniami, technikami i zastosowaniem dramy jako metody pedagogicznej oraz rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć z wykorzystaniem dramy w różnych kontekstach edukacyjnych. Zajęcia mają też na celu kształtowanie kompetencji społecznych, takich jak empatia, otwartość i umiejętność pracy w grupie, niezbędnych w pracy pedagogicznej i terapeutycznej.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Wprowadzenie do dramy jako metody pedagogicznej Definicja, geneza i rola dramy w edukacji, wychowaniu i terapii pedagogicznej. 2. Techniki i strategie dramowe stosowane w zależności od celów, grupy i kontekstu. Struktura, zasady organizacji zajęć z wykorzystaniem dramy. 3. Drama a rozwój dziecka Wpływ dramy na rozwój emocjonalny, społeczny i poznawczy. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych i społecznych poprzez dramę. 4. Drama w działaniach wychowawczych, profilaktycznych i terapeutycznych Praktyczne zastosowanie dramy w sytuacjach wychowawczych, rozwiązywaniu konfliktów, wsparciu emocjonalnym. 5. Praktyczne zastosowanie dramy w edukacji – zajęcia warsztatowe – Ćwiczenia integracyjne budujące poczucie bezpieczeństwa w grupie. – Ćwiczenia aktywizujące i podnoszące energię grupy. – Ćwiczenia rozwijające wrażliwość zmysłów i wyobraźnię. – Ćwiczenia dramowe wokół wybranego problemu (np. zagadnienia społeczne, wartości, relacje międzyludzkie, sytuacja konfliktowa). 6. Tworzenie i realizacja scenariuszy zajęć dramowych Zasady konstruowania scenariusza dramowego. Realizacja zajęć dramowych według przygotowanego scenariusza, analiza i omówienie efektów. 7. Drama w kontekście współczesnych wyzwań edukacyjnych Zastosowanie dramy w pracy pedagoga wobec aktualnych potrzeb i wyzwań edukacyjnych.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student zna i rozumie zasady pedagogicznego postępowania diagnostycznego wobec dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w szczególności posiada wiedzę na temat roli dramy jako narzędzia pomocniczego wspierającego proces diagnozy oraz doboru technik i strategii dramowych adekwatnych do zdiagnozowanych potrzeb, problemów i oczekiwań uczniów/wychowanków. Student zna definicję, genezę dramy jako metody pedagogicznej. Posiada poszerzoną wiedzę na temat różnorodnych technik i strategii dramowych oraz ich zastosowania w pracy z dziećmi i młodzieżą, w tym jako metody terapeutycznej w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się. Student zna i rozumie podstawowe działania profilaktyczne zapobiegające trudnościom w uczeniu się, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania dramy jako elementu warsztatu terapeuty pedagogicznego wspierającego rozwój emocjonalny, społeczny i poznawczy uczniów w pracy dydaktyczno-wychowawczej. Student zna i rozumie zasady etyki zawodowej oraz zagadnienia związane z ochroną praw autorskich i własności intelektualnej, które mają zastosowanie w pracy pedagogicznej i terapeutycznej, w tym podczas stosowania metod dramowych.

		Umiejętności	Student potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dzieci z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w kontekście możliwości wykorzystania dramy jako metody wspierającej rozwój emocjonalny i społeczny. Ponadto potrafi ocenić swoje działania oraz na ich podstawie modyfikować i korygować metodykę pracy, dostosowując ją do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów. Student potrafi planować, realizować i analizować zajęcia z wykorzystaniem technik i strategii dramowych oraz metodyki zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, dostosowując je do indywidualnych potrzeb uczestników. W procesie tym potrafi odpowiedzialnie dobierać metody i formy pracy adekwatne do zdiagnozowanych problemów edukacyjnych i wychowawczych, a także wykorzystywać nowoczesne technologie (ICT) wspierające działania dydaktyczne, wychowawcze i terapeutyczne. Student potrafi planować sieć wsparcia dla dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, współpracując z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami, uwzględniając możliwość wykorzystania technik i strategii dramowych jako formy wsparcia emocjonalnego, społecznego i terapeutycznego. Student potrafi, stosując warsztat terapeuty pedagogicznego, planować i realizować działania profilaktyczne z wykorzystaniem dramy, zapobiegające trudnościom w uczeniu się. Ponadto potrafi animować rozwój uczestników zajęć dramowych i inspirować do działań na rzecz całościowego uczenia się. Student zna i rozumie zasady etyki zawodowej oraz zagadnienia związane z ochroną praw autorskich i własności intelektualnej, które mają zastosowanie w pracy pedagogicznej i terapeutycznej, w tym podczas stosowania metod dramowych.
		Kompetencje społeczne	Jest gotowy na wyzwania zawodowe, aktywną współpracę z nauczycielami, specjalistami, rodzicami uczniów/wychowanków, stale doskonalić swój warsztat pracy. Wykazuje otwartość, empatię i gotowość do stosowania metod aktywnych w pracy pedagogicznej i wychowawczej. Student wykazuje otwartość, empatię oraz gotowość do stosowania metod aktywnych, w tym dramy, w pracy pedagogicznej i wychowawczej, okazując wsparcie dzieciom i uczniom potrzebującym pomocy. Student ma przekonanie o wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotów do profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej.
19.	Metody dydaktyczne		Ćwiczenia praktyczne, dyskusja, analiza przypadku, wchodzenie w rolę (techniki dramowe), projekt indywidualny – scenariusz zajęć dramowych (przygotowanie i realizacja), praca z tekstem, scenariusz interwencji przygotowany w grupach

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma oceny: Ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: 1. Uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium pisemnego. ocena z kolokwium pisemnego – według skali: - ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza); - ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami); - ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami); - ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów); - ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami); - ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy). 2. Uzyskanie pozytywnej oceny z przygotowania i przedstawienia projektu własnych zajęć dramowych. 3. Obecność i aktywność na zajęciach. Sposób obliczenia oceny końcowej: Ocena końcowa z ćwiczeń w oparciu o aktywne uczestnictwo w zajęciach i ocenę z przygotowania i przedstawienia projektu własnych zajęć dramowych oraz ocenę z kolokwium.
-----	--	---

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: Dziedzic A. (1999), <i>Drama a wychowanie</i>, Warszawa: Wyd. CODN – Teoria dramy, str. 7 – 47. Gudro-Homicka M., (2015). <i>Jak rozwijać aktywność twórczą dzieci i młodzieży: drama w nauczaniu, wychowaniu i biblioterapii</i>, Warszawa: Wydawnictwo Difin. Machulska H. Pruszkowska A., Tatarowicz J., <i>Drama w szkole podstawowej</i>, Warszawa: WSiP, 1997 – <i>Drama – jej istota, techniki i strategię</i>, str. 9 – 63. Way B. (1997). <i>Drama w wychowaniu dzieci i młodzieży</i>, Warszawa: WSiP. Witerska K. (2014), <i>Drama. Przewodnik po koncepcjach, technikach i miejscach</i>. Warszawa: Wyd. Difin. Literatura uzupełniająca: Jasiczek M. (2024). <i>Potencjał dramy w oswojaniu Inności</i>. W: R. Lipelt (red.), <i>Na pograniczach. Wokół kultury i historii</i>, tom XXII. Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku / Towarzystwo Wydawnicze „Historia Iagellonica”, s. 79-92. Królca M. (2009), <i>Drama i happening w edukacji przedszkolnej</i>. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. Lewandowska-Kidoń T. (2001), <i>Drama w kształceniu pedagogicznym</i>, Lublin: Wyd. Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej – <i>Drama w teorii pedagogicznej</i>, str. 9 – 39, <i>Drama w praktyce pedagogicznej</i>, str. 41 – 60. Pankowska K. (2000), <i>Pedagogika dramy, Teoria i praktyka</i>, Warszawa: Wyd. Akademickie „Żak”. Pankowska K. (1997), <i>Edukacja przez dramę</i>, Warszawa: WSiP – Z historii i teorii dramy, str. 9 – 31. Somers J. (1994), <i>Drama in the Curriculum</i>, London: Wyd. Cassell, 1994 – <i>The nature of drama</i>, str. 8 – 15. Witerska K. Drama. (2012). <i>Techniki, strategię, scenariusze</i>. Warszawa: Wyd. Difin. Witerska K. (2021), <i>Drama procesualna w pracy z dziećmi w przedszkolu i klasach I-III</i>. Warszawa Wyd. Difin.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w ćwiczeniach, w tym ćwiczenia dramowe, analiza sytuacji (studium przypadku), scenariusz interwencji przygotowany w grupach)	30 h	
Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń, w tym przygotowanie projektu własnych zajęć dramowych, przygotowanie do kolokwium	20 h	
Praca z literaturą	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	ćwiczenia 60 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 1	C: 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć

Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.2K.W1	Student zna i rozumie zasady pedagogicznego postępowania diagnostycznego wobec dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w szczególności posiada wiedzę na temat roli dramy jako narzędzia pomocniczego wspierającego proces diagnozy oraz doboru technik i strategii dramowych adekwatnych do zdiagnozowanych potrzeb, problemów i oczekiwań uczniów/wychowanków.	Ćwiczenia	Kolokwium pisemne, analiza przypadku (case study)	KEU_W12, KEU_W15,
E.2K.W2	Student zna definicję, genezę dramy jako metody pedagogicznej. Posiada poszerzoną wiedzę na temat różnorodnych technik i strategii dramowych oraz ich zastosowania w pracy z dziećmi i młodzieżą, w tym jako metody terapeutycznej w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się.	Ćwiczenia	Kolokwium	KEU_W16, KEU_W13
E.2K.W3	Student zna i rozumie podstawowe działania profilaktyczne zapobiegające trudnościom w uczeniu się, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania dramy jako elementu warsztatu terapeuty pedagogicznego wspierającego rozwój emocjonalny, społeczny i poznawczy uczniów w pracy dydaktyczno-wychowawczej.	Ćwiczenia	Kolokwium lub analiza przypadku (case study)	KEU_W16
EP.W63	Student zna i rozumie zasady etyki zawodowej oraz zagadnienia związane z ochroną praw autorskich i własności intelektualnej, które mają zastosowanie w pracy pedagogicznej i terapeutycznej, w tym podczas stosowania metod dramowych.	Ćwiczenia	Dyskusja moderowana	KEU_W19
UMIEJĘTNOŚCI				
E.2K.U1.	Student potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dzieci z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w kontekście możliwości wykorzystania dramy jako metody wspierającej rozwój emocjonalny i społeczny. Ponadto potrafi ocenić swoje działania oraz na ich podstawie modyfikować i korygować metodykę pracy, dostosowując ją do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów.	Wykład, ćwiczenia	Dyskusja, analiza przypadku	KEU_U06, KEU_U14
E.2K.U2.	Student potrafi planować, realizować i analizować zajęcia z wykorzystaniem technik i strategii dramowych oraz metodyki zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, dostosowując je do indywidualnych potrzeb uczestników. W procesie tym potrafi odpowiedzialnie dobierać metody i formy pracy adekwatne do zdiagnozowanych problemów edukacyjnych i wychowawczych, a także wykorzystywać nowoczesne technologie (ICT) wspierające działania dydaktyczne, wychowawcze i terapeutyczne.	Ćwiczenia	Projekt indywidualny – scenariusz zajęć dramowych (przygotowanie i realizacja), scenki odgrywania ról	KEU_U10, KEU_U22

E.2K.U2.	Student potrafi planować sieć wsparcia dla dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, współpracując z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami, uwzględniając możliwość wykorzystania technik i strategii dramowych jako formy wsparcia emocjonalnego, społecznego i terapeutycznego.	Ćwiczenia	Analiza sytuacji (studium przypadku), scenariusz interwencji przygotowany w grupach	KEU_U16
E.2K.U3.	Student potrafi, stosując warsztat terapeuty pedagogicznego, planować i realizować działania profilaktyczne z wykorzystaniem dramy, zapobiegające trudnościom w uczeniu się. Ponadto potrafi animować rozwój uczestników zajęć dramowych i inspirować do działań na rzecz całościowego uczenia się.	Ćwiczenia	Scenki odgrywanie ról, dyskusja, refleksja ustna	KEU_U11
EP.U63	Student potrafi odpowiednio organizować pracę dzieci i młodzieży, racjonalnie gospodarować czasem zajęć dramowych i uwzględniając zasady bezpieczeństwa i indywidualne potrzeby uczniów/wychowanków.	Ćwiczenia	Projekt jw.	KEU_U23
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.2K.K4.	Jest gotowy na wyzwania zawodowe, aktywną współpracę z nauczycielami, specjalistami, rodzicami uczniów/wychowanków, stale doskonalić swój warsztat pracy.	Ćwiczenia	Dyskusja, autorefleksja	KEU_K03
E.2K.K1.	Student wykazuje otwartość, empatię oraz gotowość do stosowania metod aktywnych, w tym dramy, w pracy pedagogicznej i wychowawczej, okazując wsparcie dzieciom i uczniom potrzebującym pomocy.	Ćwiczenia	Projekt jw., dyskusja, autorefleksja	KEU_K03
E.2K.K2	Student ma przekonanie o wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotów do profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej.	Ćwiczenia	Dyskusja, autorefleksja	KEU_K03

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Metodyka zajęć korekcyjno-kompensacyjnych
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Methodology of corrective and compensatory classes
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.71.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru / 3 roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	rok III, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	mgr Ewa Brzozowska
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	-----
13.	Wymagania wstępne	wiedza z psychologii ogólnej i rozwojowej
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia – 45 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 3 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Poznanie podstaw pedagogiki korekcyjnej i metod pracy na zajęciach korekcyjno-kompensacyjnych. Stworzenie bazy materiałów dydaktycznych do stosowania w pracy korekcyjno-kompensacyjnej z wykorzystaniem TIK. Przygotowanie studentów do uczenia się przez całe życie, współpracy w grupie, odpowiedzialnego podejmowania decyzji zawodowych.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Specyficzne trudności w nauce czytania i pisania – terminologia, przyczyny i objawy, metody usprawniania zaburzeń o charakterze parcjalnym. 2. Symptomy zaburzeń utrudniających naukę czytania i pisania. 3. Diagnozowanie uczniów z trudnościami w nauce czytania i pisania. 4. Organizacja procesu terapii w ramach zajęć korekcyjno-kompensacyjnych. Istota zajęć korekcyjno-kompensacyjnych. 5. Usprawnianie percepcji słuchowej. 6. Usprawnianie percepcji wzrokowej. 7. Doskonalenie sprawności manualnej. 8. Sposoby ułatwiające opanowanie nauki czytania. 9. Sposoby ułatwiające opanowanie poprawnego pisania. 10. Organizacja pomocy psychologiczno-pedagogicznej. 11. Opracowanie zestawów ćwiczeń usprawniających z wykorzystaniem TIK 12. Opracowanie zestawów ćwiczeń oraz konspektów do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza
		Student posiada wiedzę z zakresu pedagogiki korekcyjnej, w tym pojęcia, cele, zadania, zasady i metody oddziaływań diagnostyczno-terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, a także zna podstawowe zasady dokumentowania prowadzonych zajęć terapeutycznych.

		Umiejętności	Student potrafi analizować i stosować metody korekcji i kompensacji jako formy oddziaływań terapeutycznych wobec dzieci z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, a także uwzględnia metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, nauczycielami, specjalistami i opiekunami w procesie wsparcia. Student potrafi rozwijać swój warsztat pracy poprzez świadome stosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), w tym w planowaniu i realizacji działań korekcyjno-kompensacyjnych.
		Kompetencje społeczne	Student jest przekonany o konieczności stosowania zdobytej wiedzy do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy. Student jest gotowy do stałego rozwijania swoich kompetencji w zakresie podejmowanych działań w ramach zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.
19.	Metody dydaktyczne		Ćwiczenia: analiza literatury, dyskusja, zadania praktyczne, case study
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: Ćwiczenia – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: - aktywności studenta podczas zajęć, - przygotowania i prezentacji projektu w grupach, uwzględniającej indywidualny wkład każdego studenta, - wykonania pracy pisemnej - obecności na zajęciach, - oceniania ciągłego w trakcie zajęć - kolokwium pisemnego: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	- Bogdanowicz M., [współaut. Kalka D., Krzykowski G.]: Ryzyko specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu: dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II, Gdańsk: Harmonia Universalis, 2011. - Bogdanowicz, Szewczyk M., Metoda Dobrego Startu. Od głoski do słowa. Program wspomagania rozwoju mowy małych dzieci oraz dzieci z opóźnionym rozwojem językowym i wadą słuchu +Zeszyt ćwiczeń cz.1, cz. 2 + CD, Gdańsk: Harmonia Universalis, 2015. - Szybkowska M., Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w przedszkolu. Elementy integracji sensorycznej, Warszawa, wyd. PWN, 2017. - Barańska M., Ćwiczenia korekcyjno-kompensacyjne dla dzieci 6-9 letnich, Gdańsk: Harmonia Universalis, 2017. - Skorek E.M (red). Terapia pedagogiczna. Zaburzenia rozwoju psychoruchowego dzieci, Wyd. 4; Kraków: Impuls, 2010. - Franczyk A., Krajewska K., Skarbiec nauczyciela-terapeuty (na bazie własnych doświadczeń z pracy terapeutycznej) czyli od programu do realizacji - propozycje rozwiązań pracy terapeutycznej prowadzonej z dziećmi w wieku przedszkolnym o specyficznych i specjalnych potrzebach edukacyjnych, Wyd. 5, Kraków: Impuls, 2012. - Jurek A., Metody nauki czytania i pisanie z perspektywy trudności uczniów; Gdańsk: Harmonia Universalis, 2012. - Czajkowska I, Herda K., Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole, Wyd. 8, Warszawa: WSzIP, 1989. - Bednarek J., Andrzejewska A. (red): Rodzic, dziecko, nauczyciel w przestrzeni wirtualnej, Tom 4, Kraków: Impuls, 2018.
-----	---	--

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
Udział studenta w zajęciach (ćwiczenia)	45	
Przygotowanie się do zajęć: praca z literaturą, przygotowanie pracy pisemnej, przygotowanie do kolokwium	20	
Przygotowanie projektu	10	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	1,8	1,2

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.2K.W1.	Student posiada wiedzę z zakresu pedagogiki korekcyjnej, w tym pojęcia, cele, zadania, zasady i metody oddziaływań diagnostyczno-terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, a także zna podstawowe zasady dokumentowania prowadzonych zajęć terapeutycznych.	ćwiczenia	wypowiedź ustna/ praca pisemna/ kolokwium	KEU_W13
E.2K.W2	Student zna metodykę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych wybrane narzędzia diagnostyczne stosowane w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, a także metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami.	ćwiczenia	wypowiedź ustna/ praca pisemna/ kolokwium	KEU_W16

E.2K.W2.	Student zna metodologiczne aspekty stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) podczas zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.	ćwiczenia	dyskusja/ zadania praktyczne	KEU_W20
UMIEJĘTNOŚCI				
E.2K.U2	Student potrafi analizować i stosować metody korekcji i kompensacji jako formy oddziaływań terapeutycznych wobec dzieci z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, a także uwzględnia metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, nauczycielami, specjalistami i opiekunami w procesie wsparcia.	ćwiczenia	case study/ praca pisemna	KEU_U10
E.2K.U3.	Student potrafi rozwijać swój warsztat pracy poprzez świadome stosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), w tym w planowaniu i realizacji działań korekcyjno-kompensacyjnych.	ćwiczenia	zadania praktyczne	KEU_U22
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.2K.K1.	Student jest przekonany o konieczności stosowania zdobytej wiedzy do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.	ćwiczenia	praca w grupach/ burza mózgów	KEU_K02
E.2K.K3.	Student jest gotowy do stałego rozwijania swoich kompetencji w zakresie podejmowanych działań w ramach zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.	ćwiczenia	dyskusja burza mózgów	KEU_K03

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Pedagogika czasu wolnego
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Pedagogy of Leisure
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.70.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, 6 semestr
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Mgr Ewa Nosek
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	Pedagogika czasu wolnego to przedmiot kształcenia akademickiego realizowany w oparciu o treści dydaktyczne, które student opanował podczas zajęć z pedagogiki ogólnej i psychologii. Student powinien posiadać wiedzę o istocie wychowania, znać podstawowe pojęcia pedagogiki (wychowanie, socjalizacja), znać potrzeby psychiczne człowieka oraz wiedzieć jakie funkcje pełni zabawa w rozwoju dziecka.
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 45 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Przedmiot <i>Pedagogika czasu wolnego</i> zakłada zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, teoriami oraz praktycznymi zastosowaniami pedagogiki czasu wolnego w kontekście wychowania, edukacji nieformalnej i profilaktyki. Przedmiot opiera się na interdyscyplinarnym podejściu, łącząc wiedzę pedagogiczną, psychologiczną, socjologiczną i kulturoznawczą w celu zrozumienia znaczenia czasu wolnego w rozwoju jednostki i społeczeństwa. Uwzględniane są również aktualne wyzwania cywilizacyjne i zmieniające się formy spędzania czasu wolnego w społeczeństwie informacyjnym.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		Definicje i zakres pedagogiki czasu wolnego. Historia i rozwój pedagogiki czasu wolnego jako subdyscypliny pedagogicznej. Czas wolny w kontekście kulturowym, społecznym i edukacyjnym. Rola czasu wolnego w dzieciństwie, okresie dorastania, dorosłości i starości. Wpływ przemian cywilizacyjnych (np. digitalizacji, urbanizacji) na sposoby spędzania czasu wolnego. Funkcje wychowawcze, kompensacyjne, profilaktyczne i terapeutyczne czasu wolnego. Rola pedagoga i animatora w organizacji czasu wolnego. Organizacja czasu wolnego jako forma profilaktyki uzależnień i zachowań ryzykownych. Formy i metody pracy pedagogicznej w czasie wolnym. Metody animacji czasu wolnego: gry i zabawy, działania twórcze, edukacja przez ruch, wycieczki, projekty edukacyjne. Zastosowanie edukacji nieformalnej i pozaformalnej. Rola szkoły, domów kultury, świetlic, klubów młodzieżowych, organizacji pozarządowych, placówek resocjalizacyjnych. Planowanie i ewaluacja działań w czasie wolnym. Problemy i zagrożenia związane z czasem wolnym Zjawiska patologiczne i negatywne sposoby spędzania czasu wolnego. Uzależnienia behawioralne (media, gry komputerowe). Nierówności społeczne w dostępie do wartościowego czasu wolnego.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student rozumie rolę więzi społecznych w procesie spędzania czasu wolnego; rozumie zasady oddziaływań kompensacyjnych i terapeutycznych stosowanych w tym obszarze, a także rolę działań pedagogicznych w wspieraniu rozwoju społecznego, integracji jednostki i grup społecznych oraz kształtowaniu prospołecznych postaw uczestników aktywności w czasie wolnym.
		Umiejętności	Student potrafi animować działania wychowawcze, profilaktyczne i terapeutyczne w kontekście organizacji czasu wolnego, wspierać rozwój społeczny i integrację uczestników działań związanych z czasem wolnym, a także inspirować ich do samodzielnego zdobywania wiedzy i podejmowania działań w duchu całościowego uczenia się. Student potrafi profesjonalnie planować i organizować działania w czasie wolnym, pełnić różne role w zespole, wyznaczając zadania oraz dostosowując formy aktywności do potrzeb uczestników, w tym dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; stosuje zasady kompensacji i oddziaływań terapeutycznych, wspierając rozwój społeczny, integrację i realizację funkcji wychowawczych, profilaktycznych i terapeutycznych działań związanych z czasem wolnym.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do autorefleksji nad własną praktyką pedagogiczną i rozwojem zawodowym; ceni profesjonalizm, dostrzega i respektuje etyczny wymiar własnych działań w ramach organizowania czasu wolnego oraz ponosi odpowiedzialność za ich skutki w pracy z innymi. Student jest gotów do odpowiedzialnego wykorzystywania zdobytej wiedzy i umiejętności w analizie i refleksji nad zdarzeniami pedagogicznymi związanymi z organizacją i animacją czasu wolnego, podejmowania świadomych decyzji wychowawczych oraz ponoszenia odpowiedzialności za skutki własnych działań wobec uczestników procesu wychowawczego.
19.	Metody dydaktyczne		Praca z tekstem źródłowym, dyskusja kierowana i problemowa, prezentacja, mini projekt, ustna refleksja nad przebiegiem działań

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma oceny: Ćwiczenia – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: Student zalicza ćwiczenia poprzez: - opracowanie mini projektu - przygotowanie prezentacji - ocenianie ciągłe, - aktywność na zajęciach, - obecność (dopuszczalna 1 nieobecność nieusprawiedliwiona),
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura obowiązkowa: Pięta J., Pedagogika czasu wolnego, Warszawa 2008. Kwilecki K. Rozważania o czasie wolnym – wybrane zagadnienia; Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa im. Wojciecha Korfatego. Katowice: Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa im. Wojciecha Korfatego, 2011 Edukacja jutra: aktywność fizyczna-zdrowie-problematyka czasu wolnego / red. K. Denek, A. Kamińska, P. Oleśniewicz., Sosnowiec: Oficyna Wydawnicza "Humanitas", 2015 Literatura uzupełniająca: Winiarski R., Rekreacja i czas wolny, Warszawa 2011 Jegier A. Czas wolny małych dzieci w świecie realnym i wirtualnym, Difin, 2016

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w zajęciach (praca w grupach, mini projekt, praca z tekstem źródłowym)	45 h	
Przygotowanie do zajęć, w tym przygotowanie prezentacji	15 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	60 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	1,5 ECTS	0,5 ECTS

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1	Student rozumie rolę więzi społecznych w procesie spędzania czasu wolnego; rozumie zasady oddziaływań kompensacyjnych i terapeutycznych stosowanych w tym obszarze, a także rolę działań pedagogicznych w wspieraniu rozwoju społecznego, integracji jednostki i grup społecznych oraz kształtowaniu prospołecznych postaw uczestników aktywności w czasie wolnym.	ćwiczenia	Prezentacja, analiza tekstu źródłowego, aktywność	KEU_W06
UMIEJĘTNOŚCI				

EP.U57	Student potrafi animować działania wychowawcze, profilaktyczne i terapeutyczne w kontekście organizacji czasu wolnego, wspierać rozwój społeczny i integrację uczestników działań związanych z czasem wolnym, a także inspirować ich do samodzielnego zdobywania wiedzy i podejmowania działań w duchu całościowego uczenia się.	ćwiczenia	Mini projekt, dyskusja	KEU_U11
E.1K.U1	Student potrafi profesjonalnie planować i organizować działania w czasie wolnym, pełniąc różne role w zespole, wyznaczając zadania oraz dostosowując formy aktywności do potrzeb uczestników, w tym dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; stosuje zasady kompensacji i oddziaływań terapeutycznych, wspierając rozwój społeczny, integrację i realizację funkcji wychowawczych, profilaktycznych i terapeutycznych działań związanych z czasem wolnym.	ćwiczenia	Mini projekt, aktywność podczas zajęć, prezentacja projektu	KEU_U13
KOMPETENCJE SPOŁECZNE				
E.1K.K1	Student jest gotów do autorefleksji nad własną praktyką pedagogiczną i rozwojem zawodowym; ceni profesjonalizm, dostrzega i respektuje etyczny wymiar własnych działań w ramach organizowania czasu wolnego oraz ponosi odpowiedzialność za ich skutki w pracy z innymi.	ćwiczenia	Autorefleksja ustna, aktywność	KEU_K04
E.1K.K2	Student jest gotów do odpowiedzialnego wykorzystywania zdobytej wiedzy i umiejętności w analizie i refleksji nad zdarzeniami pedagogicznymi związanymi z organizacją i animacją czasu wolnego, podejmowania świadomych decyzji wychowawczych oraz ponoszenia odpowiedzialności za skutki własnych działań wobec uczestników procesu wychowawczego.	ćwiczenia	Mini projekt Dyskusja podsumowująca	KEU_K08

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku		
SYLABUS		
1.	Nazwa przedmiotu	Podstawy psychopatologii
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Foundations of Psychopathology
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.72.6.W P/POWTP.72.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Karolina Zoszak-Łoskot
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	Zaliczenie przedmiotów: - Wprowadzenie do psychologii - Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Wykłady – 15 h Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Wykłady – 1 pkt ECTS Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę z zakresu psychopatologii – modeli wyjaśniających powstawanie zaburzeń, obrazu klinicznego oraz metod leczenia wybranych zaburzeń okresu dorosłości. Studenci nabędą umiejętność opisywania zaburzeń okresu dorosłości w koncepcjach psychologicznych, biologicznych, społecznych. Pozwoli im to na lepsze zrozumienie zależności pomiędzy oddziaływaniami środowiska, wyposażeniem genetycznym oraz sytuacjami psychologicznymi a możliwością wystąpienia zaburzenia, zapobieganiu mu oraz przebiegiem procesów naprawczych. Studenci nabędą także wiedzę dotyczącą sytuacji kryzysowych i trudnych, ich wpływu na życie psychiczne zdrowego człowieka i umiejętności rozpoznawania, nazywania i szybkiego reagowania w takich sytuacjach.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Treść wykładów: 1. Rys historyczny psychopatologii. 2. Pojęcie normalności w dziedzinie zdrowia psychicznego w wybranych ujęciach. 3. Systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych 4. Zaburzenia zachowania w ogólnej populacji dzieci i młodzieży 5. Zaburzenia zachowania w poszczególnych okresach rozwojowych 6. Obraz zaburzeń psychicznych - zaburzenia procesów poznawczych – ich objawy i rodzaje. Zaburzenia pamięci, uwagi, procesów emocjonalnych i psychomotorycznych. Ilościowe i jakościowe zaburzenia psychomotoryczne. 7. Obraz zespołów zaburzeń psychicznych – o podłożu organicznym; Zespoły zaburzeń afektywnych; Zespoły schizofreniczne; Zespoły nerwicowe; Zaburzenia osobowości. Treści ćwiczeń: 1. Podstawowe definicje i rozumienie pojęcia normy i patologii w psychiatrii i psychologii. Definicje i kryteria zdrowia psychicznego. 2. Modele i klasyfikacje zaburzeń psychicznych. Diagnoza nozologiczna a diagnoza psychologiczna w psychopatologii. 3. Biologiczne i psychologiczne uwarunkowania zaburzeń psychicznych. Zasoby i czynniki ryzyka. 4. Psychologiczne koncepcje i rozumienie zaburzeń psychicznych – teorie psychologiczne - paradygmat psychoanalityczny 5. Psychologiczne koncepcje i rozumienie zaburzeń psychicznych – teorie psychologiczne - paradygmat behawioralny –poznawczy 6. Psychologiczne koncepcje i rozumienie zaburzeń psychicznych – teorie psychologiczne - paradygmat humanistyczno-egzystencjalny 7. Zaburzenia reaktywne stanowiące reakcję na stres: kryzysy emocjonalne, zaburzenia stresu traumatycznego i potraumatycznego (ASD, PTSD, trwający zespół stresu). Diagnoza i terapia psychologiczna. 8. Podstawowe klasyfikacje medyczne zaburzeń psychicznych. Podejście dymensionalne w psychiatrii klinicznej i psychologii. 9. Psychopatologia szczegółowa (kryzys, stres, lęk zaburzenia neurotyczne) - wprowadzenie w rozumienie i definicje pojęć. 10. Zaburzenia związane z tendencjami agresywnymi i autoagresywnymi. Autodestrukcja i zachowania samobójcze w ujęciu klinicznym (autodestruktywność pośrednia, samouszkodzenia, kryzys suicydalny i samobójstwo). 11. Zaburzenia lękowe – etiologia, patogeneza, postacie i ogólna symptomatologia. 12. Fobie -specyfika, rodzaje i kierunki pomocy psychologicznej 13. Zaburzenia konwersyjne - definicje pojęcia, klasyfikacja medyczna, symptomatologia zaburzeń i kierunki leczenia z uwzględnieniem pomocy psychologicznej. 14. Tożsamości seksualna i jej oblicza. Zaburzenia parafilne: ekshibicjonizm, pedofilia, zaburzenia frotteurystyczne. Case study. 15. Zasady współpracy z profesjonalistami reprezentującymi różne dyscypliny w zakresie zdrowia psychicznego i jego leczenia.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student: – ma wiedzę dotyczącą terminologii używanej w psychologii klinicznej, jej etiologii oraz zastosowania, – zna obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, – zna koncepcje wyjaśniające zaburzenia w funkcjonowaniu psychicznym i społecznym w obrębie psychologii klinicznej – ma wiedzę z zakresu zaburzeń w rozwoju psychicznym i psychofizycznym, a w szczególności ich etiologii, przebiegu i objawów – zna problemy i potrzeby uczniów, u których stwierdzono zaburzenia psychiczne – ma wiedzę dotyczącą procedur postępowania z uczniem, u którego stwierdzono zaburzenia psychiczne – zna głównych twórców koncepcji wyjaśniających mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych i wie, gdzie poszukiwać ich opracowań

		Umiejętności	Student: – potrafi, na podstawie obserwacji, analizować oraz wstępnie diagnozować wybrane typy zaburzeń, – potrafi, posługując się wiedzą teoretyczną, terminologią oraz kryteriami diagnostycznymi, dokonać trafnej analizy sytuacji pomocowej – potrafi, posługując się wiedzą teoretyczną, terminologią oraz kryteriami diagnostycznymi, rozpoznać, opisać, interpretować motywy oraz sposoby zachowań uczniów z zaburzeniami psychicznymi – potrafi, posługując się wiedzą teoretyczną, dokonać analizy, interpretacji oraz zaprojektować działania pomocowe – potrafi zaprojektować proces diagnostyczny w przypadku podejrzenia wystąpienia zaburzeń u ucznia, z wykorzystaniem wiedzy o zasadach współpracy z profesjonalistami reprezentującymi różne dyscypliny w zakresie zdrowia psychicznego i jego leczenia. – potrafi wybrać metody i formy działania uwzględniając ich adekwatność do problemów z obszaru psychopatologii – potrafi zaprojektować działania promujące zasady zachowania zdrowia psychicznego wśród dzieci, w tym metody radzenia sobie z emocjami, sytuacjami trudnymi, higieny psychicznej; potrafi analizować psychologiczne aspekty oddziaływań terapeutycznych i aspekty pedagogiki korekcyjnej
		Kompetencje społeczne	Student rozumie jak ważne jest profesjonalne działanie diagnostyczne dla dalszych etapów pomocowych, stąd podejmuje wysiłek w poszerzaniu swojej wiedzy o najnowsze odkrycia naukowe, wykazuje się postawą odpowiedzialnego podejmowania działań diagnostyczno-pomocowych
19.	Metody dydaktyczne		Wykład: informacyjny, konwersatoryjny Ćwiczenia: pogadanka, dyskusja, metody aktywizujące: burza mózgów, metoda przypadków, praca w grupach, praca z książką.

20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej	Forma zaliczenia przedmiotu: wykład: E – egzamin ćwiczenia: ZO – zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia wykładów: 1: Uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu. Ocena końcowa z wykładu na podstawie oceny z egzaminu pisemnego – test wiedzy według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy) Zasady dopuszczenia do egzaminu: otrzymanie pozytywnej oceny z ćwiczeń. 2: Obecność na zajęciach. Ćwiczenia: Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: • kolokwium pisemnego: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowolająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowolająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowolająca wiedza, liczne błędy) • oceny z aktywności na zajęciach (zaangażowanie, wykonywanie ćwiczeń, analizowanie tekstów źródłowych), • analiza case study, • udziału w dyskusjach.
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Cierpiałkowska L., Psychopatologia Pasternak J., Peremc L., Radochoński M. (2017). Podstawy psychopatologii dla pedagogów, Seligman M. E. P., Walker E. F., Rosenhan D. L., Psychopatologia Meyer R., Psychopatologia, Jeden przypadek – wiele teorii Williams J. M. G., Frith Ch., Psychopatologia Jarosz M., Psychologia i psychopatologia życia codziennego Stirling J., Hellewell J., Psychopatologia Kendall, P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji (r. 3 –11 z wyłączeniem części o leczeniu). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. DSM-5 (2018). Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych. Warszawa: Urban & Partner EDRA. Butcher, Hooley, Mineka (2020): Psychologia zaburzeń DSM-5. Sopot, GWP.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)	
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności
	Studia stacjonarne

Uczestnictwo w zajęciach ćwiczeniowych, pracach w grupach, dyskusji problemowej	30 h	
przygotowanie projektu edukacyjnego z zadanej tematyki	5 h	
przygotowanie do zajęć ćwiczeniowych, praca nad literaturą	10 h	
przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	5 h	
uczestnictwo w wykładach, sporządzanie notatek, udział w dyskusji	15 h	
przygotowanie do egzaminu	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	Wykład 25 h Ćwiczenia 50 h	
Punkty ECTS za przedmiot: 3	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	Wykład: 0,6 Ćwiczenia: 1,2	Wykład: 0,4 Ćwiczenia: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.1K.W1.	Student ma wiedzę dotyczącą terminologii używanej w psychologii klinicznej, jej etiologii oraz zastosowania. Student zna obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	wykład ćwiczenia	egzamin pisemny kolokwium zaliczeniowe	KEU_W02
E.1K.W3.	Student zna koncepcje wyjaśniające zaburzenia w funkcjonowaniu psychicznym i społecznym w obrębie psychologii klinicznej; psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych.	wykład ćwiczenia	egzamin pisemny case study kolokwium	KEU_W04
E.1K.W3.	Student ma wiedzę z zakresu zaburzeń w rozwoju psychicznym i psychofizycznym, a w szczególności ich etiologii, przebiegu i objawów.	wykład ćwiczenia	egzamin pisemny case study kolokwium	KEU_W05

E.1K.W3.	Student zna problemy i potrzeby uczniów, u których stwierdzono zaburzenia psychiczne; zna psychologiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej.	ćwiczenia	case study dyskusje	KEU_W15
E.1K.W3	Student ma wiedzę dotyczącą procedur postępowania z uczniem, u którego stwierdzono zaburzenia psychiczne; zna psychologiczne aspekty oddziaływań terapeutycznych.	ćwiczenia	case study dyskusje	KEU_W16
EP.W60	Student zna głównych twórców koncepcji wyjaśniających mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych i wie, gdzie poszukiwać ich opracowań	wykłady ćwiczenia	egzamin pisemny dyskusje kolokwium	KEU_W18
UMIEJĘTNOŚCI				
E.1K.U3.	Student potrafi, na podstawie obserwacji, analizować oraz wstępnie diagnozować wybrane typy zaburzeń; potrafi analizować psychologiczne aspekty oddziaływań terapeutycznych.	ćwiczenia	case study dyskusje	KEU_U01
EP.U60a	Student potrafi, posługując się wiedzą teoretyczną, terminologią oraz kryteriami diagnostycznymi, dokonać trafnej analizy sytuacji pomocowej.	ćwiczenia	case study dyskusje	KEU_U02
E.1K.U1.	Student potrafi, posługując się wiedzą teoretyczną, terminologią oraz kryteriami diagnostycznymi, rozpoznać, opisać, interpretować motywy oraz sposoby zachowań uczniów z zaburzeniami psychicznymi.	ćwiczenia	case study dyskusje	KEU_U03
EP.U60b	Student potrafi, posługując się wiedzą teoretyczną, dokonać analizy, interpretacji oraz zaprojektować działania pomocowe.	ćwiczenia	case study dyskusje kolokwium	KEU_U04
EP.U60c	Student potrafi zaprojektować proces diagnostyczny w przypadku podejrzenia wystąpienia zaburzeń u ucznia, z wykorzystaniem wiedzy o zasadach współpracy z profesjonalistami reprezentującymi różne dyscypliny w zakresie zdrowia psychicznego i jego leczenia.	ćwiczenia	case study dyskusje kolokwium	KEU_U06
EP.U60d	Student potrafi wybrać metody i formy działania uwzględniając ich adekwatność do problemów z obszaru psychopatologii.	ćwiczenia	case study dyskusje kolokwium	KEU_U10

E.1K.U3.	Potrafi zaprojektować działania promujące zasady zachowania zdrowia psychicznego wśród dzieci, w tym metody radzenia sobie z emocjami, sytuacjami trudnymi, higieny psychicznej; potrafi analizować psychologiczne aspekty oddziaływań terapeutycznych i aspekty pedagogiki korekcyjnej.	ćwiczenia	case study dyskusje	KEU_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.1K.K1.	Student rozumie jak ważne jest profesjonalne działanie diagnostyczne dla dalszych etapów pomocowych, stąd podejmuje wysiłek w poszerzaniu swojej wiedzy o najnowsze odkrycia naukowe, wykazuje się postawą odpowiedzialnego podejmowania działań diagnostyczno-pomocowych; jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym.	ćwiczenia	praca w grupach nad problemem, samokształcenie	KEU_K03

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Praca socjalna*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Social Work
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.53.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Sylwia Drozd
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	Znajomość zagadnień z zakresu problematyki społecznej
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne ćwiczenia 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne ćwiczenia 2 ECTS

16.	Założenia i cele zajęć	Założenia przedmiotu: Zajęcia poświęcone są szerokiej prezentacji zagadnień z zakresu pracy socjalnej, ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania umiejętności podejmowania działań socjalnych w trudnych sytuacjach życiowych człowieka Wiedza: • Zapoznanie z istotą i miejscem pracy społecznej w systemie nauk społecznych, • Zapoznanie z wiedzą z zakresu znaczenia i roli współczesnej pracy socjalnej w życiu społecznym oraz jej uwarunkowań społecznych, • zapoznanie z wiedzą z wybranych koncepcji człowieka: psychologicznych i społecznych stanowiących teoretyczne podstawy działalności społecznej. Umiejętności: • Kształtowanie elementarnych umiejętności diagnostycznych pozwalających na rozpoznawanie sytuacji społecznych, potrzeb oraz trudności jednostek i grup społecznych, • Kształtowanie umiejętności efektywnej komunikacji i aktywnego słuchania w pracy z osobami i grupami objętymi wsparciem w pracy socjalnej, • Kształtowanie umiejętności działania we współpracy z innymi podmiotami społecznymi w zakresie poradnictwa i wsparcia socjalnego Kompetencje społeczne: • Kształtowanie świadomości etycznego i odpowiedzialnego realizowania zadań zawodowych oraz rozumienia znaczenia współpracy interdyscyplinarnej, • Kształtowanie postawy działania z poszanowaniem godności osób wspieranych oraz gotowości do podejmowania odpowiedzialności w pracy socjalnej. Kształtowanie świadomości roli pracy socjalnej w wspieraniu i wzmacnianiu prawidłowych więzi rodzinnych i społecznych.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Praca socjalna – istota i miejsce w systemie nauk społecznych. 2. Uwarunkowania i rola współczesnej pracy socjalnej. 3. Psychologiczne i społeczne koncepcje człowieka w kontekście pracy socjalnej. 4. Więzy społeczne i ich znaczenie w pracy socjalnej — mechanizmy, rola w integracji społecznej, przeciwdziałanie wykluczeniu. 5. Rola diagnozy społecznej w pracy socjalnej. Rola obserwacji i analizy sytuacji społecznych. Podstawowe metody diagnostyczne. 6. Zasady działania pracy socjalnej w formie indywidualnej, grupowej i środowiskowej. 7. Rola współpracy z innymi podmiotami społecznymi w zakresie poradnictwa socjalnego. 8. Znaczenie komunikacji i aktywnego słuchania w pracy socjalnej. 9. Etyka i odpowiedzialność zawodowa w pracy socjalnej.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student zna i rozumie istotę pracy socjalnej, jej znaczenie społeczne oraz miejsce w systemie nauk społecznych. Zna i rozumie wybrane koncepcje człowieka: psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności społecznej. Rozumie znaczenie diagnozy sytuacji społecznych, potrzeb i trudności jednostek i grup społecznych. Zna więzi rodzinne, rówieśnicze i środowiskowe oraz mechanizmy nimi rządzące, rozumiejąc ich rolę w pracy socjalnej. Rozumie, jak praca socjalna współdziała z pedagogiką opiekuńczo-wychowawczą w przeciwdziałaniu wykluczeniu i wspieraniu integracji jednostki w społeczności.

		Umiejętności	Student potrafi, na podstawie własnej obserwacji i podstawowych metod diagnostycznych, identyfikować, opisywać i analizować sytuacje społeczne oraz potrzeby wychowanków i ich rodzin w środowisku opiekuńczo-wychowawczym i socjalnym. Student potrafi, na podstawie posiadanej wiedzy teoretycznej, rozpoznawać i interpretować motywy oraz sposoby zachowań osób i grup objętych wsparciem w pracy socjalnej, uwzględniając ich sytuację życiową oraz kontekst społeczny, a także planować i realizować działania w ramach pracy socjalnej, współpracując z innymi specjalistami oraz instytucjami społecznymi i uwzględniając zasady pracy socjalnej. Student potrafi dostrzec i analizować mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup społecznych, świadomie uwzględnia w planowaniu działań socjalnych podmiotową rolę człowieka w różnych strukturach społecznych, oraz umie stosować aktywne słuchanie i skuteczną komunikację w pracy z osobami doświadczającymi trudności adaptacyjnych i społecznych.
		Kompetencje społeczne	Student ma świadomość znaczenie pracy socjalnej we wspieraniu prawidłowego funkcjonowania jednostek i grup społecznych, w tym wzmacnianiu więzi społecznych, oraz jest gotów zastosować tę wiedzę w praktyce zawodowej. Student świadomie i odpowiedzialnie realizuje swoje zadania wychowawcze i socjalne, przestrzegając zasad etyki zawodowej.
19.	Metody dydaktyczne		Dyskusja moderowana, analiza przypadków (case study), ćwiczenia praktyczne – symulacje i odgrywanie ról, praca w grupach, analiza literatury
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: ćwiczenia: ZO – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: - Aktywne uczestnictwo w zajęciach; - Zaliczenie kolokwium: ocena z kolokwium pisemnego – według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza); ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami); ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami); ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów); ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami); ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy). - Pozytywna ocena z referatu

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: 1. Brągiel J., Sikora P. (red.), 2004, <i>Praca socjalna – wielość perspektyw. Rodzina – Multikulturowość – Edukacja</i>, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego. 2. Kaźmierczak T., Łuczyńska M., 1998, <i>Wprowadzenie do pomocy społecznej</i>, Katowice: Wydawnictwo Śląsk. 3. Kantowicz E., 2001, <i>Elementy teorii i praktyki pracy socjalnej</i>, Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. 4. Robertis de C., 1998, <i>Metodyka działania w pracy socjalnej</i>, Katowice: Wydawnictwo Śląsk. 5. Nocuń A., Szmagański J., 1998, <i>Podstawowe umiejętności w pracy socjalnej i ich kształcenie</i>, Katowice: Wydawnictwo Naukowe Śląsk. 6. Pilch T., Lepalczyk I. (red.), 2003, <i>Pedagogika społeczna: Człowiek w zmieniającym się świecie</i>, Wyd. 2 rozszerz. i popr., Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Żak. 7. Ustawa o pomocy społecznej z 12 marca 2004 r. (tekst jednolity: Dz.U. 2024 poz. 1283) Literatura uzupełniająca: 1. Hajduk E., Hajduk B. (red.), 2001, <i>Pomoc i opieka – różne postacie</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza "Impuls". 2. Olubiński A., 2004, <i>Praca socjalna. Aspekty humanistyczne i pedagogiczne</i>, Toruń: Wydawnictwo Edukacyjne Akapit. 3. Sędzicki M., 2010, <i>Rodzina i dziecko w obszarze pracy socjalnej</i>, Warszawa: Wydawnictwo Akademia Pedagogiki Specjalnej.
-----	--	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w ćwiczeniach	30 h	
Przygotowanie do ćwiczeń, w tym: przygotowanie referatu, przygotowanie do kolokwium	20 h	
Analiza literatury	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	ćwiczenia 60 h	
Punkty ECTS za przedmiot: 2	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	C: 1	C: 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				

EP.W61Aa	Student zna i rozumie istotę pracy socjalnej, jej znaczenie społeczne oraz miejsce w systemie nauk społecznych. Zna i rozumie wybrane koncepcje człowieka: psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności społecznej. Rozumie znaczenie diagnozy sytuacji społecznych, potrzeb i trudności jednostek i grup społecznych.	Ćwiczenia	Kolokwium, dyskusja	KEU_W02
EP.W61Ab	Zna więzi rodzinne, rówieśnicze i środowiskowe oraz mechanizmy nimi rządzące, rozumiejąc ich rolę w pracy socjalnej. Rozumie, jak praca socjalna współdziała z pedagogiką opiekuńczo-wychowawczą w przeciwdziałaniu wykluczeniu i wspieraniu integracji jednostki w społeczności.	Ćwiczenia	Kolokwium, analiza przypadku	KEU_W06
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U61Aa	Student potrafi, na podstawie własnej obserwacji i podstawowych metod diagnostycznych, identyfikować, opisywać i analizować sytuacje społeczne oraz potrzeby wychowanków i ich rodzin w środowisku opiekuńczo-wychowawczym i socjalnym.	Ćwiczenia	Analiza przypadku, dyskusja	KEU_U01
EP.U61Ab	Student potrafi, na podstawie posiadanej wiedzy teoretycznej, rozpoznawać i interpretować motywy oraz sposoby zachowań osób i grup objętych wsparciem w pracy socjalnej, uwzględniając ich sytuację życiową oraz kontekst społeczny, a także planować działania w ramach pracy socjalnej, uwzględniając współpracę z innymi specjalistami oraz instytucjami społecznymi oraz zasady pracy socjalnej.	Ćwiczenia	Analiza przypadku, dyskusja, referat	KEU_U03
EP.U61Ac	Student potrafi dostrzec i analizować mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup społecznych, świadomie uwzględnia w planowaniu działań socjalnych podmiotową rolę człowieka w różnych strukturach społecznych, oraz umie stosować aktywne słuchanie i skuteczną komunikację w pracy z osobami doświadczającymi trudności adaptacyjnych i społecznych.	Ćwiczenia	Analiza przypadku, dyskusja, symulacje i odgrywanie ról	KEU_U18
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K61Aa	Student ma świadomość znaczenie pracy socjalnej we wspieraniu prawidłowego funkcjonowania jednostek i grup społecznych, w tym wzmacnianiu więzi społecznych, oraz jest gotów zastosować tę wiedzę w praktyce zawodowej.	Ćwiczenia	Dyskusja	KEU_K02
EP.K61Ab	Student świadomie i odpowiedzialnie realizuje	Ćwiczenia	Dyskusja, analiza	KEU_K08

	swoje zadania wychowawcze i socjalne, przestrzegając zasad etyki zawodowej.		przypadku	
--	--	--	-----------	--

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Praca socjalna z poradnictwem socjalnym*
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Social Work with Social Counseling
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P/POWTP.54.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	do wyboru, obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ 3 roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	-----
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	Znajomość zagadnień z zakresu problematyki społecznej
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne ćwiczenia 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne ćwiczenia 2 ECTS

16.	Założenia i cele zajęć	Zajęcia poświęcone są szerokiej prezentacji zagadnień z zakresu pracy socjalnej z poradnictwem socjalnym, ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania umiejętności podejmowania działań socjalnych w trudnych sytuacjach życiowych. Cele przedmiotu: Wiedza: • zapoznanie z wiedzą z zakresu poradnictwa socjalnego obejmującego trudne sytuacje społeczne dotyczące pomocy rodzinie, rozwiązywania problemów związanych z patologią społeczną, • zapoznanie z wiedzą z zakresu znaczenia i roli współczesnego poradnictwa socjalnego w życiu społecznym oraz jego rosnących potrzeb, • rozpoznanie problemów, potrzeb i oczekiwań osób korzystających z poradnictwa socjalnego oraz ich wpływu na planowanie działań pomocowych. Umiejętności: • kształtowanie elementarnych umiejętności stosowania odpowiednich zasad i metod prowadzenia poradnictwa socjalnego w tym umiejętności diagnostycznych pozwalających na rozpoznawanie sytuacji społecznych, formułowania wniosków, • kształtowanie umiejętności współpracy z innymi podmiotami społecznymi w zakresie poradnictwa socjalnego - nauczycielami, pedagogami, rodzicami uczniów i innymi instytucjami i placówkami społecznymi, • doskonalenie umiejętności komunikowania się z różnymi odbiorcami — osobami korzystającymi z poradnictwa oraz specjalistami i współpracownikami, Kompetencje społeczne: • rozwijanie kompetencji etycznego podejmowania decyzji oraz rozwiązywania dylematów moralnych pojawiających się w pracy socjalnej i poradnictwie socjalnym.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Praca socjalna – istota, znaczenie społeczne i miejsce w systemie nauk społecznych. Podstawowe pojęcia i definicje. 2. Poradnictwo socjalne – znaczenie i rola w zaspokajaniu potrzeb społecznych. 3. Istota poradnictwa socjalnego w trudnych sytuacjach życiowych jednostki i rodziny. 4. Rola diagnozy w rozpoznawaniu sytuacji społecznych. Rola obserwacji i analizy sytuacji społecznych. 5. Zasady, metody i zadania poradnictwa socjalnego indywidualnego i grupowego. 6. Znaczenie efektywnej komunikacji w poradnictwie socjalnym. 7. Rola współpracy z innymi podmiotami społecznymi w zakresie poradnictwa socjalnego. 8. Etyka w poradnictwie socjalnym – zasady etyczne, dylematy moralne i sposoby ich rozwiązywania w praktyce poradnictwa socjalnego.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student zna istotę pracy socjalnej, jej znaczenie społeczne oraz miejsce w systemie nauk społecznych. Ma wiedzę z zakresu poradnictwa socjalnego obejmującego trudne sytuacje społeczne dotyczące pomocy rodzinie, rozwiązywania problemów związanych z patologią społeczną. Student zna znaczenie i rolę współczesnego poradnictwa socjalnego w systemie pomocy społecznej oraz rozumie podstawowe mechanizmy kształtujące więzi społeczne, które wpływają na funkcjonowanie jednostek i grup w trudnych sytuacjach życiowych. Student zna i rozumie podstawowe potrzeby i problemy osób znajdujących się w trudnych sytuacjach życiowych, istotne dla prowadzenia działań w obszarze poradnictwa socjalnego.

		Umiejętności	Student potrafi na podstawie własnej obserwacji rozpoznawać i opisywać sytuacje społeczne oraz problemy osób i grup wymagających wsparcia, wykorzystując umiejętności diagnostyczne w kontekście poradnictwa socjalnego. Student potrafi wykorzystywać podstawowe koncepcje i metody poradnictwa socjalnego do analizowania sytuacji problemowych oraz planowania adekwatnych działań pomocowych. Student potrafi skutecznie komunikować się oraz współdziałać z osobami korzystającymi z poradnictwa oraz z różnymi specjalistami i instytucjami w celu realizacji działań pomocowych w poradnictwie socjalnym. Student potrafi analizować mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup społecznych, planując działania z zakresu poradnictwa socjalnego z poszanowaniem podmiotowej roli osoby potrzebującej pomocy w różnych strukturach społecznych (np. rodzinie, grupie rówieśniczej, szkole).
		Kompetencje społeczne	Student ma świadomość znaczenia pracy socjalnej i poradnictwa socjalnego we wspieraniu prawidłowego funkcjonowania jednostek i grup społecznych, w tym wzmacnianiu więzi społecznych, oraz jest gotów zastosować tę wiedzę w praktyce zawodowej. Student jest gotów do dostrzegania i analizowania dylematów moralnych oraz etycznych pojawiających się w pracy w ramach poradnictwa socjalnego. Jest gotów do podejmowania decyzji zgodnych z zasadami etyki zawodowej i poszukiwania rozwiązań uwzględniających dobro osób korzystających z poradnictwa.
19.	Metody dydaktyczne		Dyskusja moderowana, analiza przypadków (case study), ćwiczenia praktyczne – symulacje i odgrywanie ról, praca w grupach, analiza literatury
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: ćwiczenia: ZO – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu: - Aktywne uczestnictwo w zajęciach; - Zaliczenie kolokwium: ocena z kolokwium pisemnego – według skali: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza); ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami); ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami); ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów); ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami); ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy). - Pozytywna ocena z referatu

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: 1. Brągiel J., Sikora P. (red.), 2004, <i>Praca socjalna – wielość perspektyw. Rodzina – Multikulturowość – Edukacja</i>, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego. 2. Kaźmierczak T., Łuczyńska M., 1998, <i>Wprowadzenie do pomocy społecznej</i>, Katowice: Wydawnictwo Śląsk. 3. Kantowicz E., 2001, <i>Elementy teorii i praktyki pracy socjalnej</i>, Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. 4. Robertis de C., 1998, <i>Metodyka działania w pracy socjalnej</i>, Katowice: Wydawnictwo Śląsk. 5. Nocuń A., Szmagański J., 1998, <i>Podstawowe umiejętności w pracy socjalnej i ich kształcenie</i>, Katowice: Wydawnictwo Naukowe Śląsk. 6. Pilch T., Lepalczyk I. (red.), 2003, <i>Pedagogika społeczna: Człowiek w zmieniającym się świecie</i>, Wyd. 2 rozszerz. i popr., Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Żak. Literatura uzupełniająca: 1. Hajduk E., Hajduk B. (red.), 2001, <i>Pomoc i opieka – różne postacie</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza "Impuls". 2. Kukła D., Bednarczyk Ł. (red.), 2010, <i>Poradnictwo zawodowe dla osób z grupy szczególnego ryzyka: wybrane aspekty</i>. Warszawa: Difin. 3. Olubiński A., 2004, <i>Praca socjalna. Aspekty humanistyczne i pedagogiczne</i>, Toruń: Wydawnictwo Edukacyjne Akapit. 4. Sędzicki M., 2010, <i>Rodzina i dziecko w obszarze pracy socjalnej</i>, Warszawa: Wydawnictwo Akademia Pedagogiki Specjalnej.
-----	---	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
	Studia stacjonarne	
Udział w ćwiczeniach	30 h	
Przygotowanie do ćwiczeń, w tym: przygotowanie referatu, przygotowanie do kolokwium	20 h	
Analiza literatury	10 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	ćwiczenia 60 h	
Punkty ECTS za przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielną pracę studenta
	C: 1	C: 1

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W61Ba	Student zna istotę pracy socjalnej, jej znaczenie społeczne oraz miejsce w systemie nauk społecznych. Ma podstawową wiedzę z zakresu poradnictwa socjalnego obejmującego trudne sytuacje społeczne dotyczące pomocy rodzinie, rozwiązywania problemów związanych z patologią społeczną.	Ćwiczenia	Kolokwium	KEU_W02

EP.W61Bb	Student zna znaczenie i rolę współczesnego poradnictwa socjalnego w systemie pomocy społecznej oraz rozumie podstawowe mechanizmy kształtujące więzi społeczne, które wpływają na funkcjonowanie jednostek i grup w trudnych sytuacjach życiowych.	Ćwiczenia	Kolokwium, dyskusja	KEU_W06
EP.W61Bc	Student zna i rozumie podstawowe potrzeby i problemy osób znajdujących się w trudnych sytuacjach życiowych, istotne dla prowadzenia działań w obszarze poradnictwa socjalnego.	Ćwiczenia	Dyskusja	KEU_W15
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U61Ba	Student potrafi na podstawie własnej obserwacji rozpoznawać i opisywać sytuacje społeczne oraz problemy osób i grup wymagających wsparcia, wykorzystując umiejętności diagnostyczne w kontekście poradnictwa socjalnego.	Ćwiczenia	Analiza przypadku, dyskusja	KEU_U01
EP.U61Bb	Student potrafi wykorzystywać podstawowe koncepcje i metody poradnictwa socjalnego do analizowania sytuacji problemowych oraz planowania adekwatnych działań pomocowych.	Ćwiczenia	Referat, case study	KEU_U04
EP.U61Bc	Student potrafi skutecznie komunikować się oraz współdziałać z osobami korzystającymi z poradnictwa oraz z różnymi specjalistami i instytucjami w celu realizacji działań pomocowych w poradnictwie socjalnym.	Ćwiczenia	Symulacje/odgrywanie scenek	KEU_U08
EP.U61Bd	Student potrafi analizować mechanizmy funkcjonowania jednostek i grup społecznych, planując działania z zakresu poradnictwa socjalnego z poszanowaniem podmiotowej roli osoby potrzebującej pomocy w różnych strukturach społecznych (np. rodzinie, grupie rówieśniczej, szkole).	Ćwiczenia	Dyskusja, analiza przypadku	KEU_U18
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K61Ba	Student ma świadomość znaczenia pracy socjalnej i poradnictwa socjalnego we wspieraniu prawidłowego funkcjonowania jednostek i grup społecznych, w tym wzmacnianiu więzi społecznych, oraz jest gotów zastosować tę wiedzę w praktyce zawodowej.	Ćwiczenia	Krótkie testy sytuacyjne/quizy	KEU_K02
EP.K61Bb	Student jest gotów do dostrzegania i analizowania dylematów moralnych oraz etycznych pojawiających się w pracy w ramach poradnictwa socjalnego. Jest gotów do podejmowania decyzji zgodnych z zasadami etyki zawodowej i poszukiwania rozwiązań uwzględniających dobro osób korzystających z poradnictwa.	Ćwiczenia	Dyskusja	KEU_K05

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis	
	Nazwa modułu/przedmiotu	Praktyka zawodowa (diagnostyczno-terapeutyczna)	
	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Professional practice (diagnostic and therapeutic)	
	Kierunek studiów	Pedagogika: Pedagogika opiekuńczo – wychowawcza i terapia pedagogiczna	
	Profil studiów	praktyczny	
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Nauk Społecznych	
	Kod przedmiotu	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		P/POWTP.62.5.PZ P/POWTP.62.6.PZ	-----
	Forma studiów	stacjonarna	
	Język wykładowy	Język polski	
	Typ przedmiotu	• obowiązkowy do zaliczenia semestru/roku studiów	
	Rok studiów, semestr	rok III, semestr V rok III, semestr VI	
	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot		
	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	dr Karolina Zoszak-Łoskot	
	Wymagania wstępne		
	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		Praktyka studencka: 70 h - rok III, semestr V 50 h - rok III, semestr VI	-----
	Liczba punktów ECTS przypisana modułowi/przedmiotowi	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		3,0 ECTS - rok III, semestr V 2,0 ECTS - rok III, semestr VI	-----
	Założenia i cele modułu/przedmiotu	Celem praktyki jest doskonalenie umiejętności diagnostycznych oraz terapeutycznych niezbędnych w pracy z dzieckiem z wykorzystaniem terapii pedagogicznej.	

	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		1. Spotkanie z opiekunem praktyk – zapoznanie studentów z organizacją i dokumentowaniem przebiegu praktyk 2. Zaplanowanie wraz z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę studencką przebiegu praktyki z uwzględnieniem specyfiki placówki. 3. Poznanie organizacji pracy placówki, w której student odbywa praktykę, organizacji pracy poszczególnych podmiotów, sposobów funkcjonowania oraz prowadzoną dokumentacją, 4. Zapoznanie się z zasadami zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom w placówce i poza nią, 5. Zapoznanie się z metodami diagnostycznymi zaburzeń rozwoju dziecka, dokumentacji pracy diagnostycznej i terapeutycznej – w tym, np. dzienniczki obserwacji, scenariusze rozmów, 6. Zaangażowanie w opracowanie oraz wdrażanie IPET, poznanie procedury diagnostycznej oraz terapeutycznej, 7. Zapoznanie się ze specyfiką form i metod pracy terapeutycznej ze szczególnym uwzględnieniem aktywnych metod pracy edukacyjnej; 8. Obserwowanie procesu diagnostycznego, zajęć terapeutycznych, wyrównawczych, profilaktycznych, 9. Hospitowanie zajęć prowadzonych przez nauczyciela terapeuty, wyciąganie wniosków dotyczących mocnych, słabych stron, stosowanych przez nauczyciela form i metod pracy, organizowania procesu diagnostyczno-terapeutycznego, 10. Podejmowanie, w uzgodnieniu z kierownictwem instytucji przyjmującej na praktyki, samodzielnych działań terapeutyczno-profilaktycznych, 11. Indywidualna praca z uczniami, w tym z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, z wykorzystaniem metod i form terapii pedagogicznej 12. Konsultacje z patronem praktyk celem omówienia zaobserwowanych sytuacji, 13. Omówienie zgromadzonej wiedzy oraz doświadczeń w grupie studentów, 14. Dokonanie samooceny, analiza swoich mocnych i słabych stron w toku realizowanych zadań opiekuńczo – wychowawczych, 15. Ocena przebiegu praktyki oraz realizacji zamierzony celów.
	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Zna i rozumie: - zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; - organizację, statut i plan pracy przedszkola lub szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny; - zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

		Umiejętności	Potrafi: - wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; - wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli; - wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; - zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; - analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
		Kompetencje społeczne	Jest gotów do: - skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy; - dokonuje samooceny, analizy swoich mocnych i słabych stron w toku realizowanych zadań opiekuńczo – wychowawczych,
	Metody dydaktyczne		Mini wykład, wyjaśnienie, dyskusja.
	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu		Warunkiem zaliczenia praktyk jest: • wywiązanie się z zadań i programu praktyki dla kierunku Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, • uzyskanie pozytywnej oceny i opinii od patrona praktyk, • złożenie dokumentacji praktyki opiekunowi praktyk
	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu		Dąbrowski Z., (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie, Wydawnictwo UWM Olsztyn Gajewska G. (2006). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki, Zielona Góra, Literatura wskazana przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Obciążenie studenta [h]	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: m.in. obserwowanie	60 h – semestr V	-

procesu diagnostycznego, zajęć terapeutycznych, wyrównawczych, profilaktycznych rozmowa z pracownikami, realizacja zadań zleconych przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę				
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: przeprowadzenie zajęć z uczniami	10 h – semestr V			
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: m.in. obserwowanie procesu diagnostycznego, zajęć terapeutycznych, wyrównawczych, profilaktycznych rozmowa z pracownikami, realizacja zadań zleconych przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę	40 h – semestr VI			
Realizacja praktyki diagnostyczno-terapeutycznej: przeprowadzenie zajęć z uczniami	10 h – semestr VI			
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	70 h - rok III, semestr V 50 h - rok III, semestr VI	-		
Punkty ECTS za modul/przedmiot	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	2,3 – semestr V 1,7 – semestr VI	0,7 – semestr V 0,3 – semestr VI	-	-

Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA				
E.3K.W1.	Zna i rozumie zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	zaświadczenie o odbyciu praktyki; rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_W14
E.3K.W2.	zna i rozumie organizację, statut i plan pracy przedszkola lub szkoły oraz program wychowawczo-profilaktyczny	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	zaświadczenie o odbyciu praktyki; rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_W07

E.3K.W3.	zna zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	zaświadczenie o odbyciu praktyki; rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_W17
----------	---	--------------------------------------	--	---------

UMIEJĘTNOŚCI

E.3K.U1.	potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	Karta obserwacji lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_U01 KEU_U02
E.3K.U2.	potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	Karta obserwacji lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_U06
E.3K.U3.	potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	Karta obserwacji lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę	KEU_U06
E.3K.U4.	potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	scenariusze z przeprowadzonych lekcji/zajęć, rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę; zaświadczenie o odbyciu praktyki;	KEU_U10 KEU_U16

E.3K.U5.	potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę; zaświadczenie o odbyciu praktyki;	KEU_U04 KEU_U13
----------	---	--------------------------------------	--	--------------------

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

E.3K.K1.	jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy, dokonuje samooceny, analizy swoich mocnych i słabych stron w toku realizowanych zadań opiekuńczo – wychowawczych	Praktyka diagnostyczno-terapeutyczna	rozmowa pohospitacyjna z opiekunem praktyk z ramienia placówki, w której student realizuje praktykę; zaświadczenie o odbyciu praktyki;	KEU_K07 KEU_K04 KEU_K08
----------	--	--------------------------------------	--	-----------------------------------

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Seminarium dyplomowe
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Diploma Seminar
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	Studia stacjonarne P.18.6.S
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia semestru/roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	Dr Katarzyna Serwatko
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	Dr Katarzyna Serwatko
13.	Wymagania wstępne	Poszerzona wiedza z zakresu metodologii badań pedagogicznych oraz redakcji pracy naukowej; podstawowa umiejętność opracowania materiału empirycznego, wstępnej interpretacji wyników badań oraz uwzględniania zasad etyki i narzędzi informatycznych (ICT).
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne Seminarium – 15 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Studia stacjonarne Seminarium – 2 pkt ECTS

16.	Założenia i cele zajęć	Założenia zajęć: • doskonalenie umiejętności opracowania materiału empirycznego, analizy i interpretacji wyników badań; • rozwijanie umiejętności formułowania wniosków praktycznych, wdrożeniowych, które mogą być zastosowane w działalności pedagogicznej lub instytucjach edukacyjnych; • kształtowanie kompetencji etycznych i odpowiedzialności w całym procesie badawczym, w tym przestrzegania praw autorskich i ochrony własności intelektualnej; • przygotowanie studenta do opracowania spójnej i poprawnej metodologicznie oraz empirycznie części pracy licencjackiej i finalizacji procesu dyplomowania. Cele seminarium: Seminarium przygotowuje studentów do samodzielnej realizacji części empirycznej pracy licencjackiej oraz formułowania wniosków wynikających z badań. W trakcie zajęć student nabywa umiejętności: • prowadzenia własnych badań empirycznych i opracowania danych; • analizy i interpretacji wyników własnych badań w kontekście pedagogicznym; • formułowania wniosków praktycznych, wdrożeniowych; • redagowania rozdziału empirycznego pracy licencjackiej, zakończenia i streszczenia; • przestrzegania zasad etyki badań naukowych i rzetelności badawczej. Student kończy semestr z opracowanym pełnym rozdziałem empirycznym pracy licencjackiej oraz kompletem wyników badań, sformułowanymi wnioskami praktycznymi.
17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Semestr 6, III rok studiów 1. Rekapitulacja podstawowych tez badawczych. 2. Zasady opracowania, analizy i interpretacji wyników badań. 3. Analiza wyników badań i formułowanie wniosków - analiza i interpretacja wyników w kontekście literatury przedmiotu. - formułowanie wniosków praktycznych, wdrożeniowych: wyciąganie samodzielnych wniosków z własnych badań, przygotowywanie rekomendacji dla praktyki pedagogicznej i instytucji edukacyjnych. 4. Redakcja empirycznego rozdziału pracy licencjackiej, zakończenia i streszczenia 5. Etyczne aspekty badań empirycznych - przestrzeganie zasad etyki w badaniach z udziałem uczestników; prawa autorskie i ochrona własności intelektualnej 6. Procedury dyplomowania i przygotowanie do obrony - zapoznanie się z wymaganiami formalnymi uczelni i Instytutu Nauk Społecznych - przygotowanie i wydruk końcowej wersji pracy - złożenie pracy w wyznaczonym terminie
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza Student zna literaturę obcojęzyczną przydatną w działalności zawodowej zgodnej z kierunkiem studiów pedagogika. Student zna zasady analizowania i interpretowania wyników badań naukowych w zakresie pedagogiki oraz zna zasadność formułowania wniosków praktycznych. Student zna i rozumie zasady etyki badań naukowych oraz ochrony własności intelektualnej w procesie przygotowania pracy dyplomowej. Student posiada wiedzę dotyczącą metodologii badań pedagogicznych niezbędną do opracowania rozdziału empirycznego pracy licencjackiej.

		Umiejętności	Student potrafi prowadzić własne badania, opracować, analizować i interpretować wyniki oraz formułować wnioski, w tym praktyczne i wdrożeniowe, przygotować pełną część empiryczną pracy licencjackiej, wskazać kierunki dalszych badań oraz prezentować wyniki w sposób przejrzysty, logiczny. Student potrafi redagować tekst naukowy zgodnie z wymogami formalnymi i zasadami poprawności językowej oraz edytorskiej, wykorzystując technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT). Student potrafi korzystać z literatury naukowej w języku polskim i obcym, krytycznie ją analizować i właściwie wykorzystywać w pracy dyplomowej.
		Kompetencje społeczne	Student jest gotów do refleksyjnego oceniania własnych działań badawczych i zawodowych, dostrzegając swoje możliwości, ograniczenia oraz poziom profesjonalizmu. Student jest gotów do identyfikowania i rozwiązywania problemów etycznych w procesie badań naukowych; dba o rzetelność i odpowiedzialność podczas prowadzenia badań oraz przygotowania pracy licencjackiej.
19.	Metody dydaktyczne		dyskusja, wykład informacyjny, analiza i interpretacja danych – praca nad wynikami własnych badań oraz danych z literatury przedmiotu, studium przypadku – analiza konkretnych przykładów badań lub problemów pedagogicznych, prezentacja etapowa pracy połączona z komentarzem i refleksją promotora, praca w grupach, konsultacje indywidualne
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: Seminarium – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia seminarium: - aktywny udział w zajęciach i konsultacjach seminaryjnych; - przygotowanie i wydruk końcowej wersji pracy licencjackiej oraz złożenie jej zgodnie z obowiązującą procedurą do obrony;
21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu		Literatura obowiązkowa Łobocki M. (2011), Metody i techniki badań pedagogicznych, Kraków. Pilch T. (2001), Zasady badań pedagogicznych: strategie ilościowe i jakościowe, Warszawa. Zenderowski R. (2007/2008), Praca magisterska. Jak pisać i obronić. Wskazówki metodologiczne, Warszawa. Żegnałek K. (2010), Metodologia badań dla autorów prac licencjackich i magisterskich z pedagogiki, Warszawa. Literatura uzupełniająca: Kwaśniewska, K. (2010). Jak pisać prace dyplomowe? (wskazówki praktyczne), Bydgoszcz. Maszkę A. (2004), Metodologiczne podstawy badań pedagogicznych. Rzeszów.

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)	
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności
	Studia stacjonarne
udział w seminarium	15 h

Przygotowanie pisemne empirycznego rozdziału pracy licencjackiej wraz z pełnym przygotowaniem do obrony	20 h	
konsultacje	15 h	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50	
Punkty ECTS za przedmiot: 2	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	S: 1,2	S: 0,8

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowego efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
EP.W55a	Student zna literaturę obcojęzyczną przydatną w działalności zawodowej zgodnej z kierunkiem studiów pedagogika.	Seminarium	Analiza literatury, aktywny udział w dyskusjach	KEU_W21
EP.W55b	Student zna zasady analizowania i interpretowania wyników badań naukowych w zakresie pedagogiki oraz zna zasadność formułowania wniosków praktycznych.	Seminarium	Analiza i ocena wyników badań (wnioski końcowe)	KEU_W22
EP.W55c	Student zna i rozumie zasady etyki badań naukowych oraz ochrony własności intelektualnej w procesie przygotowania pracy dyplomowej.	Seminarium	dyskusja, ocena poprawności cytowania i przypisów w pracy (weryfikacja JSA)	KEU_W22
EP.W55d	Student posiada wiedzę dotyczącą metodologii badań pedagogicznych niezbędną do opracowania rozdziału empirycznego pracy licencjackiej.	Seminarium	Ocena pracy pod kątem poprawności metodologicznej	KEU_W22
UMIEJĘTNOŚCI				
EP.U55a	Student potrafi prowadzić własne badania, opracować, analizować i interpretować wyniki oraz formułować wnioski, w tym praktyczne i wdrożeniowe, przygotować pełną część empiryczną pracy licencjackiej, wskazać kierunki dalszych badań oraz prezentować wyniki w	Seminarium	ocena poprawności analizy i wniosków	KEU_U19

	sposób przejrzysty, logiczny.			
EP.U55b	Student potrafi redagować tekst naukowy zgodnie z wymogami formalnymi i zasadami poprawności językowej oraz edytorskiej, wykorzystując technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT).	Seminarium	Ocena poprawności językowej i formalnej pracy	KEU_U22 KEU_U05
EP.U55c	Student potrafi korzystać z literatury naukowej w języku polskim i obcym, krytycznie ją analizować i właściwie wykorzystywać w pracy dyplomowej.	Seminarium	Analiza literatury w pracy	KEU_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
EP.K55a	Student jest gotów do refleksyjnego oceniania własnych działań badawczych i zawodowych, dostrzegając swoje możliwości, ograniczenia oraz poziom profesjonalizmu.	Seminarium	Autorefleksja studenta, udział w dyskusji	KEU_K04
EP.K55b	Student jest gotów do identyfikowania i rozwiązywania problemów etycznych w procesie badań naukowych; dba o rzetelność i odpowiedzialność podczas prowadzenia badań oraz przygotowania pracy licencjackiej.	Seminarium	autorefleksja studenta, dyskusja	KEU_K06

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku
SYLABUS

1.	Nazwa przedmiotu	Terapia dzieci z zaburzeniami zachowania
2.	Nazwa przedmiotu w tłumaczeniu na język angielski	Therapy for Children with Behavioral Disorders
3.	Kierunek studiów	Pedagogika
4.	Profil studiów	praktyczny
5.	Nazwa jednostki prowadzącej zajęcia	Instytut Nauk Społecznych Zakład Pedagogiki
6.	Kod zajęć	P/POWTP.31.6.C
7.	Forma studiów	studia stacjonarne
8.	Język wykładowy	j. polski
9.	Typ zajęć	obowiązkowy do zaliczenia 6 semestru/ III roku studiów
10.	Rok studiów, semestr	III rok, semestr 6
11.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) prowadzącej zajęcia	mgr Patrycja Longawa
12.	Imię i nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dane zajęcia	
13.	Wymagania wstępne	wiedza z psychologii ogólnej i rozwojowej, pedagogiki specjalnej
14.	Forma zajęć, liczba godzin zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia – 30 h
15.	Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom	Ćwiczenia – 2 pkt ECTS
16.	Założenia i cele zajęć	Zajęcia mają na celu wyposażenie studentów w praktyczne umiejętności rozpoznawania, analizowania i modyfikowania zachowań dzieci z zaburzeniami zachowania oraz projektowania działań terapeutycznych i profilaktycznych w środowisku edukacyjnym. Studenci poznają mechanizmy leżące u podstaw zachowań trudnych, uczą się diagnozy funkcjonalnej i konstruowania narzędzi diagnostycznych, a także projektowania indywidualnych i grupowych programów terapii pedagogicznej. Zajęcia rozwijają kompetencje w zakresie współpracy z rodzicami, nauczycielami i specjalistami, a także kształtują postawę etyczną, empatyczną i refleksyjną w pracy z dzieckiem.

17.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji		Ćwiczenia: 1. Mechanizmy kształtowania i modyfikowania zachowań dziecka: analiza zachowań trudnych (model ABC), rola modelowania, wzmocnień i wygaszania, zachowanie nauczyciela jako czynnik regulujący funkcjonowanie dziecka. 2. Diagnoza pedagogiczna i funkcjonalna zaburzeń zachowania: analiza przypadku (case study), tworzenie hipotez o funkcjach zachowania. Programy profilaktyczne i interwencyjne: przegląd wybranych programów pracy z dziećmi z zaburzeniami zachowania, projektowanie działań profilaktycznych w przedszkolu i szkole, ocena skuteczności wybranych programów. 3. Metody terapeutyczne stosowane w pracy z dziećmi z zaburzeniami zachowania techniki behawioralne (kontrakt, system żetonowy, wzmocnienia), elementy terapii DBT w pracy z dzieckiem, socjoterapia – ćwiczenia praktyczne (struktura zajęć, metody). 4. Projektowanie oddziaływań terapeutycznych: tworzenie indywidualnych i grupowych programów terapii, dobór metod do specyfiki zachowania, ewaluacja prowadzonych działań terapeutycznych. 5. Praca wychowawczo-terapeutyczna z dzieckiem w kontekście środowiska rodzinnego i szkolnego: współpraca z rodzicami, nauczycielami i specjalistami, tworzenie spójnych oddziaływań wychowawczych. 6. Etyka działań terapeuty i nauczyciela: analiza dylematów etycznych, zasady etyki zawodowej w sytuacjach konfliktowych lub trudnych, ochrona dobrostanu psychicznego dziecka. 7. Rozwój własnego warsztatu terapeutycznego: autorefleksja nauczyciela-terapeuty, rozwój kompetencji emocjonalnych, komunikacyjnych i wychowawczych, praca nad własną postawą wobec dziecka z zaburzeniami zachowania.
18.	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Wiedza	Student zna i rozumie koncepcje oraz mechanizmy kształtowania i modyfikowania zachowań, a także rolę dorosłego (nauczyciela, wychowawcy, terapeuty) w procesie wspierania pozytywnych zmian w funkcjonowaniu dziecka. Zna wybrane programy profilaktyczne związane z zaburzeniami rozwoju i zachowania. Student zna i rozumie mechanizmy kształtowania i modyfikowania zachowań dzieci oraz teoretyczne podstawy roli nauczyciela i wychowawcy w modelowaniu pożądanych postaw i zachowań, w tym znaczenie oddziaływań wychowawczych, korekcyjnych terapeutycznych. Student ma zaawansowaną wiedzę metodyczną dotyczącą projektowania, realizacji ewaluacji działań pedagogicznych i terapeutycznych, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki pracy w zakresie terapii dzieci z zaburzeniami zachowania oraz studiowania specjalności. Student orientuje się w sposobach rozwijania własnego warsztatu terapeuty pedagogicznego w kontekście pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniem zachowania.
		Umiejętności	Student potrafi analizować, konstruować i dobierać narzędzia diagnostyczne oraz projektować i realizować wszystkie etapy procesu badawczego w odniesieniu do terapii dzieci z zaburzeniami zachowania. Student potrafi planować i projektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub innej placówce systemu oświaty, dobierając metody i formy pracy adekwatne do potrzeb dzieci i młodzieży, wykorzystując przy tym własny warsztat terapeuty pedagogicznego. Student potrafi animować działania wspierające rozwój dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania, wspiera ich samodzielność w uczeniu się umiejętności społecznych oraz inspirowanie do podejmowania działań wspierających własny rozwój i całościowe uczenie się. Student potrafi rozpoznawać dylematy etyczne w działalności pedagogicznej i terapeutycznej oraz kierować się zasadami etyki zawodowej w procesie podejmowania decyzji i prowadzenia działań wychowawczo-terapeutycznych. Student potrafi konstruować i ewaluować indywidualne i grupowe programy terapii pedagogicznej uczniów z zaburzeniami zachowania, z uwzględnieniem odpowiednich procedur i środków. Student potrafi współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami podczas planowania i realizacji działań profilaktycznych.

		Kompetencje społeczne	Student jest przekonany o konieczności okazywania empatii dzieciom i uczniom z zaburzeniem zachowania. Student rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego w kontekście własnej praktyki pedagogicznej i pracy z uczniami.
19.	Metody dydaktyczne		Ćwiczenia: dyskusja, pogadanka, warsztaty, ćwiczenia praktyczne, analiza indywidualnego przypadku
20.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć oraz sposób obliczenia oceny końcowej		Forma oceny: Ćwiczenia – Zaliczenie z oceną Warunki zaliczenia przedmiotu Ocena końcowa z ćwiczeń na podstawie: - aktywności studenta podczas zajęć, - przygotowania i prezentacji projektu w grupach, uwzględniającej indywidualny wkład każdego studenta, - obecności na zajęciach, - oceniania ciągłego w trakcie zajęć - kolokwium pisemnego: ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza) ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami) ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami) ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów) ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami) ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

21.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Obowiązkowa: 1. Zaburzenia zachowania u dzieci. Teoria i praktyka / red. Artur Kołakowski., Sopot : Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2024 2. Zaburzenia zachowania dzieci i młodzieży szkolnej. Fachowe porady i gotowe materiały metodyczne dla dyrektorów szkół i nauczycieli na płycie CD. Stan prawny: 1 czerwiec 2009 / Anna Grabowska, Krystyna Kmicieć-Baran (red.) 3. ADHD nie istnieje. Cała prawda o zespole nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi / Richard Saul. Białystok: Wydawnictwo Vivante, 2015. 4. Przemoc i mobbing w szkole, w domu, w miejscu pracy / red. nauk. Claire P. Monks, Iain Coyne ; red. nauk. pol. wyd. Małgorzata Gamian-Wilk, tł. Małgorzata Guzowska. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012. 5. Terapia dialektyczno-behawioralna (DBT). Trening umiejętności. Podręcznik terapeuty / Marsha M. Linehan, tłumaczenie Robert Andruszko. 6. Socjoterapia jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej: teoria i praktyka / red. nauk. Barbara Jankowiak. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2013. Uzupełniająca: 1. Terapia rodzin / Herbert Goldenberg, Irene Goldenberg, przekł. Mateusz Łuczak, Miłosz Młynarz, Katarzyna Siemieniuk. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2006. 2. Uczenie metodą projektów / red. Bogusława Dorota Gołębiak. - Wyd. 2., 2002. 3. Trening umiejętności dla dzieci z zachowaniami problemowymi. Podręcznik dla rodziców i terapeutów / Michael L. Bloomquist. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2011.
-----	--	---

BILANS PUNKTÓW ECTS (obciążenie pracą studenta)		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie wskazanej aktywności	
Udział studenta w zajęciach (ćwiczenia)	30	
Przygotowanie się do zajęć	5	
Przygotowanie projektu	10	
Konsultacje	5	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50	
Punkty ECTS za przedmiot: 2	z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	samodzielna praca studenta
	1,4	0,6

Macierz oraz weryfikacja efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do form zajęć				
Numer przedmiotowe go efektu uczenia się	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)	Forma zajęć	Metody weryfikacji	Odniesienie do efektu kierunkowego (KEU)
WIEDZA				
E.2K.W1.	Student zna i rozumie koncepcje oraz mechanizmy kształtowania i modyfikowania zachowań, a także rolę dorosłego (nauczyciela, wychowawcy, terapeuty) w procesie wspierania pozytywnych zmian w funkcjonowaniu dziecka.	ćwiczenia	kolokwium	KEU_W06
E.2K.W3.	Zna wybrane programy profilaktyczne związane z zaburzeniami rozwoju i zachowania.	ćwiczenia	kolokwium	KEU_W15

E.2K.W2.	Student zna i rozumie mechanizmy kształtowania i modyfikowania zachowań dziecka oraz teoretyczne podstawy roli nauczyciela i wychowawcy w modelowaniu pożądanych postaw i zachowań, w tym znaczenie oddziaływań wychowawczych, korekcyjnych i terapeutycznych.	ćwiczenia	kolokwium analiza case study	KEU_W14
E.2K.W3.	Student ma zaawansowaną wiedzę metodyczną dotyczącą projektowania, realizacji i ewaluacji działań pedagogicznych i terapeutycznych, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki pracy w zakresie terapii dzieci z zaburzeniami zachowania studiowanej specjalności.	ćwiczenia	kolokwium analiza case study	KEU_W16
E.2K.W3.	Student orientuje się w sposobach rozwijania własnego warsztatu terapeuty pedagogicznego w kontekście pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniem zachowania.	ćwiczenia	kolokwium	KEU_W18
UMIEJĘTNOŚCI				
E.2K.U2.	Student potrafi analizować, konstruować i dobierać narzędzia diagnostyczne oraz projektować i realizować wszystkie etapy procesu badawczego w odniesieniu do terapii dzieci z zaburzeniami zachowania.	ćwiczenia	projekt	KEU_U06
E.2K.U3.	Student potrafi planować i projektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub innej placówce systemu oświaty, dobierając metody i formy pracy adekwatne do potrzeb dzieci i młodzieży, wykorzystując przy tym własny warsztat terapeuty pedagogicznego.	ćwiczenia	projekt	KEU_U10
E.2K.U3.	Student potrafi animować działania wspierające rozwój dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania, wspiera ich samodzielność w uczeniu się umiejętności społecznych oraz inspirowanie do podejmowania działań wspierających własny rozwój i całościowe uczenie się.	ćwiczenia	projekt	KEU_U11
E.2K.U6.	Student potrafi rozpoznawać dylematy etyczne w działalności pedagogicznej i terapeutycznej oraz kierować się zasadami etyki zawodowej w procesie podejmowania decyzji i prowadzenia działań wychowawczo-terapeutycznych.	ćwiczenia	praca w grupach, analiza case study	KEU_U12
E.2K.U3.	Student potrafi konstruować i ewaluować indywidualne i grupowe programy terapii pedagogicznej uczniów z zaburzeniami zachowania, z uwzględnieniem odpowiednich procedur i środków.	ćwiczenia	praca w grupach/ projekt	KEU_U15
E.2K.U3.	Student potrafi współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami podczas planowania i realizacji działań profilaktycznych.	ćwiczenia	praca w grupach/ projekt	KEU_U16
KOMPETENCJE SPOŁECZNYCH				
E.2K.K1.	Student jest przekonany o konieczności okazywania empatii dzieciom i uczniom z zaburzeniem zachowania.	ćwiczenia	aktywność na zajęciach/ dyskusja	KEU_K03
E.2K.K3.	Student rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego w kontekście własnej praktyki pedagogicznej i pracy z uczniami.	ćwiczenia	aktywność na zajęciach/dyskusja	KEU_K04